

Možnosti zabezpečení škol proti násilnému útoku

Jakub Altrichter

Bakalářská práce
2025

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta aplikované informatiky

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta aplikované informatiky

Ústav bezpečnostního inženýrství

Akademický rok: 2024/2025

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Jakub Altrichter**
Osobní číslo: **A22374**
Studijní program: **B1032A020001 Bezpečnostní technologie, systémy a management**
Forma studia: **Kombinovaná**
Téma práce: **Možnosti zabezpečení škol proti násilnému útoku**
Téma práce anglicky: **Options for Securing Schools Against Violent Attack**

Zásady pro vypracování

1. Uvedte základní terminologii a legislativu.
2. Analyzujte vybrané násilné útoky na školy, které proběhly v minulosti.
3. Proveďte dotazníkové šetření zaměřené na danou problematiku.
4. Analyzujte a vyhodnotte dotazníkové šetření.
5. Na základě vyhodnocení vytvořte návrh opatření pro zvýšení bezpečnosti škol.

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

1. JIMERSON, Shane a NICKERSON, Amanda et al. *Handbook of school violence and school safety: International research and practice*. 2nd edition. Routledge, 2012. ISBN 978-0415884624.
2. FIRSTOVÁ, Jana a ZÁMEK, David. *Prevence kriminality – nedílná součást systému vnitřní bezpečnosti*. Právní monografie. Praha: Wolters Kluwer, 2021. ISBN 978-80-7676-057-8.
3. BYARS, Jason a GRAYBILL, Emily et al. *Monitoring social media and technology use to prevent youth suicide and school violence*. Contemporary School Psychology, 2020. ISSN 2159-2020.
4. KOVAŘÍKOVÁ, Miroslava. *Krizové situace ve škole: Bezpečnostní problematika ve školní praxi*. Praha: Grada Publishing, 2020. ISBN 978-80-247-2731-8.
5. VILÁŠEK, Josef a FUS, Jan. *Krizové řízení v ČR na počátku 21. století*. 2. vydání. Praha: Karolinum, 2023. ISBN 978-80-246-5498-0.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Dora Kotková, PhD.**
Ústav bezpečnostního inženýrství

Datum zadání bakalářské práce: **13. prosince 2024**
Termín odevzdání bakalářské práce: **2. června 2025**

doc. Ing. Jiří Vojtěšek, Ph.D. v.r.
děkan

Ing. Jan Valouch, Ph.D. v.r.
ředitel ústavu

Ve Zlíně dne 13. prosince 2024

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb., v platném znění bez ohledu na výsledek obhajoby;
- bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- jedno vyhotovení bakalářské práce v listinné podobě bude ponecháno Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně k uložení;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou práci – nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá; neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji, že

- jsem na bakalářské práci pracoval(a) samostatně a použitou literaturu jsem řádně citoval(a); v případě publikace výsledků budu uveden(a) jako spoluautor;
- odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou obsahově totožné.

Ve Zlíně, dne

.....

podpis autora

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou bezpečnosti škol v kontextu rostoucího rizika násilných útoků. Hlavním cílem práce bylo zjistit, jak studenti a vedení škol vnímají aktuální bezpečnostní opatření a krizovou připravenost školního prostředí, identifikovat slabá místa a na základě těchto poznatků navrhnout doporučení ke zvýšení bezpečnosti a připravenosti vzdělávacích institucí. Práce kombinuje teoretická východiska s rozsáhlým dotazníkovým šetřením, do kterého se zapojilo 264 studentů a 48 vedoucích zaměstnanců škol. Výsledky ukazují, že přestože část škol po útoku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v roce 2023 implementovala nová bezpečnostní opatření, informovanost o postupech při vážném narušení bezpečnosti a pravidelná praktická cvičení zůstávají nedostatečné. Výzkum zároveň poukazuje na rozdíly v percepci bezpečnosti mezi studenty a vedením škol i mezi různými demografickými skupinami. Na základě těchto zjištění jsou v závěru navržena konkrétní opatření, která mohou přispět ke zvýšení bezpečnosti a krizové připravenosti školního prostředí.

Klíčová slova:

bezpečnost škol, krizová připravenost, školní útoky, bezpečnostní opatření, Filozofická fakulta UK

ABSTRACT

This bachelor's thesis deals with the issue of school safety in the context of the increasing risk of violent attacks. The main objective of the thesis was to determine how students and school management perceive current security measures and crisis preparedness of the school environment, to identify weak points and, based on these findings, to propose recommendations for increasing the security and preparedness of educational institutions. The thesis combines theoretical foundations with an extensive questionnaire survey, in which 264 students and 48 school managers participated. The results show that although some schools implemented new security measures after the attack on the Faculty of Arts of Charles University in 2023, awareness of procedures in the event of a serious security breach and regular practical exercises remain insufficient. The research also points to differences in the perception of security between students and school management and between different demographic groups. Based on these findings, specific measures are proposed in the conclusion that can contribute to increasing the security and crisis preparedness of the school environment.

Keywords:

school safety, crisis preparedness, school attacks, security measures, Faculty of Arts, Charles University

Děkuji své ženě za podporu a starání se o mě při tvorbě práce, děkuji umělé inteligenci za pomoc s kontrolou gramatiky, děkuji všem kantorům za trpělivost, a především děkuji své skvělé vedoucí, bez které by práce vypadala o poznání hůře.

ÚVOD.....	13
TEORETICKÁ ČÁST.....	15
1 ZÁKLADNÍ TERMINOLOGIE A LEGISLATIVA.....	16
1.1 DEFINICE KLÍČOVÝCH POJMŮ	16
1.1.1 Násilný útok	16
1.1.2 Bezpečnostní opatření	16
1.1.3 Prevence	17
1.1.4 Školní klima	17
1.1.5 Bezpečnost	18
1.1.6 Aktivum.....	18
1.1.7 Hrozba	18
1.1.8 Zranitelnost	18
1.1.9 Riziko	18
1.1.10 Zbytkové riziko	19
1.2 PŘEHLED LEGISLATIVY TÝKAJÍCÍ SE BEZPEČNOSTI ŠKOL	19
1.2.1 Odpovědnost školních institucí	20
1.2.2 Spolupráce s bezpečnostními složkami.....	20
1.3 MEZINÁRODNÍ STANDARDY A DOPORUČENÍ	21
2 NÁSILNÉ ÚTOKY NA ŠKOLÁCH.....	24
2.1 POPIS VYBRANÝCH INCIDENTŮ	24
2.1.1 Zahraniční případy	24
2.1.2 Případy na území ČR	27
2.2 TYPOLOGIE ÚTOČNÍKŮ	33
2.3 ANALÝZA ZÁSAHŮ BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK.....	36
2.3.1 Příprava na zásah a komunikace	36
2.3.2 Rychlost a efektivita reakce	36
2.3.3 Přístup k neutralizaci hrozby.....	37
2.3.4 Poskytování pomoci obětem	37
2.3.5 Faktory ovlivňující úspěšnost zásahů.....	38
3 BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ.....	39
3.1 SROVNÁNÍ HISTORICKÝCH A SOUČASNÝCH BEZPEČNOSTNÍCH OPATŘENÍ	39
3.2 EFEKTIVITA SOUČASNÝCH BEZPEČNOSTNÍCH OPATŘENÍ.....	40
PRAKTICKÁ ČÁST	43
4 METODOLOGIE.....	44
4.1 CÍLE A VÝZKUMNÉ OTÁZKY.....	44
4.2 METODIKA	45
4.2.1 Metody sběru dat.....	45
4.3 DOTAZNÍKOVÉ ŠETŘENÍ.....	46
5 NÁVRHY OPATŘENÍ PRO ZVÝŠENÍ BEZPEČNOSTI ŠKOL.....	92

ZÁVĚR.....	94
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	96
SEZNAM GRAFŮ	99
SEZNAM TABULEK.....	102
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	103
SEZNAM PŘÍLOH.....	104

ÚVOD

Bezpečnost ve školním prostředí se v posledních letech stává čím dál aktuálnějším tématem, a to nejen v celosvětovém, ale i v českém kontextu. Ačkoliv bývaly školy tradičně vnímány jako bezpečný prostor určený pro vzdělávání a sociální rozvoj, opakující se případy násilí ukazují, že tento předpoklad již nelze považovat za samozřejmý. Roste povědomí o tom, že hrozba násilných incidentů je reálné a že preventivní opatření, systematická příprava a jasně definované krizové postupy by měly být integrální součástí školního provozu. Významné události, jako byl například tragický útok na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v prosinci 2023 ukazují, že ani české školy nejsou vůči těmto hrozbám imunní. Následky takových činů mají devastující dopad nejen na přímé účastníky a pozůstalé, ale i na celou školní komunitu, veřejnost a důvěru ve schopnost institucí zajistit potřebnou ochranu. Reakce společnosti na podobné události je zpravidla velmi silná a vyvolává požadavky na okamžité systémové změny. Zavádění nových technologií, zpřísnění přístupových režimů, zvyšování fyzické ostrahy či častější krizová školení patří mezi nejčastější opatření, která školy v reakci na podobné incidenty přijímají. Otázkou však zůstává, zda jsou tato opatření skutečně efektivní, dostatečná a správně implementovaná. Pro zajištění bezpečného prostředí je nezbytné znát nejen názory odborníků či legislativní rámec, ale především zkušenosti a postoje těch, kteří se v daném prostředí denně pohybují – tedy studentů a vedení škol.

Cílem této práce je zjistit, jak studenti a vedení škol vnímají aktuální bezpečnostní opatření a krizovou připravenost školního prostředí, a identifikovat slabá místa včetně potřeb v oblasti bezpečnosti škol. Dále jsou na základě těchto zjištění navržena doporučení pro zlepšení bezpečnostních opatření a posílení krizové připravenosti s cílem minimalizovat riziko násilných incidentů a zajistit ochranu všech zúčastněných ve školním prostředí.

Teoretická část práce se zabývá vymezením základních pojmů, přehledem legislativního rámce a mezinárodními doporučeními v oblasti školní bezpečnosti. Dále zahrnuje analýzu vybraných případů násilných útoků ve školách, které jsou podrobně zpracovány s důrazem na průběh, reakci bezpečnostních složek a identifikaci kritických faktorů. Praktická část je postavena na dotazníkovém šetření realizovaném mezi studenty a vedoucími zaměstnanci škol. Cílem šetření bylo zmapovat nejen míru informovanosti a připravenosti na mimořádné události, ale i zhodnotit konkrétní opatření implementovaná na školách, zejména po útoku na Filozofické fakultě. Výsledky ukazují výrazné rozdíly mezi jednotlivými institucemi, zároveň však poukazují na obecně přetrvávající nedostatky,

zejména v oblasti školení, simulací a komunikace krizových postupů směrem ke studentům. V rámci stanovených hypotéz se mimo jiné ověřovalo, zda je skutečně patrný rozdíl v úrovni připravenosti mezi školami, které zavedly systematická preventivní opatření a těmi, které tak doposud neučinily. Výstupy výzkumu tvoří základ pro navržená doporučení směřující ke zvýšení úrovně bezpečnosti ve vzdělávacích institucích v České republice.

Téma bezpečnosti škol je nejen aktuální, ale i dlouhodobě významné. Ochrana žáků, studentů a zaměstnanců škol musí být prioritou, která není vnímána pouze jako reakce na mimořádné události, ale jako součást kultury školy. Tato práce si proto klade za cíl nejen analyzovat současný stav, ale především přispět k otevření diskuse o udržitelných, funkčních a systematických řešeních.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 ZÁKLADNÍ TERMINOLOGIE A LEGISLATIVA

První kapitola této práce se zaměřuje na vymezení základních pojmů a legislativního rámce, které jsou klíčové pro pochopení problematiky zabezpečení škol proti násilným útokům. Pro přesnější porozumění tématu je nezbytné definovat pojmy jako „*násilný útok*“, „*bezpečnostní opatření*“ a „*prevence*“, které tvoří základ diskusí a analýz v této oblasti. Vzhledem k závažnosti problematiky je nutné, aby byla terminologie co nejpřesnější, jelikož pomáhá při formulaci preventivních opatření, analýze rizik i při implementaci bezpečnostních politik ve školách. Dalším důležitým aspektem jsou příslušné právní normy a legislativa stanovující povinnosti školních institucí, státních orgánů a bezpečnostních složek při zajišťování ochrany škol a školních zařízení a osob v nich. Tato kapitola představuje základ pro další části práce, v nichž bude analyzován vývoj bezpečnostních opatření a prevence v oblasti školních násilných útoků.

1.1 Definice klíčových pojmů

Tato podkapitola se zaměřuje na vymezení základních termínů nezbytných pro pochopení problematiky zabezpečení škol proti násilným útokům. Jasné definování pojmů vytváří teoretický rámec pro analýzu a interpretaci výsledků výzkumu. Tato část poskytuje systematický přehled základních konceptů a jejich aplikace v kontextu prostředí škol, čímž usnadňuje další diskusi a návrhy na zlepšení bezpečnostních opatření.

1.1.1 Násilný útok

Pod pojmem „*násilný útok*“ si lze představit jakýkoliv úmyslný čin fyzického násilí, který je zaměřen na způsobení újmy jiným osobám nebo na vyvolání pocitu ohrožení. Ve školním prostředí mohou mít tyto útoky formu fyzických napadení, použití střelných či chladných zbraní nebo dokonce hromadných útoků zahrnujících větší množství obětí. Dle studie Freilicha a Chermaka bývají útočníci motivováni různými důvody, od osobních konfliktů až po psychické problémy či frustrace [1]. Rozlišujeme zde také útoky vedené jednotlivci a kolektivní útoky. V některých případech se útoky odehrávají jako reakce na předchozí konflikty nebo šikanu [2].

1.1.2 Bezpečnostní opatření

Pojmem „*bezpečnostní opatření*“ jsou myšleny konkrétní akce, technologie nebo zásady implementované ve školních institucích za účelem prevence násilí a minimalizace rizik. Patří

sem jak preventivní opatření (např. školní kamery, kontroly při vstupu, školení pro zaměstnance a další), tak i opatření zaměřená na reakci v případě incidentu (např. evakuační plány, připravenost fyzické ostrahy a další). Bezpečnostní opatření lze rozdělit na fyzická opatření, procedurální opatření a opatření zaměřená na budování bezpečného školního prostředí [3].

1.1.3 Prevence

V kontextu školních násilných útoků představuje prevence sadu strategií a aktivit zaměřených na předcházení nejen násilným incidentům a na zmírnění potenciálních dopadů. Preventivní opatření mohou zahrnovat například monitoring chování studentů, školení personálu o bezpečnostních incidentech nebo zavádění programu pro zlepšení školního klimatu a vztahů mezi žáky [4]. Důležitou roli zde hraje také sociální podpora, která může přispět k odhalení rizikových jedinců a předcházet eskalaci problémového chování [5]. Plánováním, organizací a realizací opatření, která minimalizují škody v případě výskytu násilného útoku nebo jiné nebezpečné situace se zabývají specializovaná bezpečnostní řízení. Přípravenost škol na různé nebezpečné situace zahrnuje vypracování plánů postupů v těchto situacích, pravidelná cvičení, komunikaci s bezpečnostními složkami či vytvoření systému pro rychlé informování rodičů i veřejnosti o vzniklé situaci [6]. Ve školním prostředí představují pravidelná cvičení včetně preventivních opatření nedílnou součást ochrany žáků a pedagogů a jeho efektivita se výrazně zvyšuje pravidelným školením a nácvikem krizových scénářů.

1.1.4 Školní klima

Odkazuje na obecnou atmosféru, která panuje v dané vzdělávací instituci, včetně vztahů mezi studenty, mezi studenty a učiteli, a také na úroveň pocitu bezpečí, kterou žáci vnímají. Pozitivní školní klima může hrát významnou roli v prevenci násilí, neboť snižuje výskyt šikany a podporuje spolupráci mezi studenty a pedagogy. Výzkumy naznačují, že školy s pozitivním klimatem mají menší pravděpodobnost výskytu násilných útoků [7]. Využití různých digitálních a technologických nástrojů pro zvýšení bezpečnosti ve školách představují *technologická opatření*, která mohou zahrnovat školní kamery, systémy pro elektronické uzamykání dveří či softwarové nástroje pro monitorování sociálních sítí, které mohou odhalit potenciálně rizikové chování. Technologie se ukazuje jako efektivní nástroj pro identifikaci rizikových situací, zejména díky okamžitému přístupu k informacím, které mohou napomoci rychlému zásahu [8].

1.1.5 Bezpečnost

Dalším důležitým pojmem je „*bezpečnost*“, která představuje stav, kdy jsou jednotlivci, instituce nebo systémy chráněny před hrozbami, které by mohly negativně ovlivnit jejich fungování. V kontextu školního prostředí se bezpečnost týká především ochrany studentů, učitelů a zaměstnanců před fyzickými, psychologickými či sociálními hrozbami. Bezpečnost není pouze absencí nebezpečí, ale zahrnuje také preventivní opatření, která minimalizují pravděpodobnost výskytu škodlivých událostí [3].

1.1.6 Aktivum

Aktivem je cokoliv, co má pro daný subjekt hodnotu, ať už se jedná o osoby, majetek, informace nebo reputaci. Ve školním prostředí lze za aktiva považovat nejen studenty a zaměstnance, ale také školní budovy, technologické vybavení nebo důležité dokumenty. Identifikace aktiv je klíčová pro stanovení priorit při navrhování bezpečnostních opatření [9].

1.1.7 Hrozba

Zde se jedná o jakýkoliv podnět, který může způsobit škodu na aktivech, narušit jejich funkci nebo snížit jejich hodnotu. Hrozby mohou být fyzické (např. násilný útok, požár), technologické (např. kyberútok) nebo sociální (např. šikana). Identifikace hrozeb je nezbytná pro posouzení rizik, kterým škola čelí [10].

1.1.8 Zranitelnost

Představuje slabinu systému, která může být zneužita hrozbou a vést k narušení bezpečnosti. Ve školním prostředí se jedná například o nedostatek školení zaměstnanců nebo absenci fyzických bariér zabraňujících neoprávněnému vstupu do budovy. Zranitelnost je důležitým faktorem, který ovlivňuje celkovou úroveň rizika [9].

1.1.9 Riziko

Riziko je kombinací pravděpodobnosti, že dojde k využití zranitelnosti hrozbou, a potenciálních dopadů takové události. V kontextu školní bezpečnosti je riziko možné kvantifikovat na základě analýzy hrozeb, zranitelností a hodnoty aktiv. Řízení rizik je klíčovým procesem pro minimalizaci škod a zajištění efektivní ochrany všech zúčastněných [11].

1.1.10 Zbytkové riziko

V tomto případě se jedná o riziko, které přetrvává i po implementaci bezpečnostních opatření. Je to stav, kdy nelze veškeré hrozby eliminovat, ale míra rizika je snížena na přijatelnou úroveň. Například ani nejmodernější kamerový systém nebo fyzická ostraha nemohou zcela zabránit neoprávněnému vstupu do školní budovy, ale mohou jeho pravděpodobnost výrazně snížit [12].

1.2 Přehled legislativy týkající se bezpečnosti škol

Školní bezpečnost je ovlivněna řadou právních předpisů stanovujících povinnosti institucí v oblasti zajištění ochrany žáků a personálu před násilnými incidenty a dalšími hrozbami. Legislativní rámec upravuje postupy pro prevenci, odpovědnost škol, a také spolupráci mezi školami a dalšími subjekty, jako jsou bezpečnostní složky nebo státní správa. Tato podkapitola se zaměřuje na klíčové právní normy a jejich význam v oblasti školní bezpečnosti.

V České republice (dále jen „ČR“) je problematika bezpečnosti škol zakotvena v několika právních předpisech, které školám ukládají povinnost zajistit bezpečné prostředí. Mezi hlavní předpisy patří:

Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (Školský zákon) – tento školský zákon upravuje základní požadavky na bezpečnost ve školách a stanovuje povinnost škol zajišťovat bezpečné prostředí pro vzdělávání. Školy mají povinnost vypracovat interní směrnice a bezpečnostní plány a zajistit školení pedagogů a personálu, zejména v oblasti prevence rizik a reakce na rizikové situace [13].

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví – tento zákon se vztahuje také na školy a jejich povinnost zajistit prostředí, které neohrožuje zdraví žáků a zaměstnanců. Zahrnuje pravidla pro prevenci šíření infekčních onemocnění, ale má také širší dopad na vytváření bezpečného školního prostředí [14].

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce – zákoník práce přikazuje zaměstnavatelům, tedy i školám, zajistit bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců při práci, což se týká především zajištění ochrany pedagogů a zaměstnanců školy v případě nežádoucích situací [15].

Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně – uvedený zákon ukládá školám povinnost dodržovat zásady požární bezpečnosti. Školy jsou povinny zajistit pravidelný požární výcvik a připravit evakuační plány, které mohou být užitečné i při řešení jiných mimořádných situací, jako jsou například násilné útoky [16].

Metodické pokyny Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) – MŠMT vydalo několik pokynů a doporučení zaměřujících se na prevenci kriminality a násilí ve školách. Patří sem například metodický pokyn pro ochranu dětí a mládeže před kriminalitou a pokyn k prevenci šikany. Tyto pokyny slouží jako praktický návod pro školy při tvorbě preventivních a bezpečnostních strategií [17].

Vydávací norma ČSN Prevence kriminality - jedná se o standardizační dokument poskytující ucelené doporučení nejen v oblasti školní bezpečnosti. Norma je vydaná v rámci systému prevence kriminality a uvádí různá opatření snižující rizika výskytu kriminality a násilí ve školním prostředí.

1.2.1 Odpovědnost školních institucí

Legislativa stanovuje odpovědnost škol za bezpečnost žáků po dobu jejich pobytu ve školním zařízení a při školních akcích. To zahrnuje povinnost předcházet možným hrozbám, připravit plány postupů a pravidelně aktualizovat bezpečnostní strategie. V případě porušení těchto povinností mohou být školy a jejich představitelé právně postiženi, což vede ke zvýšení důrazu na pečlivé plnění všech bezpečnostních předpisů. Dle školského zákona je škola odpovědná také za poskytování psychologické a sociální podpory žákům, což může přispět k prevenci vzniku násilných situací. V praxi se tento aspekt odráží například ve zřizování školních poradenských center a spolupráci s externími odborníky [18].

1.2.2 Spolupráce s bezpečnostními složkami

Dále mají školy povinnost spolupracovat s bezpečnostními složkami, jako je Policie ČR a Hasičský záchranný sbor. Tato spolupráce zahrnuje jak preventivní opatření (např. školení a simulace rizikových situací), tak i postupy pro rychlou reakci a koordinaci při mimořádných událostech. Spolupráce s bezpečnostními složkami je zakotvena v několika zákonech (např. ve zmíněném zákoně o požární ochraně a školském zákoně, které ukládají školám povinnost spolupracovat s orgány veřejné bezpečnosti). V posledních letech se v českém školství objevuje snaha o zpřísnění bezpečnostních předpisů v reakci na globální nárůst násilí ve školách. Výzkumy a legislativní iniciativy směřují k zavádění efektivnějších

preventivních programů a ke zdokonalení stávajících opatření. Některé školy například testují systémy elektronického zabezpečení a technologie pro sledování osob vstupujících do budovy, což je v souladu s legislativními pokyny týkajícími se ochrany veřejného zdraví a prevence kriminality [19].

Přehled legislativy tak poskytuje základní rámec pro zajištění bezpečného školního prostředí. Legislativa nejenže stanovuje povinnosti škol, ale také zajišťuje ochranu práv žáků a zaměstnanců, čímž přispívá k celkové bezpečnosti vzdělávacích institucí.

1.3 Mezinárodní standardy a doporučení

Mezinárodní standardy a doporučení v oblasti bezpečnosti škol hrají důležitou roli při zajišťování ochrany studentů a personálu před hrozbami spojenými s násilím. Přestože mnoho z těchto dokumentů není závazně právně vymahatelných, poskytují globální rámec a osvědčené postupy, které jednotlivé státy a vzdělávací instituce mohou integrovat do svých legislativ a interních politik. Doporučení mezinárodních organizací, jako jsou Organizace spojených národů (dále jen „OSN“), Evropská unie (dále jen „EU“) a Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“), vytvářejí prostor pro harmonizaci přístupů k bezpečnosti a ochraně lidských práv ve vzdělávacím prostředí [19].

Jedním z klíčových mezinárodních dokumentů, který ovlivňuje standardy bezpečnosti škol, je Úmluva o právech dítěte přijatá OSN v roce 1989. Tento dokument zakotvuje právo dětí na bezpečné prostředí a vzdělání a zavazuje členské státy k ochraně dětí před jakýmkoli ohrožením. Úmluva přiznává dětem právo na fyzickou i psychickou ochranu, včetně ochrany před všemi formami násilí, zneužívání nebo zanedbávání. Z pohledu školního prostředí to znamená, že vzdělávací instituce mají povinnost vytvářet prostor, kde jsou děti chráněny před fyzickým násilím a psychickými hrozbami, a to nejen ze strany ostatních žáků, ale i dospělých. V návaznosti na tuto úmluvu vytvořila UNICEF, organizace zaměřená na práva dětí, několik programů a iniciativ, které školám pomáhají implementovat přístupy k zajištění bezpečí [4]. V evropském kontextu sehrává významnou roli EU, která vydává doporučení a rámcové směrnice pro zajištění bezpečnosti v členských státech. Zvláště důležité jsou dokumenty zaměřené na prevenci šikany, kybernetické bezpečnosti a snižování rizik spojených s násilnými útoky. Evropská charta bezpečnosti ve školách se zabývá doporučeními, která mají za cíl podpořit školy při identifikaci a vyhodnocování rizik, vytváření preventivních plánů a usnadnění spolupráce s místními orgány a bezpečnostními

složkami. Tato doporučení zahrnují konkrétní opatření, jako je zajištění školení pro pedagogy a pravidelné aktualizace školních bezpečnostních plánů. Přestože nejsou právně závazná, mají tyto dokumenty významný vliv na standardy v členských státech, které je často začleňují do národních legislativ a školních programů [5].

World Health Organization (dále jen „WHO“) se zaměřuje na psychosociální aspekty bezpečnosti ve školách, kde podporuje zejména prevenci šikany a posílení duševního zdraví žáků. Mimo jiné vydává doporučení zaměřená na snižování stresu, podporu duševního zdraví a vytvoření pozitivního školního prostředí, což je považováno za klíčovou součást prevence násilí ve vzdělávacích institucích. Mezi doporučeními WHO se objevují konkrétní postupy pro rozvoj sociálních dovedností studentů a školení učitelů, jak identifikovat a řešit rizikové chování [20]. OECD podporuje bezpečnost škol zejména prostřednictvím programů a studií zaměřených na modernizaci školního prostředí a podporu psychologické i fyzické bezpečnosti. OECD zdůrazňuje důležitost proaktivního přístupu, včetně pravidelného vyhodnocování rizik a investic do moderních technologií, které mohou zvýšit bezpečnostní standardy škol. Například doporučuje zavádění digitálních technologií pro monitoring školních prostor a posilování kybernetické bezpečnosti, což se stává stále důležitějším s rozvojem digitální výuky a komunikačních platforem. Rovněž se zaměřuje na prevenci a kontrolu krizí prostřednictvím zvyšování odolnosti škol a implementace inovativních řešení na zajištění bezpečnosti [2].

Další významnou institucí přispívající k bezpečnostním standardům škol je Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (dále jen „OBSE“) zaměřující se na boj proti extremismu, radikalizaci a násilí v evropském prostoru. OBSE prostřednictvím vzdělávacích programů a osvětových kampaní podporuje zvýšení povědomí o rizicích násilí a posiluje spolupráci mezi školami a bezpečnostními složkami. Doporučuje zavádění programů zaměřených na zvyšování povědomí o nebezpečí extremistických názorů mezi mládeží, což má přímý dopad na prevenci násilí ve školním prostředí. Přestože se jednotlivé standardy a doporučení mohou v jednotlivých zemích lišit, jejich společným cílem je vytvoření bezpečného a podporujícího vzdělávacího prostředí. Mezinárodní organizace tím poskytují komplexní rámec, který umožňuje školám a vládním institucím účinně reagovat na rizika a vytvořit prostředí, kde se žáci mohou vzdělávat bez obav o vlastní bezpečnost [21].

Tato kapitola poskytla nezbytný teoretický základ pro pochopení problematiky zabezpečení škol proti násilným útokům. První podkapitola se zaměřila na vymezení zásadních termínů, jako jsou „*násilný útok*“, „*bezpečnostní opatření*“, „*prevence*“ apod. Tyto pojmy byly definovány v kontextu prostředí škol a slouží jako podklady pro další analýzu a výzkum. Celkově kapitola poskytla komplexní pohled na terminologii, legislativní rámec a mezinárodní přístupy, které společně vytvářejí základ pro analýzu a zlepšování bezpečnostních opatření ve školách. Tento teoretický rámec je klíčový pro pochopení problematiky a pro formulaci doporučení vycházejících z výzkumu.

2 NÁSILNÉ ÚTOKY NA ŠKOLÁCH

Násilné útoky ve školním prostředí představují závažný problém, který ovlivňuje nejen přímé účastníky těchto tragických událostí, ale i celou společnost. Školy, které by měly být místem bezpečí, vzdělávání a osobního rozvoje, se v některých případech stávají dějištěm násilí, které zanechává dlouhodobé psychické i fyzické následky. Analýza vybraných incidentů umožňuje lépe porozumět povaze těchto útoků a jejich důsledkům, což je klíčové pro vývoj preventivních opatření a efektivní reakce na podobné situace v budoucnosti.

2.1 Popis vybraných incidentů

V této podkapitole se zaměříme na popis vybraných případů násilí ve školách, přičemž nejprve uvedeme historický přehled dvou zahraničních incidentů, které se staly klíčovými z hlediska vývoje mezinárodních bezpečnostních opatření. Následně detailně rozebereme čtyři případy, které se odehrály na území ČR s cílem poskytnout komplexní pohled na příčiny, průběh a následky těchto tragédií.

2.1.1 Zahraniční případy

Popis útoku na střední škole Columbine (1999, USA)

Průběh útoku

Dne 20. dubna 1999 došlo na střední škole Columbine v Littletonu, stát Colorado, k jednomu z nejtrýznivějších útoků v historii amerického školství. Dva studenti, Eric H. a Dylan K., ve věku 18 a 17 let, zahájili ozbrojený útok na své spolužáky a učitele, který vedl k úmrtí 12 studentů a jednoho učitele. Dalších 21 osob bylo zraněno. Útok začal v 11:19 hodin, kdy Eric H. a Dylan K. zahájili střelbu před školou, následně vstoupili do budovy a pokračovali ve střelbě na studenty a zaměstnance. Přinesli s sebou také improvizované výbušné zařízení, které umístili v jídelně, avšak tato zařízení selhala a neexplodovala [34].

Časová osa a zásah složek IZS

První tísňové volání bylo přijato v 11:23 hodin. Během následujících minut dorazilo na místo téměř 800 policistů z 35 různých bezpečnostních složek. Policisté obklíčili školu,

monitorovali východy, evakuovali studenty, kteří se dostali ven a poskytovali krytí. Zdravotníci a hasiči ošetřovali zraněné a transportovali je do okolních nemocnic.

11:23: První tísňové volání a vyslání jednotek na místo.

12:06: První speciální zásahová jednotka (dále jen „SWAT“) vstupuje do budovy školy.

13:15: Druhá jednotka SWAT vstupuje do budovy školy.

14:42: Jednotky SWAT nacházejí zraněného učitele Davea Sanderse, který však následně umírá na následky zranění.

15:22: Policie objevuje těla útočníků a obětí v knihovně.

Zásah bezpečnostních složek byl později kritizován za pomalou reakci a nedostatečnou koordinaci. Taktika obklíčení a vyčkávání na specializované jednotky SWAT vedla k prodávám, během nichž útočníci pokračovali ve svém řádění. To vedlo k přehodnocení postupů při aktivních střelcích, kdy se nyní upřednostňuje okamžitý zásah prvních přítomných policistů s cílem minimalizovat počet obětí [34].

Dopady a následná opatření

Útok na Columbine vedl k zásadním změnám v přístupu k bezpečnosti ve školách. Byly zavedeny programy prevence šikany, zvýšila se pozornost na duševní zdraví studentů a zpřísnila se bezpečnostní opatření, včetně instalace kamerových systémů a omezení přístupu do školních budov. Událost také podnítila celonárodní debatu o kontrole zbraní a vlivu násilí v médiích na mládež. Útok na Columbine zůstává mementem pro potřebu neustálého zlepšování bezpečnostních protokolů a připravenosti na rizikové situace ve školních zařízeních [22].

Popis útoku na ZŠ Dunblane (1996, Skotsko)

Průběh útoku

Dne 13. března 1996 došlo na základní škole v Dunblane ve Skotsku k tragické události, která se stala nejhorší masovou střelbou v britské historii. Třiačtyřicetiletý Thomas H. vníkl

do školy ozbrojen čtyřmi legálně drženými střelnými zbraněmi (dvěma pistolemi Browning HP ráže 9 mm a dvěma revolvery Smith & Wesson Model 19 ráže 357 Magnum) a nesl s sebou celkem 743 nábojů [23].

Thomas H. dorazil na školní pozemek kolem 9:30 ráno, zaparkoval svůj dodávkový vůz a přestříhl telefonní kabely, čímž přerušil komunikaci v okolí. Následně vstoupil do budovy školy a zamířil do tělocvičny, kde se právě připravovalo 28 žáků první třídy na hodinu tělesné výchovy pod vedením učitelky Gwen M. a dvou dalších zaměstnankyň školy. Po vstupu do tělocvičny zahájil Thomas H. bezhlavou střelbu. Učitelka Eileen H. byla zasažena do paží a hrudníku, přesto se jí podařilo uprchnout do skladu vedle tělocvičny spolu s několika zraněnými dětmi. Gwen M. byla smrtelně zasažena na místě. Další zaměstnankyně, Mary B., utrpěla střelné rány do hlavy a nohou, avšak také se jí podařilo dostat do skladu s několika dětmi. Během přibližně tří až čtyř minut Thomas H. vystřelil celkem 105 ran, zabil 16 dětí ve věku pěti až šesti let a jejich učitelku, dalších 15 osob zranil. Poté obrátil zbraň proti sobě a spáchal sebevraždu [35].

Časová osa a zásah složek IZS

První tísňové volání bylo uskutečněno ředitelem školy Ronaldem T. v 9:41 ráno, který byl informován zástupkyní ředitele Agnes A. o podezření na střelce v budově. Ředitel sám slyšel hlasité zvuky, které původně považoval za stavební práce. Po zjištění situace instruoval zástupkyni Fionu E., aby zavolala záchrannou službu. Toto volání bylo zaznamenáno v 9:43. Policie dorazila na místo v 9:57 a téměř obratem přijela i první sanitka, tedy 14 minut po obdržení tísňového volání. V 10:04 dorazil tým z místního zdravotního střediska v Dunblane, následován dalšími lékařskými týmy z okolních oblastí. Nemocnice Stirling Royal Infirmary byla informována o hromadném neštěstí v 9:48 a první tým z této nemocnice dorazil na místo v 10:15. Další zdravotnický personál z Falkirk and District Royal Infirmary přijel v 10:35. Do 11:10 byli všichni zranění transportováni do nemocnic k ošetření [35].

Dopady a následná opatření

Zásah integrovaného záchranného systému (dále jen „IZS“) byl relativně rychlý, přičemž první sanitka dorazila 16 minut po prvním volání. Nicméně tato událost odhalila potřebu zlepšení krizové připravenosti a komunikace mezi školami a IZS. Následné vyšetřování

vedlo k doporučením pro posílení bezpečnostních opatření ve školách, včetně omezení přístupu cizích osob do školních budov a zlepšení monitorování rizikového chování jednotlivců. Tragédie v Dunblane vyvolala rozsáhlou diskusi o kontrole zbraní ve Spojeném království. Výsledkem byla přísnější legislativa, která výrazně omezila soukromé vlastnictví ručních palných zbraní. Útok na základní školu v Dunblane zůstává jednou z nejtragičtějších událostí v britské historii. Přestože reakce záchranných složek byla rychlá, událost zdůraznila potřebu neustálého zlepšování bezpečnostních protokolů a prevence násilí ve školách [23].

2.1.2 Případy na území ČR

Popis útoku na střední škole ve Žďáru nad Sázavou

Průběh útoku

V roce 2012 zaútočila Barbora O. na studenta v Havířově, přičemž soud ji poslal na psychiatrické léčení. Po dvou letech byla propuštěna na základě posudku lékařů, kteří konstatovali, že nepředstavuje riziko pro společnost. Dne 14. října 2014 vtrhla do budovy obchodní akademie ve Žďáru nad Sázavou ozbrojená nožem. Při útoku vstoupila tato žena do školy bez jakékoliv kontroly, jelikož tehdejší bezpečnostní opatření neumožňovala efektivní kontrolu vstupu cizích osob. V budově si vyhlédla skupinu studentů a zaútočila na ně nožem. Osmnáctiletý student Petr V. se pokusil ochránit svou spolužačku a během tohoto činu utrpěl smrtelná zranění. Další tři osoby, včetně studentky a policejního vyjednavče, byly zraněny. Útočnice byla nakonec zneškodněna zasahující policií [24].

Časová osa a zásah složek IZS

Oznámení o útoku přijala policie prostřednictvím tísňové linky 158 od operátorky zdravotnické záchranné služby v 7:37 hodin. První dvě policejní hlídky dorazily na místo do tří minut od oznámení. Na místo byl vyslán také policejní vyjednavče a povolány zásahové jednotky, včetně Jednotky pro ochranu jaderné elektrárny Dukovany a speciální zásahové jednotky z Královéhradeckého kraje. Policisté útočnici zneškodnili cca po 40 minutách pomocí taseru a zadrželi ji [36].

Dopady a následná opatření

Rychlý příjezd prvních hlídek a následné nasazení specializovaných jednotek přispěly k rychlému ukončení útoku a minimalizaci dalších obětí. Nicméně událost odhalila nedostatky v zabezpečení školních budov, zejména v kontrole vstupu cizích osob. Po útoku byla zavedena přísnější bezpečnostní opatření ve školách po celé ČR. Tragédie vyvolala celonárodní diskusi o bezpečnosti škol a péči o duševně nemocné jedince. Petr V. byl posmrtně oceněn Medailí Za hrdinství a Cenou Michala Veliška za svůj statečný čin. Útok vedl k přehodnocení postupů při propouštění pacientů z psychiatrické péče a zdůraznil potřebu lepší komunikace mezi zdravotnickými zařízeními a bezpečnostními složkami. Dále tento útok poukázal na zranitelnost školních zařízení a potřebu komplexního přístupu k prevenci násilí, zahrnujícího jak fyzická bezpečnostní opatření, tak i systémovou péči o duševní zdraví a včasnou identifikaci rizikového chování [36].

Popis útoku mačetou na Středním odborném učilišti v Praze 4

Průběh útoku

Dne 31. března 2022 otřásl ČR brutální násilný útok na Středním odborném učilišti v Ohradní ulici v Praze 4. Devatenáctiletý student třetího ročníku zaútočil na svého pedagoga v jeho kabinetu pomocí mačety, což vedlo k tragickému úmrtí učitele. Incident se odehrál během dopoledne, pravděpodobně během přestávky. Pedagog, dlouholetý pracovník školy, utrpěl vážná zranění hlavy a přes okamžitý zásah záchranné služby na místě zemřel. Útočník po činu opustil školní budovu a vydal se do Dolních Břežan, kde byl zadržen policisty z oddělení vražd po třinácté hodině. Při zadržení nebyl pod vlivem alkoholu ani drog. Policie později uvedla, že motivem činu mohl být konflikt mezi studentem a učitelem, jenž měl souviset s neúspěchem studenta při plnění studijních povinností den před útokem. Škola byla po incidentu okamžitě evakuována, přičemž policisté organizovali odchod žáků a zaměstnanců postupně, aby zajistili bezpečnost všech zúčastněných. Studenti, kteří byli svědky události, popisovali šokující atmosféru a zmatení. Jeden z žáků uvedl, že výuka byla přerušena a třídy byly zamčeny, dokud policie neprovedla potřebná opatření. Po útoku škola vyhlásila na následující den mimořádné volno a žákům i učitelům byla nabídnuta psychologická pomoc. Událost komentoval i tehdejší ministr školství Petr Gazdík, který vyjádřil hluboký zármutek nad ztrátou pedagoga a zdůraznil důležitost vyšetření případu a potrestání pachatele. Incident vyvolal vlnu reakcí nejen mezi odborníky

na bezpečnost škol, ale také mezi politiky a širokou veřejností. Řada osobností vyjádřila soustrast rodině zesnulého pedagoga a zdůraznila nutnost řešení problémů, jako jsou konflikty mezi studenty a učiteli, včasné odhalování rizikového chování žáků a zajištění bezpečnosti škol. Vzhledem k povaze případu byla škola a její zaměstnanci podrobena zvýšené pozornosti médií i veřejnosti, což situaci pro všechny zúčastněné ještě více ztížilo. Událost zůstává jednou z nejvýraznějších tragédií svého druhu v českém vzdělávacím systému [25].

Časová osa a zásah složek IZS

Přesné časové údaje nejsou oficiálně publikovány, ale dle dostupných zpráv byl útok nahlášen bezprostředně po jeho spáchání prostřednictvím tísňové linky. Na místo se dostavila posádka záchranné služby i jednotky Policie ČR, včetně kriminalistů z oddělení vražd. Záchranáři poskytli napadenému učiteli okamžitou pomoc, nicméně zranění byla natolik vážná, že se jej již nepodařilo zachránit. Útočník mezitím uprchl směrem do Dolních Břežan, kde byl přibližně po jedné hodině lokalizován a bez odporu zadržen. Zásah byl hodnocen jako koordinovaný, rychlý a přiměřený situaci. Policie zajistila místo činu, evakuovala školu a poskytla informace veřejnosti. Studenti a zaměstnanci školy byli psychologicky podpořeni specializovanými odborníky. I přesto se v rámci odborné veřejnosti později diskutovalo, zda mohla být identifikace rizikového chování útočníka provedena dříve a zda měl být systémově podchycen jeho vztahový konflikt s pedagogem [25].

Dopady a následná opatření

Tragédie měla dalekosáhlé důsledky nejen pro samotnou školu, ale i pro vzdělávací systém jako celek. Na škole bylo vyhlášeno mimořádné volno a studentům i pedagogům byla nabídnuta krizová intervence a psychologická pomoc. Případ vyvolal silné reakce mezi odborníky, politiky i veřejností. Tehdejší ministr školství Petr Gazdík vyjádřil soustrast pozůstalým a zdůraznil nutnost důkladného vyšetření a přijetí opatření, která by mohla podobným incidentům předcházet. V odborné rovině incident znovu otevřel téma prevence násilí ve školách, potřeby včasného rozpoznání varovných signálů v chování studentů, efektivní komunikace mezi pedagogy a žáky a zajištění bezpečnosti nejen skrze fyzická opatření, ale i psychologické a sociální intervence. Diskutovalo se rovněž o potřebě pravidelného školení zaměstnanců škol a simulací krizových scénářů. Tato událost slouží

jako důležitý impuls k přehodnocení přístupu k bezpečnostní politice ve školách a k vytvoření komplexních preventivních strategií, které zahrnují jak technologická, tak i mezilidská opatření pro ochranu všech účastníků vzdělávacího procesu [25].

Popis útoku nožem na základní škole (dále jen „ZŠ“) v České Třebové

Průběh útoku

Dne 19. ledna 2023 došlo na základní škole v České Třebové k incidentu, při kterém jeden žák zranil nožem svého spolužáka. Událost se odehrála kolem 13. hodiny na druhém stupni školy v budově na Ústecké ulici. Napadený žák utrpěl lehká zranění, popsaná záchrannou službou jako drobné ranky nebo škrábance na horní polovině těla. Po ošetření byl převezen do orlickoústecké nemocnice, odkud byl po krátké době propuštěn domů. Podle zdravotníků nebyl chlapec v ohrožení života. Policii byla událost nahlášena jako napadení. Vyšetřování incidentu bylo vzhledem k věku zúčastněných (ani jeden z nich nedosáhl věku trestní odpovědnosti) odloženo. Dle hejtmana Martina Netolického útočil žák sedmé třídy a způsobil druhému žákovi lehké zranění. Hejtman zdůraznil, že se nejednalo o pobodání, ale o lehké poranění, což bylo důležitým upřesněním. Událost označil za individuální selhání a pověřil radního pro školství, aby kontaktoval Českou školní inspekci a zřizovatele školy k dalšímu prošetření a zavedení preventivních opatření. Ředitelka školy Pavlína V. uvedla, že škola již situaci řeší a byla přijata opatření k zajištění bezpečnosti žáků. Oba aktéři incidentu jsou podle ní v pořádku a rodiče byli informováni. Ředitelka odmítla situaci dále komentovat z důvodu citlivosti případu. Případ poukazuje na ojedinělý incident ve školním prostředí, kde žáci dosud neprošli hranicí trestní odpovědnosti. Událost vedla ke zvýšené pozornosti regionálních autorit, včetně Českého školního inspektorátu, který byl doporučen k dalšímu vyšetření [26].

Časová osa a zásah složek IZS

Incident se odehrál přibližně ve 13:00. Okamžitě po útoku byli přivoláni pedagogové, kteří zajistili bezpečí ostatních žáků a informovali složky IZS. Na místo dorazila posádka zdravotnické záchranné služby, která poskytla první pomoc zraněnému chlapci. Utrpěl drobná poranění – ranky a škrábance – které byly ošetřeny a následně byl transportován do nemocnice v Ústí nad Orlicí. Po vyšetření byl ještě téhož dne propuštěn do domácího ošetření. Policie ČR událost klasifikovala jako napadení, avšak s ohledem na věk obou zúčastněných, kteří nedosáhli věku trestní odpovědnosti, bylo trestní řízení zastaveno. Přesto policie prověřila okolnosti útoku a spolupracovala se školou a jejími zřizovateli. Zásah

pedagogů i složek IZS proběhl rychle a efektivně. Nechoázelo k panice, situace byla rychle pod kontrolou a ostatní žáci nebyli ohroženi. Škola situaci řešila dle interních krizových plánů a vedení školy ihned kontaktovalo rodiče všech zúčastněných [26].

Dopady a následná opatření

Ačkoli útok neměl fatální následky, silně rezonoval ve veřejném prostoru a vyvolal otázky ohledně prevence násilného chování u žáků základních škol. Hejtmán Pardubického kraje Martin Netolický označil čin za individuální selhání a nařídil školskému radnímu kontaktovat Českou školní inspekci i zřizovatele školy kvůli důkladnému vyšetření a posouzení bezpečnostní situace ve škole. Ředitelka školy Pavlína V. ujistila veřejnost, že škola přijala opatření vedoucí k posílení bezpečnosti, mezi které patřilo mimo jiné intenzivnější sledování žáků s rizikovým chováním, spolupráce s výchovnými poradci a školními psychology a důkladnější dohled nad školním prostředím. Oba žáci byli nadále pod odborným dohledem a byla jim nabídnuta psychologická pomoc. Škola poskytla podporu i ostatním dětem, které byly incidentem zasaženy. Tento případ znovu otevřel diskusi o odpovědnosti škol za bezpečnost dětí, potřebě preventivních programů zaměřených na řešení konfliktů a včasné identifikaci potenciálně nebezpečného chování i u velmi mladých jedinců. Navzdory tomu, že se jednalo o izolovaný případ, měl dopad na posuzování rizik v českém školství a podnítil snahy o aktualizaci školních krizových plánů a zavádění efektivnějších preventivních strategií [26].

Popis útoku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy

Průběh útoku

Dne 21. prosince 2023 došlo k dosud nejtragičtějšimu ozbrojenému útoku na školní instituci v moderní historii České republiky. Útočníkem byl čtyřicetiletý student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy (dále jen „FF UK“), který byl ozbrojen několika střelnými zbraněmi a velkým množstvím munice. Celkem zabil 14 osob a dalších 25 zranil, než si sám vzal život. Jednalo se o předem připravený útok aktivního střelce s promyšlenou taktikou a časovým harmonogramem [37].

Pachatel byl studentem FF UK a dle dostupných informací plánoval útok dlouhodobě a promyšleně. Již v dopoledních hodinách dne 21. 12. 2023 zabil svého otce ve společném domě v Hostouni u Kladna, kde také instaloval neaktivovaný nástražný výbušný systém. Následně se přesunul do Prahy, kde se kolem 13:20 dostavil do budovy FF UK na náměstí

Jana Palacha. Vstup do budovy mu nebyl nijak omezen, jako řádný student měl přístup bez kontroly. S sebou nesl objemný kufr, v němž převážel několik střelných zbraní a velké množství munice. V budově se usadil ve 4. patře na toaletách, kde se téměř hodinu připravoval na samotný útok. Kolem 14:55 zahájil střelbu v učebně č. 423, kde právě probíhala výuka. Zde usmrtil devět osob a vážně zranil dalších dvanáct. Poté se přesunul na chodbu a pokusil se proniknout do vedlejší učebny č. 417, která byla zabarikádována. Když se mu vstup nepodařil, odebral se na střešní terasu fakulty, odkud pálil směrem na náměstí a přilehlé ulice [27].

Časová osa a zásah složek IZS

12:19 – Kamarádka útočníka kontaktovala Zdravotnickou záchrannou službu kvůli jeho sebevražedným úmyslům. Tato informace byla následně předána Policii ČR.

13:15 – Policie zahájila celostátní pátrání po podezřelém, který byl podezřelý z vraždy (v Hostouni).

13:23 – Pachatel dorazil do budovy FF UK.

14:20 – Policie byla na základě informací z fakulty přítomna v prostorách knihovny, nicméně z budovy odešla krátce před začátkem střelby.

14:55–14:57 – Zahájena střelba v učebně č. 423. Policie přijímá první tísňová volání.

14:59 – Na místo dorazila první policejní hlídka.

15:05 – Do objektu vstupují policejní jednotky.

15:11 – Útočník střílí ze střechy po lidech na náměstí.

15:19 – Útočník se zřejmě sám zastřelil na střeše.

15:20 – Policejní jednotka lokalizovala pachatele a potvrdila jeho smrt.

Do zásahu byly nasazeny desítky příslušníků Policie ČR, včetně zásahové jednotky, kriminalistů, pořádkové jednotky, jednotek dopravní služby i antikonfliktního týmu. Záchranáři aktivovali traumatologický plán a na místo byly vyslány posádky zdravotnické záchranné služby (dále jen „ZZS“) hlavního města Prahy, DVI tým a krizová intervence. Hasiči asistovali u evakuace a uzavěři oblasti. Zásah proběhl v extrémně složitých podmínkách, jelikož budova měla komplikovaný vnitřní půdorys a přímý přístup do horních pater byl omezený. Přesto se složky IZS orientovaly relativně rychle a zabránily dalším obětem [37].

Dopady a následná opatření

Tragédie na FF UK otřásla celou českou společností. Vláda vyhlásila na 23. prosince státní smutek, univerzita zrušila výuku do konce semestru a byla zahájena řada krizových intervencí, včetně psychologické pomoci studentům, pedagogům a rodinám obětí. Z hlediska bezpečnosti vyvolal útok bezprecedentní diskusi o připravenosti českých vysokých škol čelit obdobným hrozbám. Mnoho univerzit začalo ihned revidovat svá bezpečnostní opatření. Zaváděna byla přísnější pravidla vstupu do budov, nové kamerové systémy, školení a bezpečnostní protokoly pro studenty i zaměstnance. Některé školy přistoupily k instalaci tzv. nouzových tlačítek nebo zajištění fyzické ostrahy. Událost také poukázala na problematické mezery ve sdílení informací mezi institucemi, a to zejména v případě varovných signálů týkajících se duševního stavu studenta. Diskuse se rozšířila o potřebu propojení univerzit s bezpečnostními složkami, vytvoření preventivních plánů a posílení psychologických služeb [26].

2.2 Typologie útočníků

Pochopení typologie útočníků a jejich motivace je zásadní pro prevenci násilných činů ve školách a dalších veřejných institucích. Různé kategorie útočníků se liší nejen svými osobnostními rysy, ale také dynamikou svého chování a motivy vedoucími k násilí. Motivace útočníků je ovlivněna komplexní kombinací psychologických a sociálních faktorů, které se prolínají a ovlivňují rozhodování o násilném činu. Například tzv. pomstychtiví útočníci většinou vnímají své jednání jako reakci na skutečné či domnělé křivdy. Jejich činy mohou být výsledkem dlouhodobé frustrace, šikany nebo sociálního vyloučení. Tito jedinci se často cítí bezmocní a útokem usilují o znovuzískání kontroly nebo o „spravedlnost“ za vnímané příkoří. Na druhé straně útočníci s psychopatologickými rysy mohou být motivováni duševními poruchami, jako jsou psychózy, schizofrenie či poruchy osobnosti. Tito jedinci obvykle vykazují zkreslené vnímání reality, halucinace či bludy, které je vedou k impulzivnímu nebo plánovanému násilí [10].

Specifickou kategorií jsou ideologicky motivovaní útočníci, kteří konají na základě svého přesvědčení, ať už náboženského, politického či jiného. I když je tato skupina méně častá ve školním prostředí, nelze ji ignorovat, zejména vzhledem k riziku inspirování jinými mediálně známými incidenty [18]. Impulzivní agresivní jedinci se vyznačují nízkou kontrolou emocí a sklony k okamžitému jednání v reakci na stres, frustraci nebo ponížení.

Jejich činy bývají neplánované, což je odlišuje od jiných typů útočníků. Další skupinou jsou útočníci toužící po uznání, kteří chtějí prostřednictvím svého jednání získat pozornost, respekt nebo dokonce slávu. Tito jedinci mohou být ovlivněni příběhy jiných útočníků či mediálním zobrazením násilí [28]. Kromě motivace hrají klíčovou roli psychologické charakteristiky útočníků. Mezi nejvýraznější rysy patří nízká sebekontrola, nízké sebevědomí a sklony k impulzivnímu chování. Někteří útočníci trpí pocity osamělosti a izolace, což vede k uzavřenosti a nedostatečné komunikaci s okolím. Absence empatie a schopnosti porozumět emocím druhých pak přispívá k neochotě přizpůsobit se sociálním normám. Dalším častým rysem je skrytá či otevřená agrese, která může být výsledkem traumatu, šikany nebo dlouhodobého zanedbávání [29].

Významnou roli hrají také vnější faktory, které mohou významně ovlivnit motivaci a chování útočníků. Dysfunkční rodinné prostředí, charakterizované násilím, zanedbáváním nebo nedostatkem podpory, je jedním z nejčastějších rizikových faktorů. Mediální vlivy, včetně filmů, videoher a zpráv o násilných činech, mohou sloužit jako inspirace, obzvláště pokud jsou násilné činy glorifikovány nebo přehnaně medializovány. Nebezpečným je rovněž snadný přístup k předmětům, jako jsou zbraně či nože, což zvyšuje pravděpodobnost realizace útočnickových úmyslů [30]. Motivace útočníků se často vyvíjí v průběhu času. Proces vedoucí k násilí obvykle začíná akumulací frustrace a nespokojenosti, kterou útočník dlouhodobě potlačuje. Tento stav může být doprovázen plánováním činu a zvažováním, jakým způsobem dosáhne útočník svého cíle. Někteří útočníci mohou jednat impulzivně, zatímco jiní pečlivě plánují. V konečné fázi dochází k samotné realizaci útoku, což je útočnický vnímáno jako jediné řešení jejich situace [10].

Nyní bude uvedena typologie útočníků z násilných incidentů uvedených ve druhé kapitole. Z těchto případů je zřejmé, že ačkoliv jsou jednotlivé útoky odlišné v rozsahu i následcích, sdílejí určité společné charakteristiky. Prvním zmiňovaným případem na území ČR byl útok na střední škole ve Žďáře nad Sázavou. Útočící osobou byla Barbora Orlová trpící schizofrenií, což bylo diagnostikováno již před jejím prvním násilným útokem v roce 2012. Zde se nejednalo o cílený konflikt, ale spíše o výsledek psychotické epizody. Útočnice byla vedena bludy a neodhalila žádnou konkrétní logiku za výběrem obětí. Jednala impulzivně a bez dlouhodobé přípravy. Násilný útok byl zcela náhodný, avšak smrtelný. Co se týče útoku v Praze 4, jednalo se o útočníka vykazujícího dlouhodobě problematické a velice konfliktní chování. Mimo jiné měl problémy se sebeovládáním. Nejednalo se však o

jedince se známými psychickými poruchami. Útok měl zřejmě emocionální základ spojený s pocitem frustrace a selhání. Konflikt s obětí byl pravděpodobně pouze záminkou k násilnému činu. Útočník vykazoval známky premeditace, tedy předchozího záměrného plánování činu. v podobě výběru zbraně a plánovaného načasování útoku. Jednal s jasnou touhou způsobit vážné škody. Po činu se nesnažil aktivně utéct a ukrýt a ani se nebránil zatčení. V případě útoku na ZŠ v České Třebové byl útočníkem žák sedmé třídy, který nebyl trestně odpovědný. Jeho čin lze interpretovat jako důsledek nevyvinutých schopností zvládat konflikty, nedostatečné empatie nebo vliv nevhodného prostředí (např. vliv agrese z médií či rodiny). Motivace zde nebyla veřejně specifikována. Nicméně lze předpokládat, že šlo o okamžitou reakci na konkrétní konflikt se spolužákem, nikoliv o plánovaný čin. Útok měl nízkou intenzitu a vážnost, což odpovídá nedostatku fyzických schopností útočníka. Neexistoval úmysl způsobit smrt, spíše šlo o impulsivní násilí. Jednalo se o individuální selhání bez širšího dopadu na komunitu.

V případě útočníka z FF UK v roce 2023 se jednalo o specifickou kombinaci faktorů, které ho řadí do více typologických kategorií zároveň. Útočník byl studentem VŠ, který v minulosti nevykazoval zjevné známky agresivního chování, avšak postupem času docházelo k jeho psychické radikalizaci. Podle dostupných informací se jednalo o jedince s hlubokými osobními problémy, izolací a pravděpodobnými projevy psychopatologie, ačkoliv v době útoku nebyla oficiálně diagnostikována závažná duševní choroba. Ve svých textech i chování před útokem vykazoval prvky fascinace předchozími masovými střelci a zájem o jejich motivaci a činy. Z hlediska typologie je možné jej zařadit mezi útočníky toužící po uznání, částečně inspirované mediálními případy jiných střelců a zároveň mezi pomstychtivé a ideologicky motivované útočníky, jelikož byl jeho čin výsledkem dlouhodobého akumulovaného vnitřního napětí, frustrace a potřeby zanechat po sobě "významný" odkaz. Zároveň však útok nesl znaky důkladné, již zmiňované, premeditace. Útočník zanechal zprávu o svých úmyslech, pečlivě se připravil na logistické zvládnutí činu (včetně zajištění zbraní, pohybu po budově a výběru místa útoku) a jednal ve vybrané chvíli, kdy mohl způsobit maximální škody. V tomto smyslu jej lze zařadit mezi nejnebezpečnější formy tzv. „targeted violence“, tedy cíleného násilí, které je pečlivě připravené, ale vnějšmu světu často skryté. Případ ukazuje na důležitost včasného rozpoznání varovných signálů a efektivní komunikace mezi školou, rodinou a bezpečnostními složkami, jelikož některé indicie byly zaznamenány předem, ale nebyly včas podchyceny nebo vyhodnoceny jako akutní riziko.

2.3 Analýza zásahů bezpečnostních složek

Zásahy bezpečnostních složek při násilných útocích na školách jsou klíčovým prvkem. Jejich efektivita má přímý vliv na minimalizaci škod, počet obětí a celkový průběh mimořádných situací. Tato podkapitola se zaměřuje na analýzu způsobu, jakým bezpečnostní složky reagují na násilné incidenty ve školách, na jejich vývoj v průběhu let a na faktory ovlivňující jejich úspěšnost. Zároveň jsou prezentovány klíčové příklady z praxe, které ilustrují silné a slabé stránky těchto zásahů.

Například útok na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy (dále jen „FF UK“) v prosinci 2023 představoval mimořádně závažnou situaci, která otestovala schopnosti bezpečnostních složek zvládnout rizikovou situaci v prostředí vzdělávací instituce. Navzdory složitosti incidentu se zásah ukázal jako efektivní, což svědčí o vysoké úrovni připravenosti a profesionality zapojených jednotek.

2.3.1 Příprava na zásah a komunikace

Úspěšný zásah bezpečnostních složek začíná jejich přípravou, která zahrnuje pravidelný výcvik, plánování a koordinaci s dalšími složkami integrovaného záchranného systému (dále jen „IZS“). Moderní bezpečnostní strategie zdůrazňují potřebu simulací útoku, které umožňují policii, hasičům a zdravotníkům nacvičit své role v prostředí školních budov. Tyto tréninky zahrnují nejen taktické aspekty, jako je vstup do budovy a neutralizace hrozby, ale také komunikaci s vedením škol a poskytování pomoci obětem [31].

Příprava na zásah při útoku na Filosofické fakultě UK byla výsledkem dlouhodobého úsilí o zkvalitnění řízení rizikových situací v ČR. Pravidelný výcvik, praktické simulace, technologická podpora a strategické plánování umožnily bezpečnostním složkám rychle reagovat a minimalizovat dopady útoku. Přestože šlo o tragickou událost, příprava a profesionalita zasahujících jednotek byly klíčovými faktory, které zabránily ještě vážnějším následkům.

2.3.2 Rychlost a efektivita reakce

Rychlost reakce bezpečnostních složek je jedním z klíčových faktorů, které rozhodují o počtu obětí a úspěšnosti zásahu. Analýza ukazuje, že v posledních letech došlo k výraznému zlepšení v rychlosti zásahů díky využívání moderních technologií, jako je lokalizace pachatelů pomocí GPS a kamerových systémů. Například v případě útoku

ve Žďáru nad Sázavou v roce 2014 byly policisté schopni pachatelku rychle lokalizovat a zneškodnit, čímž zabránili dalším obětem. Nicméně některé incidenty stále ukazují, že v rizikových situacích dochází k prodlevám, například kvůli špatné dostupnosti budov nebo chybějícím informacím o rozmístění prostoru školy [10].

Jedním z pozitivních aspektů zásahu během útoku na Filozofické fakultě byla rychlá reakce policie po prvních hlášeníh o potenciálním nebezpečí. Policisté byli informováni o hrozbě ještě před zahájením útoku, což umožnilo aktivaci zásahových jednotek a nasazení opatření ke zvýšení bezpečnosti v okolí fakulty. Přestože pachatelův přesun komplikoval jeho lokalizaci, koordinace mezi různými útvary a využití dostupných technologií, pomohly k rychlému zúžení oblasti hledání. Policie se tak dostavila na místo krátce po zahájení útoku, což výrazně přispělo k rychlému ukončení incidentu [27].

2.3.3 Přístup k neutralizaci hrozby

Jedním z nejdůležitějších aspektů zásahů je samotná neutralizace pachatele. Moderní přístupy k bezpečnosti zdůrazňují, že zásahová jednotka by měla co nejrychleji eliminovat hrozbu, aby minimalizovala počet obětí. Tato taktika, označovaná jako „*Rapid Deployment*“, byla poprvé aplikována v USA po tragédii na Columbine High School v roce 1999 a od té doby se rozšířila i do Evropy. V českém prostředí je tato metoda stále častěji součástí výcviku zásahových jednotek [22].

Příkladem úspěšného zásahu je případ útoku nožem v České Třebové v roce 2023, kde policie rychle zasáhla a zajistila bezpečnost studentů i personálu školy. Dále případ na Filozofické fakultě UK v roce 2023 poukázal na to, že zásahová jednotka byla na podobné situace vyškolená. Policisté se zaměřili na ochranu osob přítomných v budově a eliminaci nebezpečí s minimálními riziky pro civilní obyvatelstvo. Navzdory obtížné orientaci v prostorách fakulty a složitým podmínkám nasazení (např. omezené slyšitelnosti střelby a neznalosti rozmístění místností) postupovala zásahová jednotka cíleně a efektivně. Pachatel spáchal sebevraždu.

2.3.4 Poskytování pomoci obětem

Dalším klíčovým prvkem zásahu je zajištění zdravotní péče pro zraněné. Moderní zásahy zahrnují rychlé aktivace traumatologických plánů a spolupráci mezi policií a zdravotníky. Například při útoku na Středním odborném učilišti v Praze 4 v roce 2022 byla na místě okamžitě aktivována záchranná služba, což umožnilo rychlé ošetření zraněných

a minimalizaci psychologických dopadů na studenty. Tento případ ukazuje důležitost integrované reakce, kde všechny složky spolupracují na zvládnutí situace [2].

Během útoku na Filozofické fakultě došlo k rychlému zapojení zdravotnické záchranné služby a aktivace traumatologického plánu, což bylo dalším klíčovým faktorem úspěšného zvládnutí situace. Zdravotníci byli na místě okamžitě po ukončení útoku a poskytli první pomoc zraněným osobám. Současně byla zajištěna evakuace a péče o psychicky zasažené studenty a zaměstnance fakulty. Tato koordinace mezi policií a záchrannými složkami prokázala vysokou úroveň připravenosti na mimořádné situace a zajistila, že potřebná péče byla poskytnuta rychle a efektivně [27].

2.3.5 Faktory ovlivňující úspěšnost zásahů

Úspěšnost zásahů závisí na několika faktorech, včetně dostupnosti moderních technologií, kvality výcviku, jasnosti postupů v daných situacích a úrovně spolupráce mezi školami a bezpečnostními složkami. Dalším klíčovým faktorem je také prevence a připravenost škol na různé rizikové situace. Školy, které pravidelně organizují cvičení a úzce spolupracují s policií, vykazují nižší riziko chaosu během zásahů a lepší zvládnutí rizikových situací [6].

Úspěšnost zásahu na Filozofické fakultě byla ovlivněna několika klíčovými faktory. Prvním z nich byla dobrá příprava bezpečnostních složek na různé rizikové situace, která zahrnovala pravidelný výcvik a simulace podobných incidentů. Policie prokázala schopnost rychlé adaptace na neustále se měnící situaci a efektivní využití dostupných technologií. Důležitým prvkem byla také schopnost koordinace mezi různými složkami integrovaného záchranného systému, která zajišťovala hladký průběh evakuace a péče o oběti. Dalším významným faktorem byla spolupráce se zaměstnanci fakulty, kteří hráli klíčovou roli v zajištění bezpečnosti studentů. Informace od pracovníků knihovny a administrativy umožnily policii lépe pochopit dispozice budovy a rychleji se zaměřit na klíčové oblasti. I přes složitost situace se podařilo minimalizovat chaos a zajistit, že zásah probíhal organizovaně [27].

Kapitola poskytla přehled příčin, průběhu a následků násilných útoků na školách, přičemž se zaměřila na motivace útočníků, jako jsou psychické problémy, šikana či osobní konflikty. Analýza konkrétních případů zdůraznila vliv nedostatečných bezpečnostních opatření na eskalaci situací. Ukázalo se, že moderní technologie a školení personálu mohou významně přispět k prevenci a efektivnímu zvládnutí incidentů.

3 BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ

Bezpečnostní opatření ve školách jsou klíčovým nástrojem prevence násilných incidentů, ochrany žáků, učitelů i dalšího personálu před hrozbami a zajištění klidného vzdělávacího prostředí. Tato opatření zahrnují technické, organizační i edukativní prvky a liší se v závislosti na velikosti školy, její lokalitě a hrozbách, kterým je vystavena. Moderní přístup ke školní bezpečnosti vyžaduje integraci preventivních strategií, rychlé reakce na hrozby a schopnost minimalizovat následky případných incidentů.

Následující kapitola se zaměřuje na analýzu historických i současných opatření v prostředí škol a hodnotí jejich efektivitu z pohledu moderních potřeb a výzev.

3.1 Srovnání historických a současných bezpečnostních opatření

Historická bezpečnostní opatření ve školách byla značně odlišná od těch, která se používají dnes. Ve druhé polovině 20. století se bezpečnost ve školním prostředí zaměřovala především na ochranu proti požárům a úrazům. Evakuační cvičení byla běžnou součástí školního roku, avšak jejich provedení se zaměřovalo výhradně na opuštění budovy v případě požáru nebo přírodní katastrofy. Školy nebyly vybaveny sofistikovanými bezpečnostními technologiemi, jako jsou kamerové systémy nebo elektronické zámky, a přístup do školních budov byl většinou volný, bez jakékoli kontroly. Dohlízející personál, například školníci, měl pouze základní znalosti o bezpečnostních postupech a neexistovala specifická školení zaměřená na zvládání násilných situací. Na druhou stranu bylo školní prostředí často charakteristické pevnější sociální kontrolou a komunitním dohledem. Učitelé a zaměstnanci škol měli bližší vztahy se studenty, což mohlo přispívat k lepší identifikaci potenciálně rizikového chování. V menších školách hrála významnou roli i přirozená sousedská spolupráce mezi školou, rodiči a místní komunitou, což vytvářelo určitou míru prevence před nežádoucími jevy [3].

Důraz na fyzickou bezpečnost byl často minimální a omezen na pravidla typu „neběhat po chodbách“ nebo „zákaz používání nebezpečných předmětů“. Psychologická prevence, například programy zaměřené na šikanu, prakticky neexistovala. Násilné incidenty byly považovány za výjimečné a školy nebyly připraveny na řešení situací, jako jsou útoky aktivních střelců nebo rozsáhlé krizové scénáře [3].

V kontrastu k tomu moderní bezpečnostní opatření reflektují měnící se hrozby a potřeby školního prostředí. Technologický pokrok umožnil školám využívat kamerové systémy (CCTV), které monitorují vnitřní i venkovní prostory budov. Elektronické zámky na dveřích učeben a vstupních dveřích umožňují kontrolovaný přístup pouze autorizovaným osobám, což výrazně snižuje riziko neoprávněného vstupu. Bezpečnostní personál je stále častěji přítomen na školách, přičemž někteří zaměstnanci (např. školníci nebo administrativní pracovníci) jsou speciálně vyškoleni na zvládání nebezpečných situací. Zásadní změnou je také důraz na prevenci psychologických hrozeb. Moderní školní programy zahrnují tematické vzdělávání o šikaně, kyberšikaně, duševním zdraví a zvládání konfliktů. Tyto programy doplňuje přítomnost školních psychologů, kteří se podílejí na vytváření pozitivního prostředí a včasném odhalování rizikového chování studentů [6].

V posledních letech také došlo k rozvoji plánů zahrnujících postupy pro zvládání mimořádných situací. Tyto plány jsou pravidelně aktualizovány a zahrnují detailní instrukce pro učitele, studenty i rodiče. Zároveň se klade větší důraz na školení zaměstnanců a simulace rizikových situací, které pomáhají zlepšit připravenost škol na reálné hrozby. Současná opatření také reflektují význam technologické integrace. Vedle kamerových systémů a elektronických zámků jsou zaváděny systémy pro rychlou komunikaci během krizí (např. aplikace pro nouzové hlášení nebo automatické zprávy pro rodiče). Tyto technologie umožňují efektivní řízení mimořádných situací a rychlejší koordinaci mezi školou, bezpečnostními složkami a komunitou [18].

3.2 Efektivita současných bezpečnostních opatření

Efektivita současných bezpečnostních opatření ve školách je výsledkem kombinace technologických, organizačních a preventivních prvků, které společně snižují riziko incidentů a zvyšují pocit bezpečí mezi studenty i zaměstnanci. Dle studie Cornella et al. z roku 2020 instalace kamerových systémů a zavedení kontrolovaných vstupů významně omezily neoprávněné vstupy do školních budov a snížily počet bezpečnostních incidentů. Elektronické přístupové systémy, které umožňují vstup pouze autorizovaným osobám, představují významný pokrok oproti historickým opatřením, kdy byly školní budovy často přístupné komukoli [3].

Jedním z klíčových aspektů efektivity je pravidelné školení zaměstnanců na zvládání rizikových situací. Simulace evakuace a nácvik postupů pro případ útoku aktivního střelce

zvyšují připravenost pedagogů i studentů na reálné hrozby. Učitelé, kteří prošli těmito školeními, vykazují vyšší schopnost rychle a efektivně reagovat, což je klíčové zejména během prvních minut v dané situaci. Prevence psychologických hrozeb, jako jsou šikana nebo kyberšikana, se také stala nedílnou součástí moderních bezpečnostních opatření. Školy, které zavedly programy na podporu sociálně-emocionálního učení, vykazují nižší míru násilí mezi studenty a lepší atmosféru ve školním prostředí. Přestože tato opatření nejsou tak viditelná jako technologie, jejich dlouhodobý dopad na bezpečnost je zásadní [31].

Na druhé straně se ukazuje, že efektivita bezpečnostních opatření závisí na jejich správném zavedení a přizpůsobení konkrétním podmínkám školy. Například kamerové systémy mohou být méně účinné, pokud nejsou pravidelně monitorovány, a kontrola přístupů je neúčinná v případě, že personál neprovádí důslednou kontrolu návštěvníků. Dále existují značné rozdíly v úrovni bezpečnostních opatření mezi jednotlivými školami, přičemž menší školy nebo školy v méně rozvinutých regionech často nemají dostatečné finanční prostředky na implementaci pokročilých opatření. Významným problémem zůstává také otázka financování a rovného přístupu ke zdrojům. Menší nebo finančně poddimenzované školy často čelí potížím při zavádění moderních technologií a školení. To vytváří nerovnosti v úrovni bezpečnosti napříč školami, což může vést k vyššímu riziku incidentů v méně vybavených institucích [10].

Celkově lze říci, že současná bezpečnostní opatření jsou výrazně efektivnější než historické přístupy vzhledem k technologickým inovacím, důrazu na prevenci a pravidelným školením personálu. Přesto zůstávají výzvy spojené s jejich financováním, implementací a adaptací na měnící se hrozby. Budoucí zlepšení by se měla zaměřit na zajištění rovného přístupu ke zdrojům, posílení psychologické prevence a další integraci moderních technologií do školního prostředí.

Třetí kapitola se zaměřila na analýzu historických a současných přístupů k zajištění bezpečnosti ve školách. Zatímco historická opatření se orientovala především na základní fyzickou ochranu a prevenci úrazů, moderní strategie se vyznačují nejen technologickými inovacemi, jako jsou kamerové systémy a elektronické zámky, ale také širším zaměřením na prevenci psychologických hrozeb a krizovou připravenost. Významným posunem oproti minulosti je uvědomění, že otázku bezpečnosti škol je nutné systematicky řešit a integrovat do běžného provozu vzdělávacích institucí. Klíčovou roli dnes hrají školení personálu, plány a spolupráce s bezpečnostními složkami. Kapitola rovněž ukázala, že i přes rozšíření moderních opatření stále přetrvávají určité výzvy, zejména v oblasti dostupnosti finančních zdrojů, jednotnosti implementace opatření a rozdílné míry připravenosti jednotlivých škol. Další nevýhodou zde může být spoléhání se příliš na uvedené technologie a postrádání komunitního myšlení.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 METODOLOGIE

Tato kapitola popisuje metodologický rámec, který byl použit k analýze možností zabezpečení škol proti násilným útokům. Výzkum se zaměřuje na komplexní pochopení problematiky prostřednictvím kombinace kvalitativních a kvantitativních metod.

4.1 Cíle a výzkumné otázky

Cílem této práce je zjistit, jak studenti a vedení škol vnímají aktuální bezpečnostní opatření a krizovou připravenost školního prostředí a identifikovat slabá místa včetně potřeb v oblasti bezpečnosti škol. Dále na základě těchto zjištění navrhnout doporučení pro zlepšení bezpečnostních opatření a posílení krizové připravenosti, s cílem minimalizovat riziko násilných incidentů a zajistit ochranu všech zúčastněných ve školním prostředí.

Hypotézy:

H1: Studenti i vedení škol vnímají bezpečnostní opatření jako nedostatečná, přičemž hlavní slabinou je nízká informovanost o krizových postupech a absence pravidelných školení a simulací.

H2: Školy, které pravidelně provádějí bezpečnostní školení a krizová cvičení, vykazují vyšší úroveň krizové připravenosti a vyšší pocit bezpečí mezi studenty i zaměstnanci než školy, kde se tato opatření neprovádějí systematicky.

H3: Po útoku na FF UK v roce 2023 došlo ke změnám v bezpečnostních opatřeních na některých školách, avšak studenti i vedení škol je často nepovažují za dostatečné nebo efektivně implementované.

Výzkumné otázky:

VO1: Jak studenti a vedení škol hodnotí aktuální bezpečnostní opatření a krizovou připravenost školního prostředí?

VO2: Jaká je úroveň informovanosti studentů a vedoucích zaměstnanců o krizových postupech a jaké faktory ovlivňují jejich vnímání bezpečnosti?

VO3: Jaké změny v bezpečnostních opatřeních zaznamenaly školy po útoku na FF UK v roce 2023 a jak jsou tyto změny vnímány studenty i vedením škol?

4.2 Metodika

Výzkum využívá kvantitativní přístup, což umožňuje zachytit jak číselné údaje o efektivitě bezpečnostních opatření, tak i subjektivní názory a zkušenosti respondentů. Výzkumná část se zaměřuje na analýzu dat získaných prostřednictvím dotazníků distribuovaných mezi studenty a vedení škol. Tato data umožňují zhodnotit, jak různé skupiny vnímají současná bezpečnostní opatření a jejich účinnost.

4.2.1 Metody sběru dat

Pro získání relevantních dat byla zvolena kvantitativní metoda výzkumu prostřednictvím anonymního dotazníkového šetření. Dotazníky zahrnovaly uzavřené otázky a byly rozděleny mezi dvě cílové skupiny. První skupinou byli studenti středních, vyšších odborných a vysokých škol a druhá skupina zahrnovala vedoucí zaměstnance škol. Cílem bylo získat přehled o reálném vnímání bezpečnosti ve školním prostředí z pohledu obou klíčových aktérů.

Dotazníky byly šířeny v elektronické podobě. Distribuce probíhala prostřednictvím několika kanálů - oslovením škol, sdílením formuláře na sociálních sítích a e-mailem. V případě dotazníku pro studenty byla největší část odpovědí získána prostřednictvím sdílení odkazu na dotazník na platformách Instagram (42 %), Facebook (26 %) a školních informačních systémů (18 %). Zbylých 14 % odpovědí pocházelo z přímého oslovení škol a jejich studentů. U dotazníků pro vedení škol byla distribuce zajištěna zejména přímým oslovením ředitelů škol a školních zařízení prostřednictvím oficiálních e-mailových kontaktů (87 %), menší část odpovědí (13 %) byla získána prostřednictvím doporučení v odborných skupinách a školských sítích.

Výzkumný soubor

Výzkumný soubor tvořily dvě skupiny respondentů:

Studenti - tuto skupinu tvořilo 264 respondentů, a to studenti ze středních škol (SŠ), vyšších odborných škol (VOŠ) a vysokých škol (VŠ) z celé ČR. Zastoupení studentů bylo rozděleno podle typu školy (SŠ – 100 respondentů, VOŠ – 40 respondentů, VŠ – 124 respondentů). Věková struktura odpovídala běžné studijní populaci – nejvíce studentů (57 %) bylo ve věku 19–24 let. Respondenti odpovídali na otázky týkající se jejich vnímání bezpečnosti, znalosti postupů a připravenosti na mimořádné události.

Vedoucí zaměstnanci škol: Do této skupiny bylo zařazeno 48 respondentů (SŠ – 18 respondentů, VOŠ – 8 respondentů, VŠ – 22 respondentů), mezi nimiž byli ředitelé škol, jejich zástupci a další členové vedení. Odpovídali na otázky zaměřené na praktické aspekty řízení školní bezpečnosti, jako je frekvence školení, zavedená opatření, informovanost studentů a zpětná vazba k dopadům útoku na FF UK v roce 2023.

Výzkumný soubor byl navržen tak, aby zahrnoval respondenty z různých typů školních zařízení v různých krajích a s různými rozpočtovými a personálními možnostmi. To umožnilo provést srovnání mezi školami s vyšší mírou krizové připravenosti a těmi, které zaostávají a poskytnout ucelený obraz o současném stavu bezpečnosti ve školním prostředí v ČR.

Etické zajištění

Výzkum byl proveden s důrazem na etické zásady. Všichni respondenti byli předem informováni o účelu a anonymitě výzkumu a měli možnost svůj souhlas kdykoli odvolat. Citlivé informace byly zpracovány v souladu s platnými zákony na ochranu osobních údajů.

4.3 Dotazníkové šetření

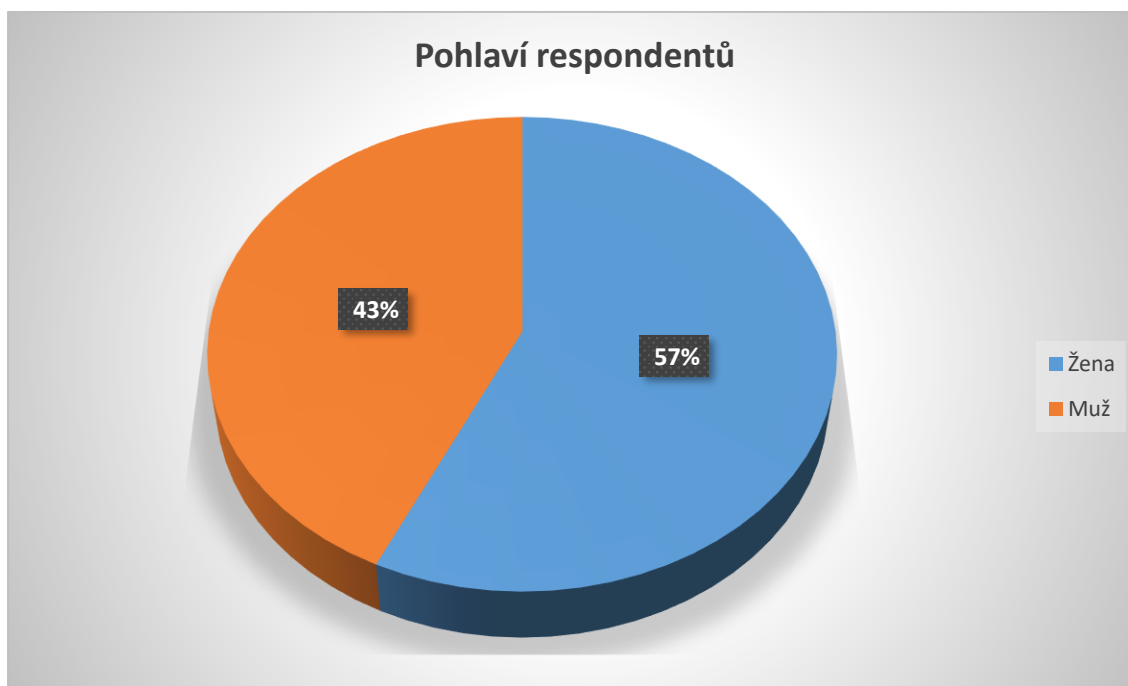
Vyhodnocení dotazníkového šetření – studenti

Obrázek 1 Kolik je Vám let?

(zdroj: vlastní)

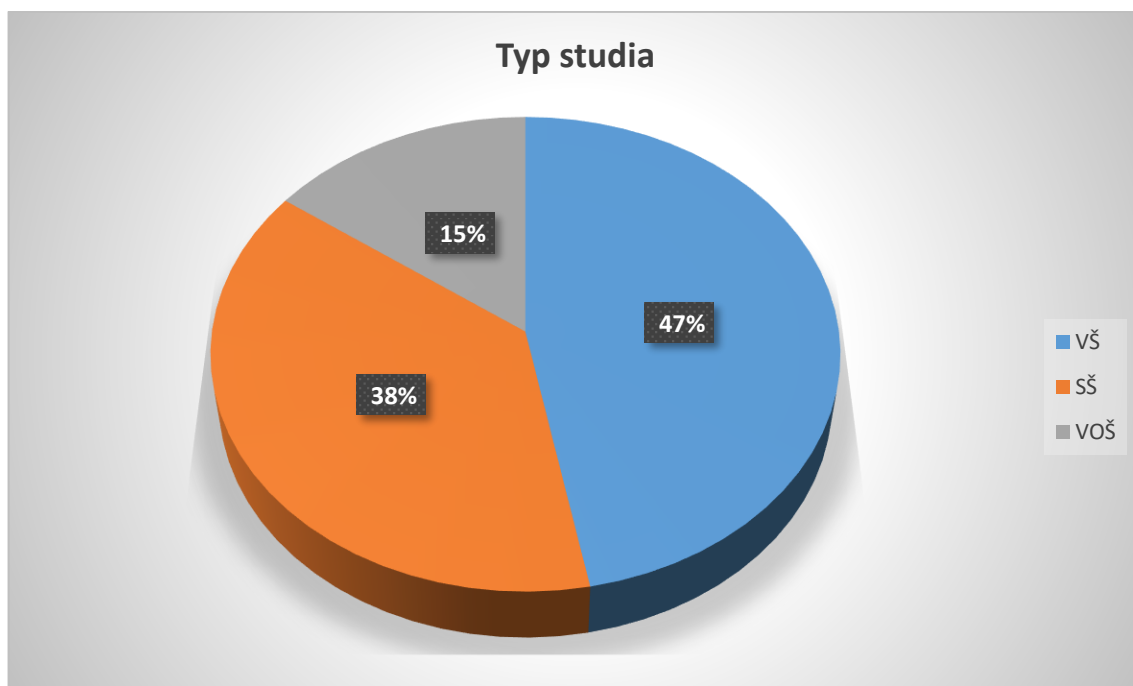
Obrázek č. 1 znázorňuje věkové složení studentů, kteří se zúčastnili dotazníkového šetření. Nejvíce respondentů, tedy 151 (57 %), spadá do věkové kategorie 19–24 let. To ukazuje, že většina účastníků je ve věku typickém pro vysokoškolské studium. Do kategorie 15–18 let zapadá 100 studentů (38 %), což představuje druhou největší část, zatímco nejmenší zastoupení má skupina 25–34 let, kterou označilo pouze 13 osob (5 %). Tento rozptyl věkových skupin poskytuje užitečné informace pro analýzu vnímání bezpečnostních opatření napříč různými studijními skupinami.

Obrázek 2 Jaké je Vaše pohlaví?

(zdroj: vlastní)

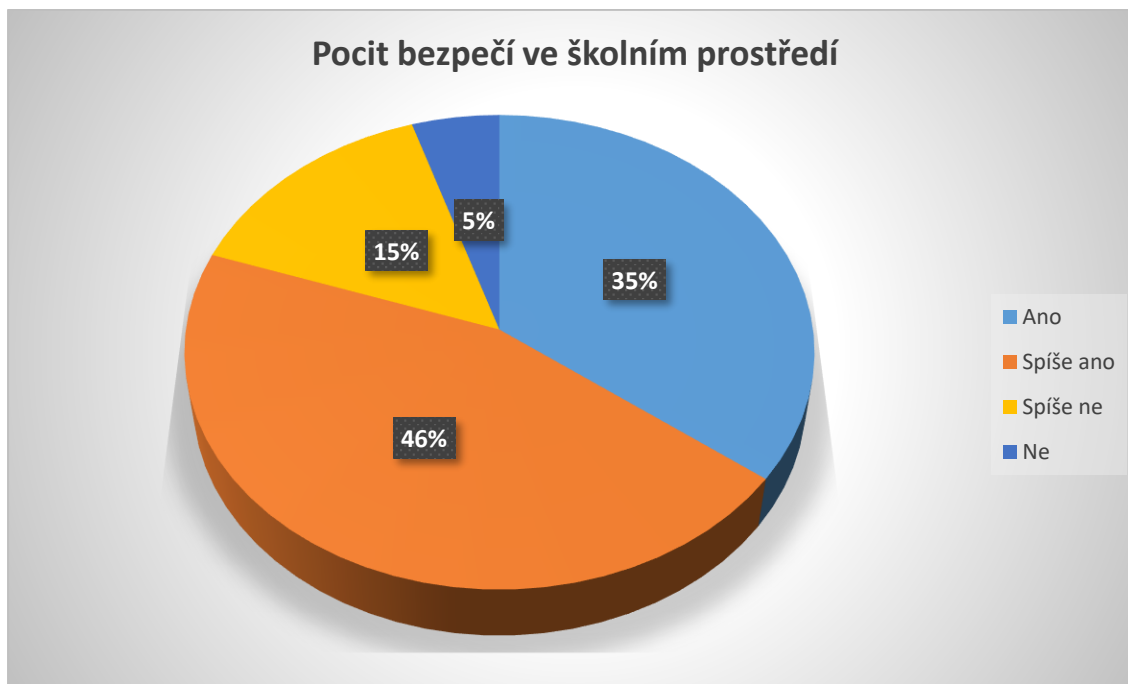
Obrázek č. 2 představuje pohlaví studentů, kteří se zúčastnili dotazníkového šetření. Z grafu vyplývá, že ženy jsou zastoupeny častěji – dotazník vyplnilo celkem 151 (57 %) žen, zatímco muži tvoří 113 respondentů (43 %).

Obrázek 3 Kde momentálně studujete?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 3 znázorňuje zastoupení respondentů dle typu studia. Ze získaných dat vyplývá, že z celkového počtu dotazovaných osob studuje 124 (47 %) studentů na vysokých školách (dále jen „VŠ“), 100 (38 %) studentů na středních školách (dále jen „SŠ“) a 40 (15 %) studentů na vyšších odborných školách (dále jen „VOŠ“). Zahrnutí studentů z různých typů vzdělávacích institucí umožňuje komplexnější analýzu vnímání bezpečnostních opatření a krizových postupů v různých vzdělávacích prostředích. Tyto informace jsou zásadní pro interpretaci výsledků dotazníkového šetření, neboť mohou ovlivnit jak hodnocení bezpečnostních opatření, tak celkovou připravenost institucí čelit mimořádným situacím.

Obrázek 4 Cítíte se na své škole bezpečně?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 4 zobrazuje rozložení odpovědí studentů na otázku týkající se jejich subjektivního pocitu bezpečí ve školním prostředí. Z celkového počtu 264 respondentů uvedlo 92 studentů (35 %), že se na své škole cítí bezpečně, zatímco 121 studentů (46 %) zvolilo odpověď „spíše bezpečně“. Opačný pól reprezentuje 39 studentů (15 %), kteří se cítí spíše v nebezpečí, a 12 studentů (5 %) se vyjádřilo, že se na své škole necítí bezpečně vůbec. Celkem tedy 213 studentů (81 %) hodnotí prostředí kladně.

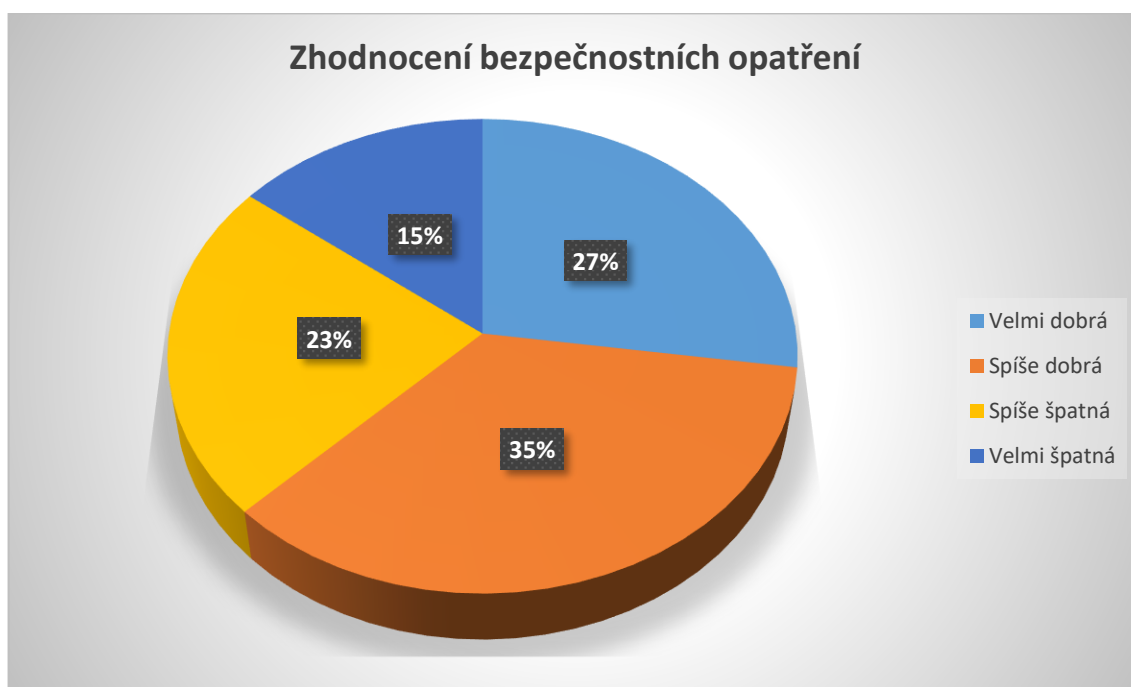
Výsledky naznačují, že ačkoliv je bezpečnost obecně hodnocena kladně, existují specifické skupiny studentů, u nichž může docházet k vnímání rizika či nedostatečné ochrany, a je proto žádoucí blíže zkoumat faktory, které k těmto pocitům přispívají.

Tabulka 1 Cítíte se na své škole bezpečně?

Studenti	Zcela	Spíše ano	Spíše ne	Vůbec
SŠ	28	50	17	5
VOŠ	14	19	6	1
VŠ	50	52	16	6

(zdroj: vlastní)

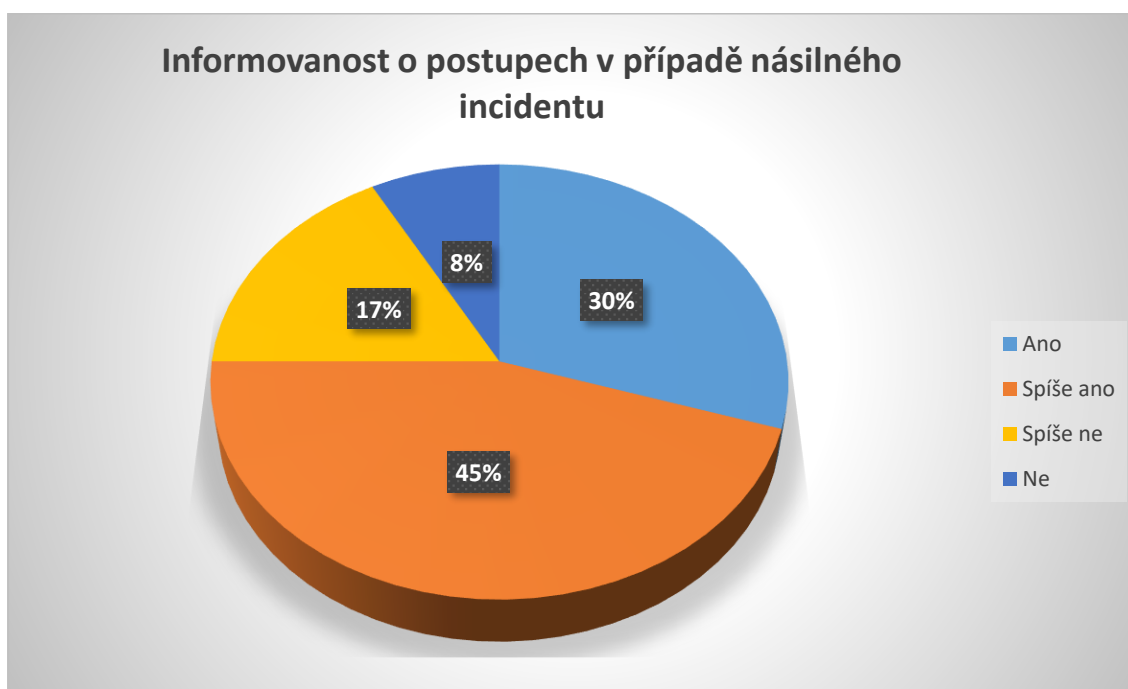
Tabulka poskytuje přehled o subjektivním vnímání bezpečnosti studentů ve školním prostředí dle typu školy (SŠ, VOŠ, VŠ). Výsledky ukazují, že většina studentů napříč všemi kategoriemi se cítí buď zcela bezpečně, nebo spíše bezpečně, přičemž největší míru pocitu bezpečí vyjadřují studenti vyšších odborných škol. Naopak studenti středních škol vykazují nejvyšší zastoupení v odpovědích „spíše nebezpečně“ či „vůbec“, což může naznačovat potřebu zvýšené pozornosti k preventivním a informačním opatřením právě v tomto segmentu vzdělávání. Tabulka tak podtrhuje rozdílné vnímání bezpečnostní situace mezi různými typy škol a upozorňuje na důležitost cílených intervencí.

Obrázek 5 Jak byste ohodnotil/a aktuální bezpečnostní opatření na Vaší škole?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 5 reflektuje názor studentů na kvalitu bezpečnostních opatření, která jsou aktuálně uplatňována na jejich školách. Z celkového počtu respondentů označilo 165 studentů (62 %) opatření jako velmi dobrá nebo spíše dobrá, což svědčí o převládajícím pozitivním vnímání úrovně zabezpečení ve školním prostředí. Na druhé straně však 99 studentů (38 %) vyjádřilo spíše negativní postoj, když zvolili odpovědi „spíše špatná“ nebo „velmi špatná“. Tato skutečnost upozorňuje na přetrvávající nedostatky, které mohou souviset nejen s technickým zabezpečením, ale také s organizačními nebo komunikačními aspekty systému bezpečnosti. Výsledky podtrhují význam pravidelného vyhodnocování účinnosti opatření a zdůrazňují potřebu předávání souvisejících informací studentům, aby se posílilo nejen faktické zabezpečení škol, ale i subjektivní pocit bezpečí jejich uživatelů.

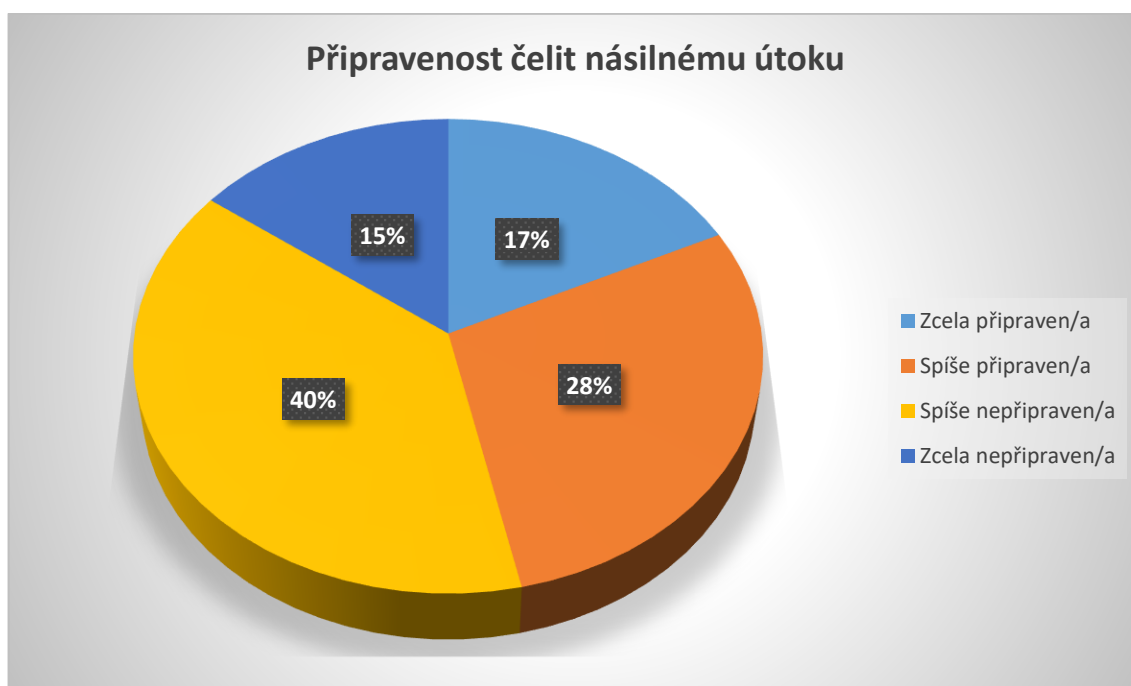
Obrázek 6 Myslíte si, že jsou studenti dostatečně informovaní o tom, jak postupovat v případě násilného incidentu?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 6 znázorňuje míru informovanosti studentů o tom, jak správně postupovat v případě násilného incidentu v prostorách školy. Z výsledků vyplývá, že 198 respondentů (75 %) považuje svou informovanost za dostatečnou, a to buď zcela, nebo spíše. Tento podíl

naznačuje, že školy věnují určitou pozornost zprostředkování bezpečnostních instrukcí a pravidel chování v rizikových situacích.

Nicméně 66 studentů (25 %) uvedlo, že informace postrádají nebo nejsou dostatečně obeznámeni s konkrétními postupy. Tato skutečnost naznačuje nerovnoměrnou úroveň informovanosti napříč školami a podtrhuje potřebu systematictějšího přístupu ke krizové komunikaci. Výsledky rovněž ukazují, že klíčovým faktorem zůstává pravidelná edukace studentů a dostupnost srozumitelných instrukcí.

Obrázek 7 Jak byste hodnotil/a svou vlastní připravenost čelit vážnému narušení bezpečnosti?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 7 se zabývá subjektivním hodnocením připravenosti studentů na situaci vážného narušení bezpečnosti, jako je například násilný útok ve škole. Výsledky ukazují, že pouze 45 studentů (17 %) se považuje za zcela připravené, zatímco 73 respondentů (28 %) uvedlo, že jsou spíše připraveni. Největší část respondentů tedy vnímá svou připravenost jako nedostatečnou, a to 146 studentů (55 %), kteří se přiklonili k odpovědím „spíše nepřipraven/a“ nebo „zcela nepřipraven/a“. Tyto údaje naznačují, že studenti se často necítí

být dostatečně vybaveni znalostmi a dovednostmi potřebnými k efektivní reakci v případě nebezpečné situace.

Rozdíl mezi 75 % informovaných a pouhými 45 % připravených naznačuje, že znalost teorie nemusí automaticky vést k pocitu jistoty; klíčovou roli hraje praktický nácvik. Právě kontinuální nácvik a opakovaná osvěta mohou zásadním způsobem přispět ke zvýšení sebejistoty studentů v různých nežádoucích situacích.

Tabulka 2 Jak byste hodnotil/a svou vlastní připravenost čelit vážnému narušení bezpečnosti? (rozdělení podle typu školy)

Studenti	Zcela připraven/a	Spíše připraven/a	Spíše nepřípraven/a	Zcela nepřípraven/a
SŠ	16	23	41	20
VOŠ	6	14	15	5
VŠ	23	36	51	14

(zdroj: vlastní)

Tabulka č. 2 uvádí rozložení odpovědí studentů na otázku týkající se jejich subjektivního pocitu připravenosti reagovat na vážné narušení bezpečnosti, rozdělené podle typu školy. Výsledky ukazují, že největší míru připravenosti deklarovali studenti VŠ, kde se „zcela připraveně“ cítilo 23 respondentů (19 %), zatímco u studentů VOŠ to bylo pouze 6 jedinců (15 %). Výrazný rozdíl lze zaznamenat také v kategorii „spíše nepřípraven/a“, kde se takto označilo 51 studentů VŠ (41 %) oproti 15 studentů VOŠ (38 %). Tyto rozdíly mohou souviset s vyšší mírou zralosti, dostupnějšími informacemi či osobními zkušenostmi starších studentů.

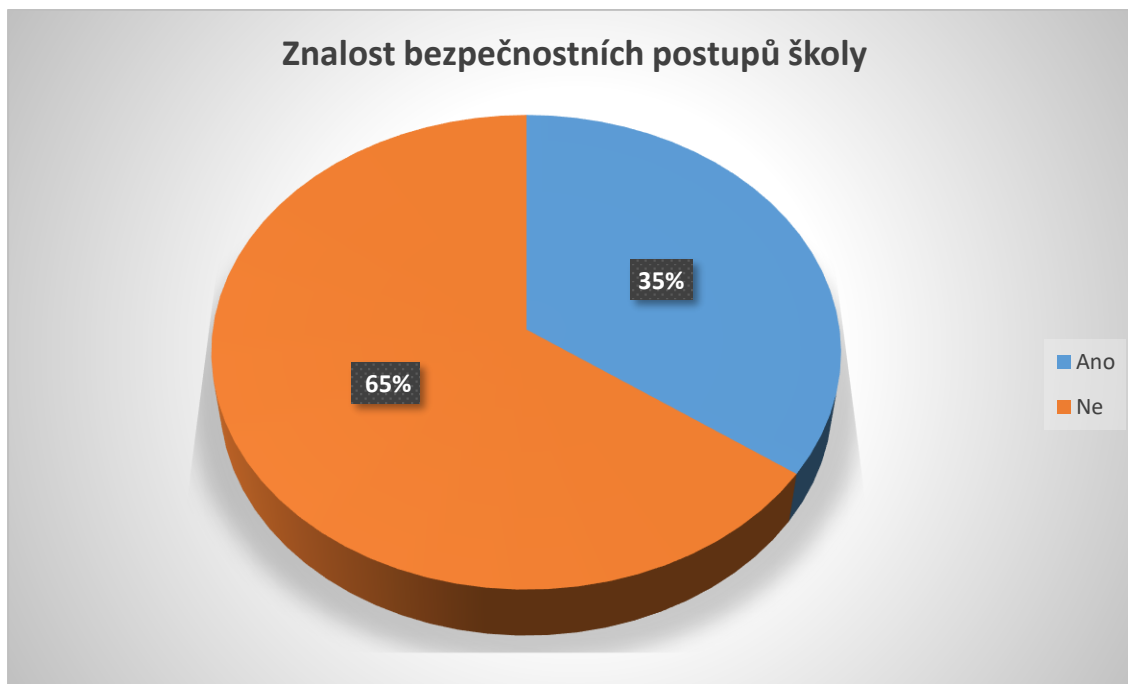
Tabulka 3 Jak byste hodnotil/a svou vlastní připravenost čelit vážnému narušení bezpečnosti? (rozdělení podle pohlaví)

Pohlaví	Zcela připraven/a	Spíše připraven/a	Spíše nepřípraven/a	Zcela nepřípraven/a
Žena	28	39	35	10
Muž	19	37	68	24

(zdroj: vlastní)

Tabulka č. 3 porovnává odpovědi studentů na základě pohlaví. Výsledky ukazují, že 24 % mužů hodnotí svou připravenost pozitivně a považuje se za „zcela připravené“, zatímco u žen je to jen 13 %. Naopak v kategorii „zcela nepřípraven/a“ převažují ženy, celkem 10 (21 %), což může odrážet vyšší míru sebereflexe či nižší subjektivní sebejistotu v krizových situacích. Tyto rozdíly poukazují na potenciální význam individualizovaného přístupu k bezpečnostnímu vzdělávání, který by zohledňoval odlišné vnímání rizik i schopnosti reakcí napříč skupinami.

Obě tabulky potvrzují předpoklad, že pocit připravenosti mezi studenty není rovnoměrně rozložen a souvisí jak s typem školy, tak s pohlavím. Výsledky mohou sloužit jako výchozí bod pro cílenější preventivní opatření, včetně diferencované edukace a krizových školení zaměřených na specifické potřeby různých skupin studentů.

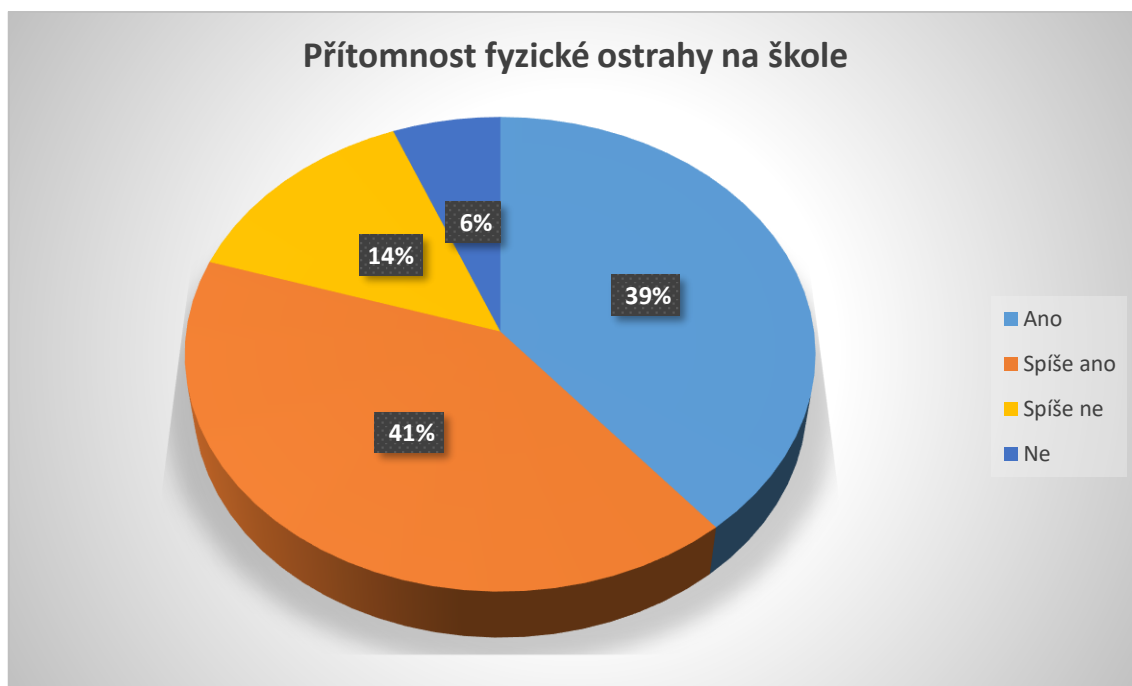

Obrázek 8 Znáte bezpečnostní postupy své školy pro případ vážného narušení bezpečnosti?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 8 zobrazuje úroveň znalosti studentů ohledně bezpečnostních postupů, které mají být uplatněny v případě vážného narušení bezpečnosti ve školním prostředí. Z celkového počtu respondentů uvedlo pouze 92 studentů (35 %), že tyto postupy znají. Naproti tomu 172 studentů (65 %) přiznalo, že s těmito pravidly a opatřeními seznámeni nejsou.

Tento nepoměr mezi informovanými a neinformovanými studenty představuje významné zjištění, které poukazuje na slabé místo v oblasti interní komunikace a přípravy studentů na mimořádné bezpečnostní situace. Absence základního povědomí o tom, jak v takové situaci postupovat, může výrazně snížit efektivitu školních opatření v praxi. Výsledky grafu zdůrazňují potřebu systematického informování studentů včetně vytvořených postupů. Zároveň je vhodné studentům poskytovat potřebné informace nejen jednorázově při nástupu na školu, ale průběžně během celého studia prostřednictvím dostupných, srozumitelných a opakovaně připomínaných kanálů.

Obrázek 9 Souhlasíte s tím, aby na školách byla přítomna fyzická ostraha?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 9 zachycuje postoj studentů k otázce, zda by měla být ve školách přítomna fyzická ostraha, tedy například bezpečnostní služba nebo jiná forma dohledu. Převážná většina respondentů – konkrétně 211 studentů (80 %) vyjádřila s tímto opatřením souhlas, což naznačuje vysokou míru akceptace tohoto typu zabezpečení ze strany studujících. Naopak 53 respondentů (20 %) uvedlo negativní postoj k přítomnosti fyzické ostrahy, což může souviset s obavami z přílišné kontroly, narušení autonomie školního prostředí nebo s nedostatkem informací o roli takového personálu.

Tato zjištění ukazují, že fyzická přítomnost dozorujícího personálu je vnímána většinou studentů jako legitimní a žádoucí prostředek k posílení pocitu bezpečí. Zároveň však výsledky naznačují potřebu otevřeného dialogu o konkrétní podobě a úloze fyzické ostrahy ve školách, aby bylo možné předejít případným nedorozuměním a posílit důvěru studentů v bezpečnostní mechanismy školy.

Tabulka 4 Souhlasíte s tím, aby na školách byla přítomna fyzická ostraha? (podle typu školy)

Studenti	Zcela	Spíše ano	Spíše ne	Vůbec
SŠ	45	37	13	5
VOŠ	18	13	6	3
VŠ	60	38	15	11

(zdroj: vlastní)

Tabulka č. 4 shrnuje postoje studentů k přítomnosti fyzické ostrahy na školách rozdělené dle typu vzdělávací instituce (SŠ, VOŠ, VŠ). Výsledky ukazují, že nejvyšší míru souhlasu („ano“ nebo „spíše ano“) s tímto bezpečnostním opatřením vyjádřili studenti středních škol (SŠ), a to celkem 82 respondentů (82 %). Celkem 31 studentů vyšších odborných škol (VOŠ) souhlasilo v 78 % případech, přičemž většina odpovědí spadala do kategorie „spíše ano“. Naopak mezi studenty vysokých škol (VŠ) byl postoj méně jednotný – i zde sice převažoval souhlas, a to u 98 respondentů (celkem 79 %), nicméně vyšší procento respondentů vyjádřilo nesouhlas („spíše ne“ nebo „vůbec“) než u ostatních skupin. Tento výsledek může reflektovat vyšší důraz studentů VŠ na autonomii a otevřené prostředí. Tabulka poukazuje na odlišnosti ve vnímání fyzické ostrahy napříč typy škol, což může být důležité při návrhu diferencovaných bezpečnostních strategií.

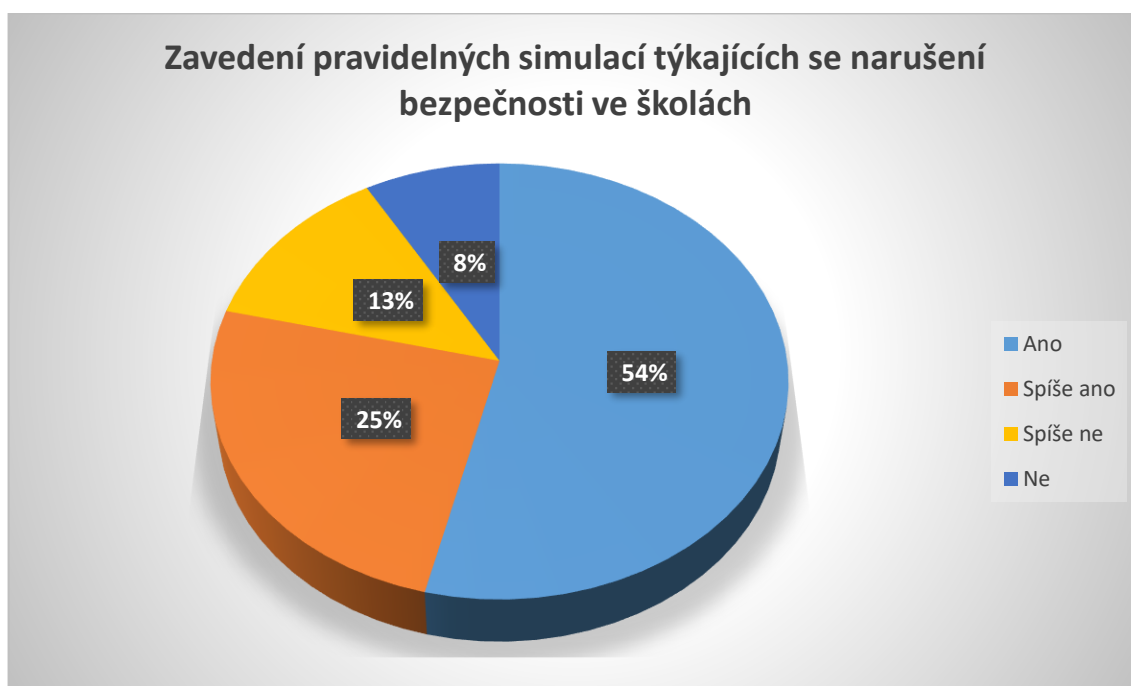
Tabulka 5 Souhlasíte s tím, aby na školách byla přítomna fyzická ostraha? (podle pohlaví)

Pohlaví	Zcela	Spíše ano	Spíše ne	Vůbec
Žena	72	45	22	12
Muž	41	38	20	10

(zdroj: vlastní)

Tabulka č. 5 porovnává názory studentů na přítomnost fyzické ostrahy ve školách dle pohlaví respondentů. Výsledky naznačují, že 117 žen (78 %) je k tomuto opatření celkově vstřícnější, jelikož uvedly, že s přítomností ostrahy „souhlasí“ nebo „spíše souhlasí“. U mužů

byl souhlas zaznamenán u 79 respondentů (73 %), přičemž vyšší podíl mužů než žen uvedl „spíše ne“ nebo „vůbec“. Tyto výsledky mohou souviset s rozdílným vnímáním bezpečnostních rizik, přičemž ženy často deklarují vyšší potřebu fyzického zabezpečení ve veřejných i školních prostorech. Tato data potvrzují význam zohlednění genderových odlišností při nastavování bezpečnostní politiky škol a při komunikaci významu jednotlivých opatření.

Obrázek 10 Myslíte si, že by měly být zavedeny pravidelné simulace týkající se vážného narušení bezpečnosti na školách?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 10 znázorňuje názory studentů na zavedení pravidelných simulací vážných narušení bezpečnosti, jako jsou například evakuace nebo cvičné uzávěry školních prostor. Výsledky ukazují, že 208 studentů (79 %) vyjádřilo souhlas s tímto opatřením, což dokládá vysokou míru podpory pro prakticky orientované formy přípravy na potenciálně ohrožující události. Tento výsledek poukazuje na to, že většina respondentů si uvědomuje význam reálného nácviku a oceňuje jeho přínos pro posílení vlastní připravenosti. Naopak 56 studentů (21 %) uvedlo nesouhlas se zavedením takových cvičení. Tato menšina může reflektovat buď nedostatek informací o účelu a průběhu simulací, nebo obavy z jejich

organizační či psychologické náročnosti. Výsledky tedy podtrhují nejen silný zájem studentů o zlepšení připravenosti, ale zároveň i potřebu efektivně komunikovat důležitost těchto opatření, aby byla vnímána jako smysluplná a přínosná součást bezpečnostní kultury školy.

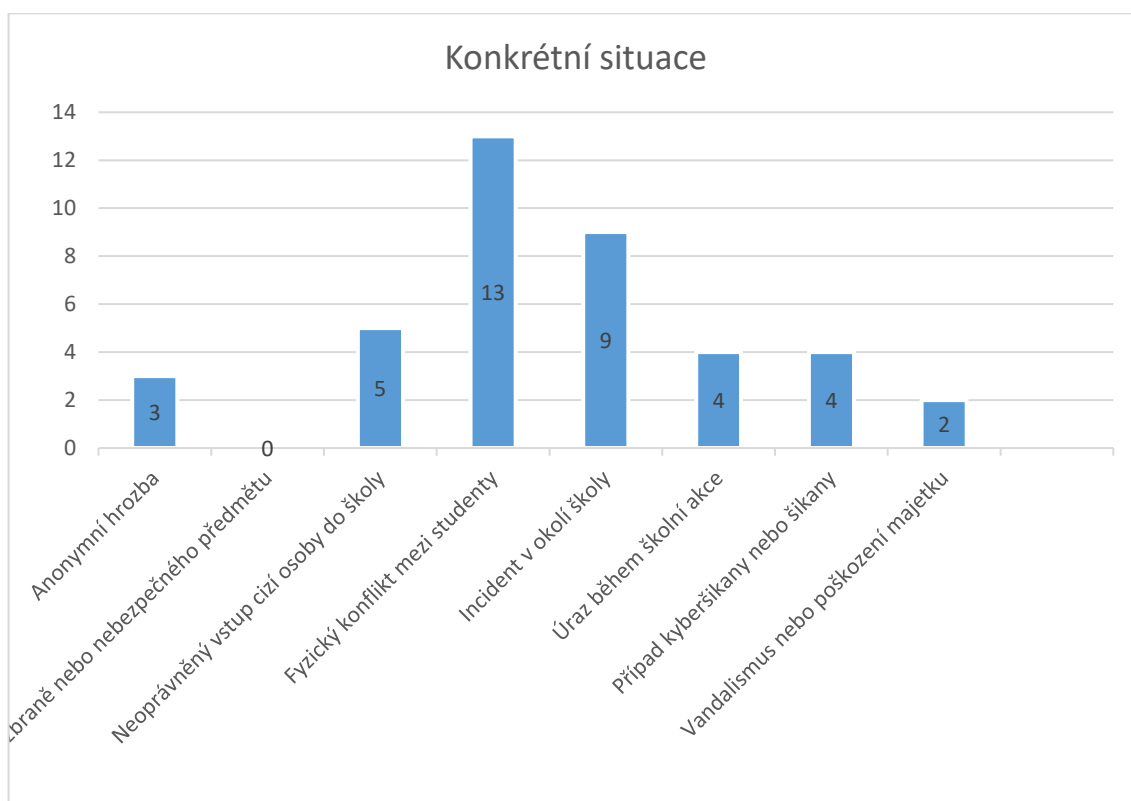
Obrázek 11 Setkali jste se na škole v minulosti s incidentem, který by ohrozil bezpečnost studentů či personálu?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 11 se zabývá zkušenostmi studentů s incidenty, které mohly představovat ohrožení bezpečnosti ve školním prostředí. Z odpovědí vyplývá, že 224 respondentů (85 %) takovou situaci osobně nezažilo. Naopak 40 studentů (15 %) uvedlo, že se s bezpečnostně rizikovou událostí během studia již setkali.

Tato zjištění ukazují, že přímá zkušenost s vážnějšími bezpečnostními událostmi není v běžném školním provozu rozšířená, což může odrážet relativně stabilní a klidné prostředí většiny vzdělávacích institucí. Současně však přítomnost i menšího počtu případů dokládá, že hrozby výskytu ohrožujících situací existují a neměla by být podceňována. Výsledky proto podporují potřebu udržování funkčních preventivních opatření i v prostředích, kde

zatím k incidentům nedošlo, neboť připravenost na možné hrozby by měla být nedílnou součástí bezpečnosti škol.

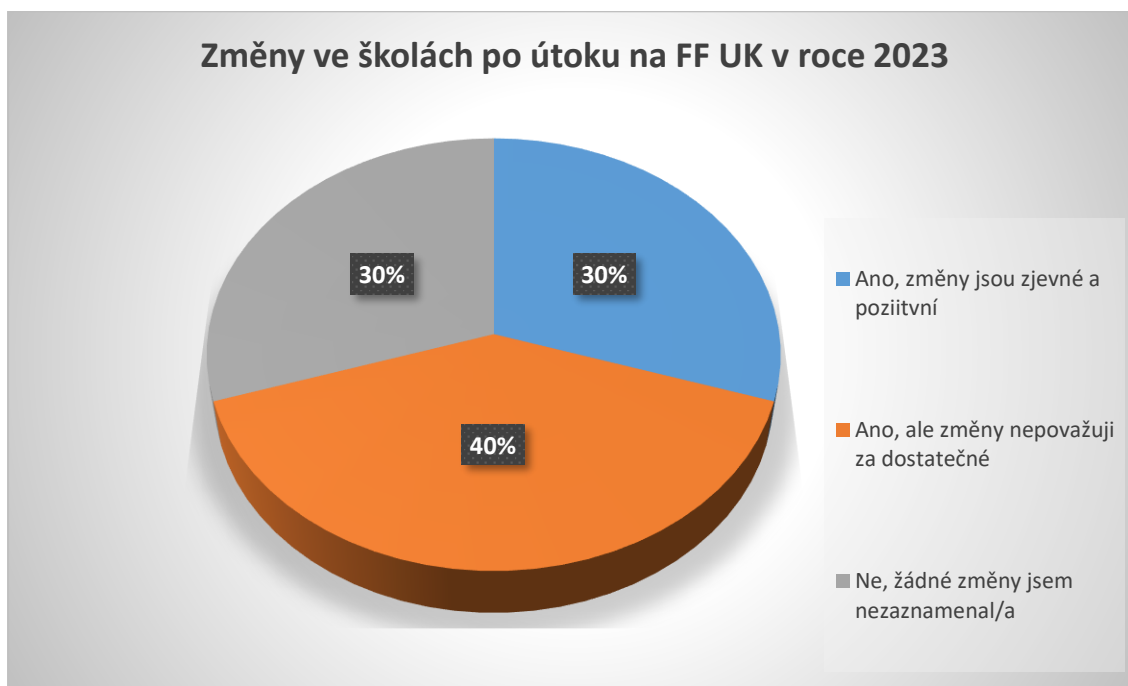
Obrázek 12 Pokud ano, o jakou situaci se jednalo? Lze označit více odpovědí.

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 12 shrnuje odpovědi studentů, kteří uvedli, že se během svého studia setkali s incidentem ohrožujícím bezpečnost. Vzhledem k povaze otázky bylo možné označit více odpovědí, což umožnilo podrobněji rozlišit spektrum zkušeností jednotlivých respondentů. Nejčastěji uváděným typem incidentu byl fyzický konflikt mezi studenty, který zaznamenalo 13 respondentů. Dále se vyskytoval incident v bezprostředním okolí školy - 9 odpovědí a neoprávněný vstup cizí osoby do školní budovy - 5 odpovědí. Celkem 4 studenti uvedli, že byli svědky úrazu během školní akce nebo případu kyberšikany či šikany. Další 3 respondenti měli zkušenost s anonymní hrozbou a 2 označili incident spojený s vandalismem nebo poškozením školního majetku. Odpovědi týkající se nálezů zbraně se v rámci šetření nevyskytly.

Tato zjištění potvrzují, že rizika ve školním prostředí mohou mít velmi různorodou podobu. Přestože vážné incidenty s přímým ohrožením života nejsou časté, vyskytují se

situace, které narušují bezpečnostní klima školy a mohou mít dopad na psychickou pohodu a vnímání bezpečí studentů. Výsledky podtrhují význam preventivních opatření, která by měla zahrnovat nejen fyzické zabezpečení, ale také prevenci šikany, důslednou kontrolu vstupu do školy a schopnost včas reagovat i na méně závažné, avšak opakující se formy ohrožení.

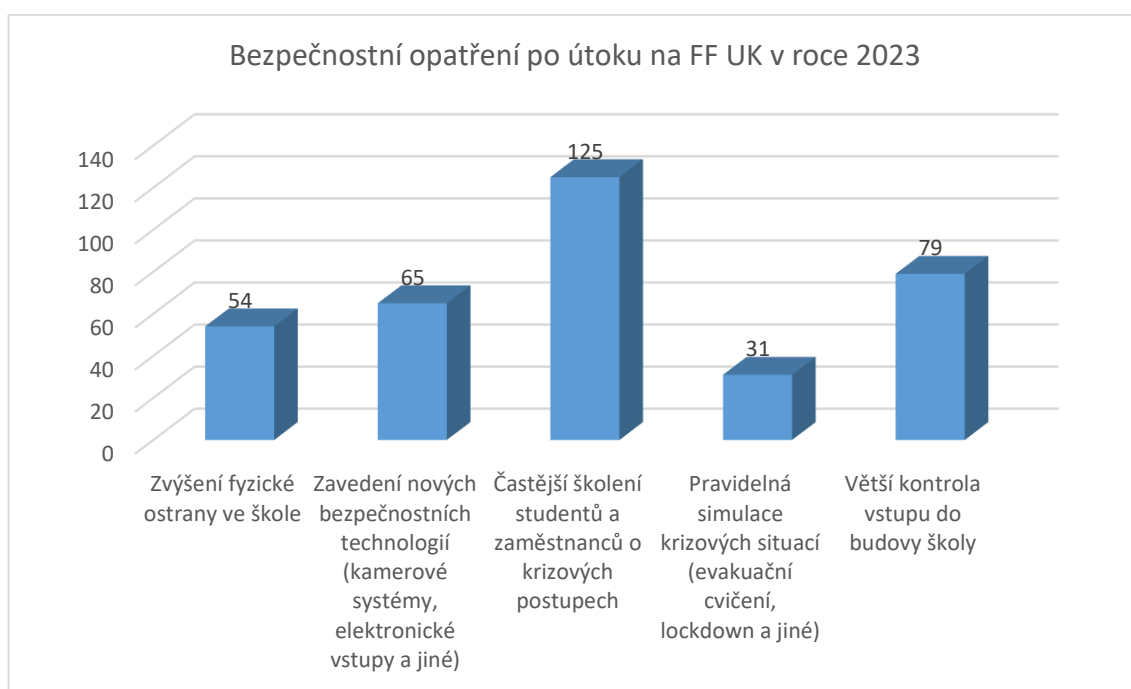

Obrázek 13 Zaznamenal/a jste změny v bezpečnostních opatřeních na Vaší škole/univerzitě na FF UK v roce 2023?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 13 se zaměřuje na to, zda studenti zaznamenali změny v bezpečnostních opatřeních na své škole po tragickém útoku na FF UK v prosinci 2023. Z odpovědí vyplývá, že celkem 185 respondentů (70 %) uvedlo, že ke změnám došlo, přičemž názory na jejich rozsah a kvalitu se liší. Pouze 79 studentů (30 %) vnímá tyto změny jako zjevné a pozitivní, což naznačuje určitou míru důvěry ve snahu dané školy reagovat na nové bezpečnostní výzvy. Větší část, a to 106 respondentů (40 %) uvedla, že změny sice proběhly, avšak považují je za nedostatečné. Zbýlých 79 studentů (30 %) pak uvedlo, že žádné změny nezaznamenali, případně o nich nejsou informováni.

Tato zjištění ukazují, že ačkoliv některé školy bezpečnostní opatření po incidentu revidovaly, vnímání jejich efektivity je mezi studenty rozkolísané. Výsledky rovněž poukazují na nedostatečnou informovanost části studentů o přijatých krocích a potřebu zintenzivnit komunikaci a transparentnost vůči školní komunitě. Současně potvrzují význam kontinuální evaluace a viditelnosti bezpečnostních opatření tak, aby byly nejen přítomny, ale i důvěryhodně vnímány těmi, kterým mají sloužit.

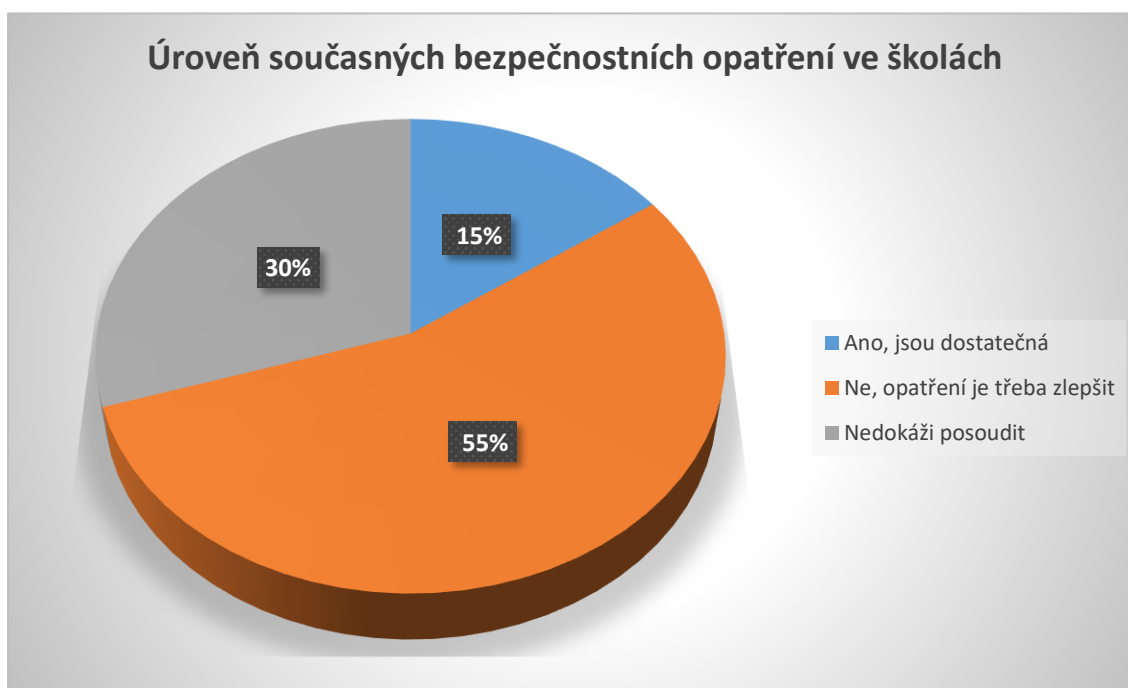
Obrázek 14 Pokud jste zaznamenali změny, jaká opatření byla na Vaší škole nově zavedena? Lze označit více odpovědí

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 14 zachycuje konkrétní bezpečnostní opatření, která byla podle studentů implementována na školách v reakci na útok na FF UK v prosinci 2023. Vzhledem k tomu, že otázka umožňovala vícenásobný výběr, celkový počet odpovědí převyšuje počet respondentů, kteří zaznamenali změny. Nejčastěji uváděným opatřením bylo častější školení studentů a zaměstnanců o postupech při vážném narušení bezpečnosti, které označilo 125 studentů. Na druhém místě se umístilo zpřísnění kontroly vstupu do školní budovy, které uvedlo 79 respondentů. Třetím nejčastěji zmiňovaným krokem bylo zavedení nových bezpečnostních technologií (např. kamerové systémy, elektronické zámky),

které zaznamenalo 65 studentů. Zvýšenou přítomnost fyzické ostrahy zaznamenalo 54 studentů, zatímco pravidelná simulace mimořádných událostí (např. evakuace, lockdown a další) byla zmíněna pouze 31 respondenty, což ji činí nejméně častým opatřením.

Získaná data naznačují, že školy reagovaly na událost primárně zvýšením informovanosti a vzdělávacími aktivitami, zatímco komplexnější organizační nebo preventivně-praktická opatření, jako jsou simulace či fyzická ostraha, byla zaváděna v menší míře. Tento trend poukazuje na snahu škol zvyšovat povědomí o hrozbách, nicméně zároveň poukazuje na prostor pro posílení praktické přípravy na potenciální bezpečnostní hrozby.

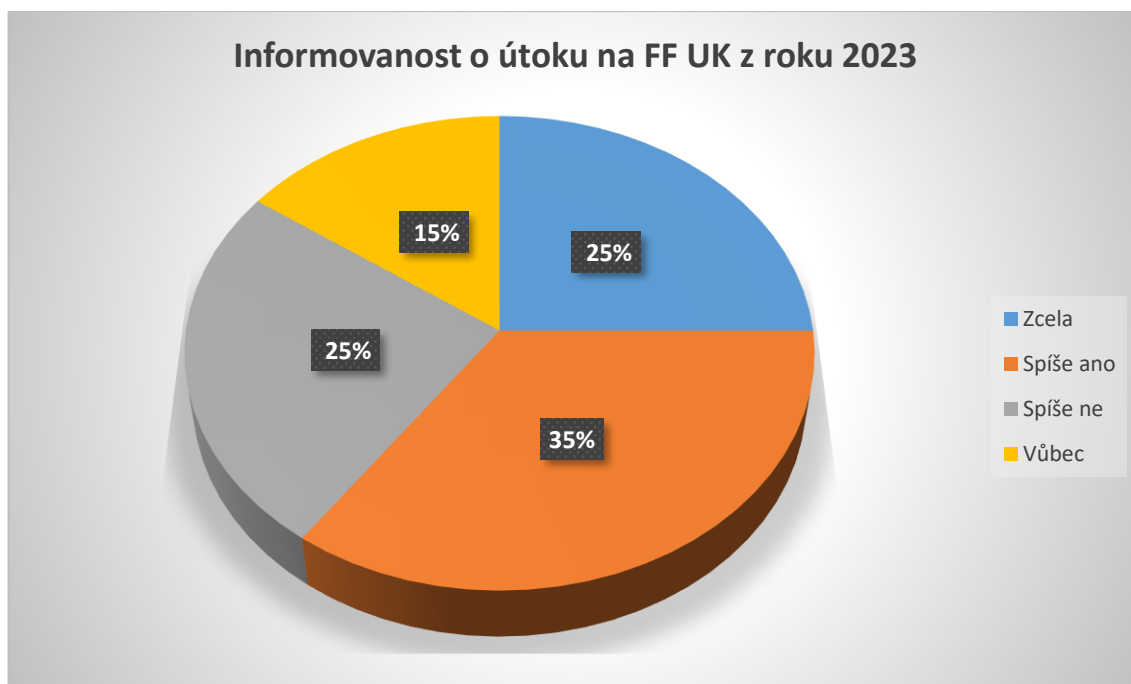
Obrázek 15 Myslíte si, že jsou současná bezpečnostní opatření na Vaší škole/univerzitě dostatečná, aby zabránila podobnému incidentu?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 15 reflektuje názory studentů na to, zda považují stávající bezpečnostní opatření na své škole za dostatečná k prevenci vážného narušení bezpečnosti. Pouze 40 respondentů (15 %) uvedlo, že současná opatření vnímají jako dostačující. Naopak 145 studentů (55 %) zastává názor, že stávající opatření je nutné posílit nebo upravit. Zbývajících 79 studentů (30

%) se k této otázce nevyjádřilo jednoznačně, čímž signalizují nejistotu nebo nedostatek informací o rozsahu a funkčnosti bezpečnostních mechanismů na jejich škole.

Tato zjištění ukazují, že většina studentů nepovažuje současný stav za uspokojivý a očekává komplexnější a efektivnější přístup k bezpečnostní politice škol. Převládající potřeba zlepšení bezpečnostních opatření odráží nejen jejich aktuální podobu, ale i vnímání studentů, kteří se v některých případech mohou cítit málo chráněni nebo nedostatečně informováni o tom, jak škola reaguje na potenciální hrozby. Výsledky tak potvrzují důležitost pravidelné revize stávajících opatření a jejich průběžného přizpůsobování aktuálním bezpečnostním výzvám.

Obrázek 16 Jak dobře jste informován/a o detailech útoku na FF UK?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 16 prezentuje úroveň informovanosti studentů o tragickém útoku, k němuž došlo v prosinci 2023 na FF UK. Většina respondentů, konkrétně 158 studentů (60 %) uvedla, že se cítí být o události informována buď zcela, nebo spíše dobře. Tento výsledek ukazuje, že mediální pokrytí a veřejná diskuse o události oslovily i značnou část studující populace. Na druhé straně 66 studentů (25 %) uvedlo, že se cítí spíše neinformovaně a 40 respondentů

(15 %) přiznalo, že o události nemají téměř žádné informace. Tyto údaje signalizují, že přestože šlo o událost mimořádného rozsahu, existuje část studentů, ke které se relevantní informace nedostaly v dostatečné míře.

Výsledky zdůrazňují důležitost efektivní a srozumitelné komunikace ze strany škol i dalších institucí, a to nejen v bezprostřední reakci na události podobného charakteru, ale i při následném zpracování, prevenci a vzdělávání. Informovanost studentů o konkrétních incidentech může přispět k většímu povědomí o rizicích a k rozvoji schopnosti adekvátně reagovat v mimořádných situacích.

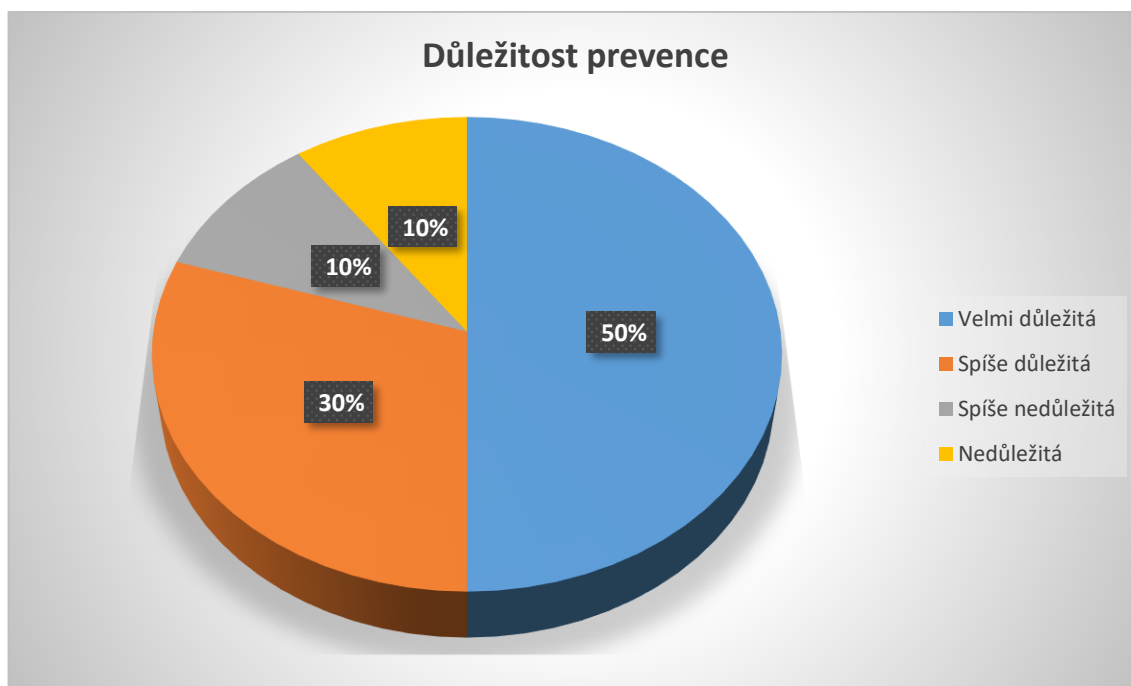
Tabulka 6 Jak dobře jste informován/a o detailech útoku na FF UK?

Studenti	Zcela	Spíše ano	Spíše ne	Vůbec
SŠ	31	39	25	5
VOŠ	12	18	8	2
VŠ	53	45	20	6

(zdroj: vlastní)

Tabulka č. 6 ilustruje rozdíly v informovanosti o útoku na FF UK v roce 2023 mezi studenty středních škol (SŠ), vyšších odborných škol (VOŠ) a vysokých škol (VŠ). Z výsledků vyplývá, že nejvyšší úroveň informovanosti uváděli studenti vysokých škol, tedy 64 respondentů (68 %) z nich se cítilo být zcela nebo spíše dobře informováno. Naopak mezi 54 studenty středních škol byl tento podíl nižší, konkrétně 51 %, přičemž 18 studentů (24 %) uvedlo, že o události neměli téměř žádné informace.

Tato data naznačují, že informovanost o závažných bezpečnostních incidentech roste s věkem a úrovní studia. Zároveň poukazují na potřebu cílené informovanosti i pro žáky středních škol, u kterých je riziko nedostatečné znalosti krizových situací vyšší. Efektivní komunikace těchto událostí a jejich preventivní zpracování by tak mělo být součástí bezpečnostní politiky nejen vysokých, ale i středních škol.

Obrázek 17 Jak důležitá je podle Vás prevence podobných incidentů?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 17 zachycuje názory studentů na význam prevence násilných incidentů v kontextu školního prostředí. Výsledky ukazují, že drtivá většina respondentů – konkrétně 211 studentů (80 %) – považuje prevenci za velmi důležitou či spíše důležitou součást fungování vzdělávacích institucí. Tento výrazný podíl svědčí o vysoké míře uvědomění mezi studenty ohledně nutnosti předcházet nebezpečným situacím prostřednictvím vhodných opatření. Naopak 53 studentů (20 %) považuje prevenci za spíše nedůležitou nebo zcela nedůležitou. Tento názor může pramenit z nedostatku informací, zkušeností, případně z podcenění rizik, která mohou být s prostředím školy spojena.

Zjištěné výsledky potvrzují, že mezi studenty převažuje přesvědčení o významu preventivních aktivit, nicméně zároveň poukazují na přetrvávající potřebu systematického vzdělávání v oblasti bezpečnostních opatření. Posilování povědomí o preventivních mechanismech a jejich přínosu může přispět ke zvýšení celkové připravenosti a odolnosti školního prostředí vůči potenciálním hrozbám.

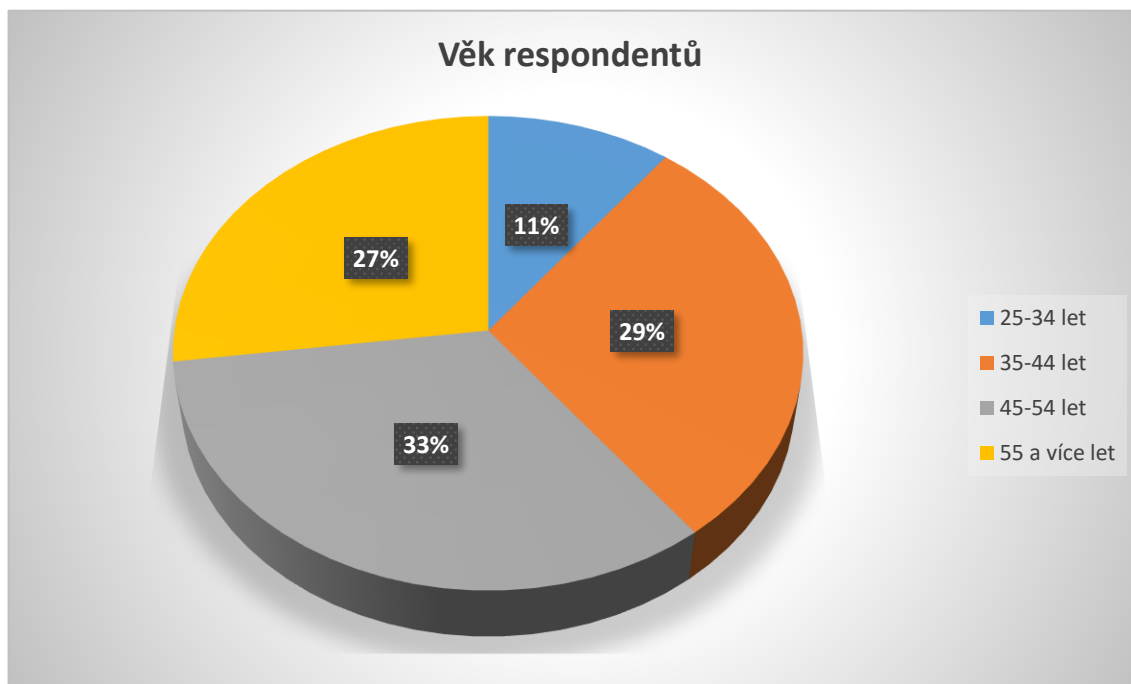
Tabulka 7 Jak důležitá je podle Vás prevence podobných incidentů?

Studenti	Zcela	Spíše ano	Spíše ne	Vůbec
SŠ	37	42	17	4
VOŠ	15	12	12	1
VŠ	53	53	15	3

(zdroj: vlastní)

Tabulka č. 7 zachycuje rozdělení odpovědí studentů na otázku, jak důležitou považují prevenci násilných incidentů ve školním prostředí, s ohledem na typ školy (SŠ, VOŠ, VŠ). Z výsledků vyplývá, že napříč všemi typy škol převažuje přesvědčení, že prevence je velmi důležitá nebo spíše důležitá – celkem 212 studentů (80 %). Nejvyšší podíl odpovědí „Zcela důležitá“ se objevil mezi 53 studenty VŠ (43 %). Relativně nejmenší důraz na důležitost prevence zaznamenali studenti VOŠ, kde odpověď „zcela důležitá“ uvedlo pouze 15 jedinců (28 %). Tato data ukazují určité rozdíly v postojích ke školní bezpečnosti podle úrovně studia, což může být důležitým vodítkem při navrhování cílených preventivních strategií.

Vyhodnocení dotazníkového šetření – vedení školy

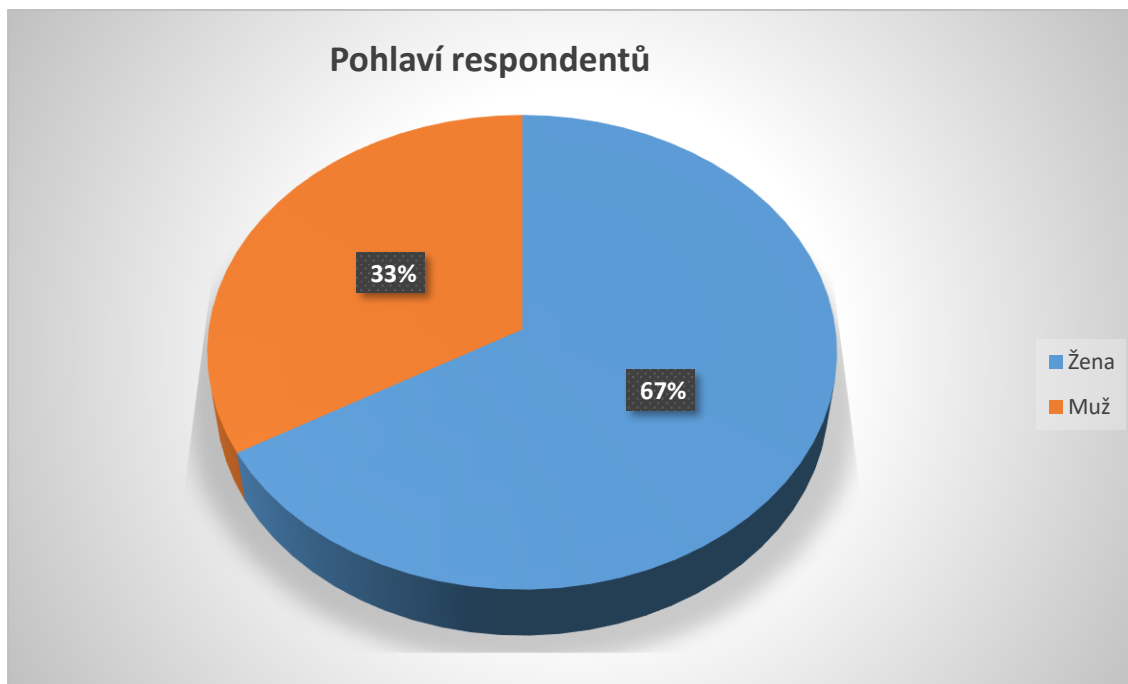

Obrázek 18 Kolik je Vám let?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 18 znázorňuje věkové rozložení 48 respondentů z řad vedoucích zaměstnanců škol, kteří se zúčastnili dotazníkového šetření. Nejčastěji zastoupenou skupinou byla věková kategorie 45–54 let, kterou označilo 16 respondentů (33 %). Toto zastoupení odpovídá předpokládanému profesnímu profilu pracovníků s rozsáhlými zkušenostmi v oblasti řízení školských institucí. Následuje věková skupina 35–44 let, kterou uvedlo 14 respondentů (29 %) a věková skupina 55 a více let s celkem 13 respondenty (27 %). Nejnižší zastoupení měla věková skupina 25–34 let, do níž spadalo pouze 5 účastníků výzkumu (11 %).

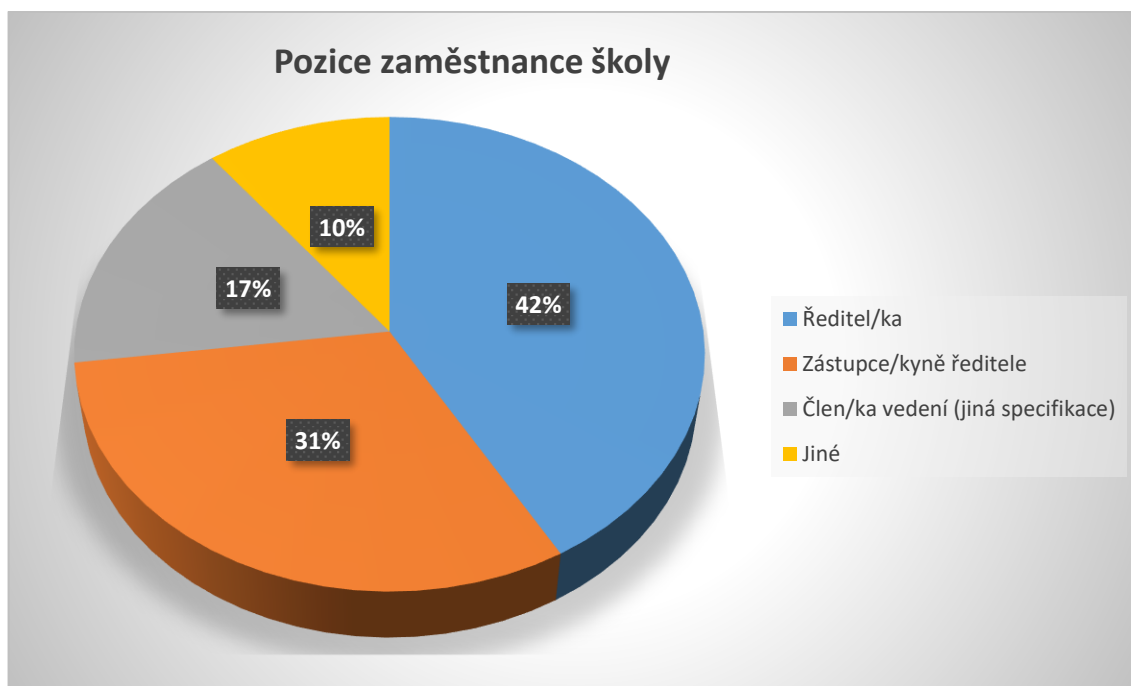
Tato data naznačují, že vedení škol je převážně tvořeno odborníky ve středním až vyšším věku, což může souviset s požadavkem na odbornou způsobilost, pedagogickou praxi a manažerské zkušenosti. Z hlediska výzkumu je toto věkové složení relevantní, neboť umožňuje získat pohled na bezpečnostní opatření a krizovou připravenost z perspektivy pracovníků s dlouhodobým působením ve školském sektoru.

Obrázek 19 Jaké je Vaše pohlaví?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 19 ilustruje pohlaví respondentů mezi zvolenými zaměstnanci vedení škol. Ze 48 dotazovaných respondentů jsou ve většině ženy, kterých je celkem 32 (67 %) a v 16 (33 %) případech byla označena odpověď „muž“. Toto rozdělení poukazuje na výraznou převahu žen ve vedení v rámci dotazovaných škol, což je v souladu s aktuálními trendy ve vzdělávací správě. Vyváženost či případná nerovnováha v zastoupení pohlaví může mít určitý vliv na rozhodovací procesy i na strategická nastavení v oblasti bezpečnostních opatření.

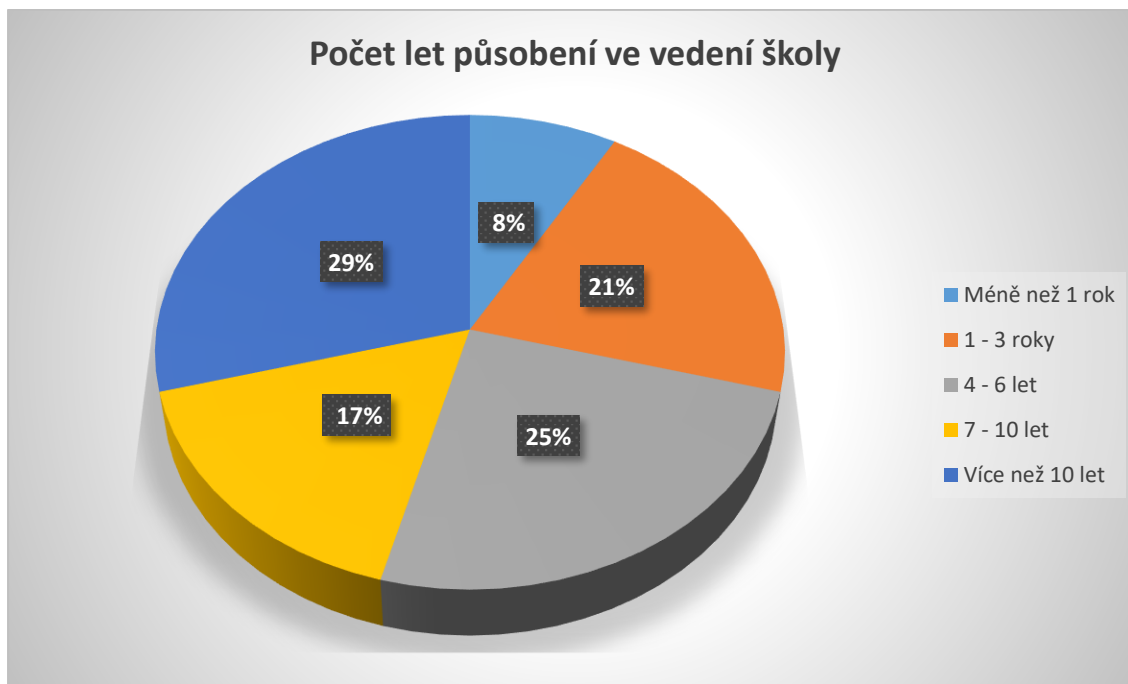

Obrázek 20 Jaká je Vaše aktuální pozice ve vedení školy?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 20 znázorňuje rozložení pracovních pozic respondentů, kteří se zapojili do dotazníkového šetření z řad vedoucích zaměstnanců škol. Nejvíce účastníků, konkrétně 20 osob (42 %), uvedlo, že zastávají pozici ředitele či ředitelky školy. Následuje skupina 15 respondentů (31 %), kteří vykonávají funkci zástupce či zástupkyně ředitele. Pozici člena či členky širšího vedení školy uvedlo 8 dotazovaných (17 %), zatímco zbývajících 5 respondentů (10 %) označilo jinou vedoucí pracovní roli, která však rovněž souvisí s řízením školy či zajištěním jejího provozu.

Tato struktura ukazuje, že většina dotazovaných zastává klíčové rozhodovací role v rámci školních institucí, což přispívá k validitě zjištění týkajících se bezpečnostních opatření a krizové připravenosti. Výsledky zároveň poskytují různé úrovně perspektivy – od vrcholového řízení po dílčí oblasti vedení – a tím i širší vhled do fungování školní bezpečnostní politiky.

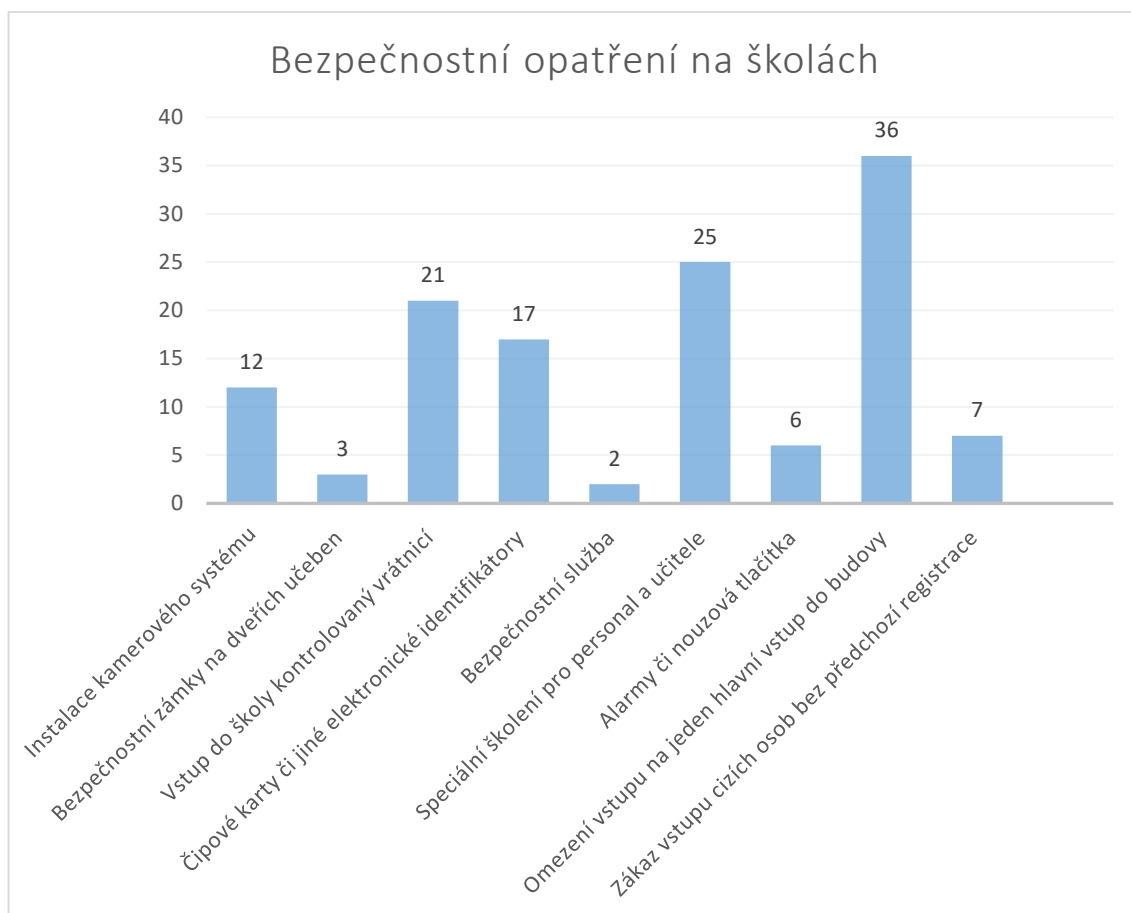

Obrázek 21 Kolik let působíte ve vedení této školy?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 21 zobrazuje rozložení respondentů podle délky jejich působení ve vedení školy. Největší část tvoří zaměstnanci s více než desetiletou praxí, konkrétně 14 osob (29 %). Tato skupina představuje stabilní základnu zkušených vedoucích pracovníků, jejichž názory mohou být zásadní při hodnocení dlouhodobého vývoje bezpečnostních opatření a krizové připravenosti. Následuje skupina respondentů s délkou praxe 4–6 let, kterou uvedlo 12 zaměstnanců (25 %) a skupina s praxí 1–3 roky, do níž spadá 10 respondentů (21 %). Dále bylo 8 účastníků (17 %) ve vedení po dobu 7–10 let. Nejmenší zastoupení měla skupina zaměstnanců s méně než roční praxí, kterou označili 4 respondenti (8 %).

Tato data ukazují určitou profesní rozmanitost mezi vedoucími pracovníky škol z hlediska délky zkušeností. Zároveň poukazují na to, že vedle zkušených pracovníků se ve vedení objevují i novější členové, což může přispívat k větší dynamice a otevřenosti vůči zavádění inovativních bezpečnostních opatření.

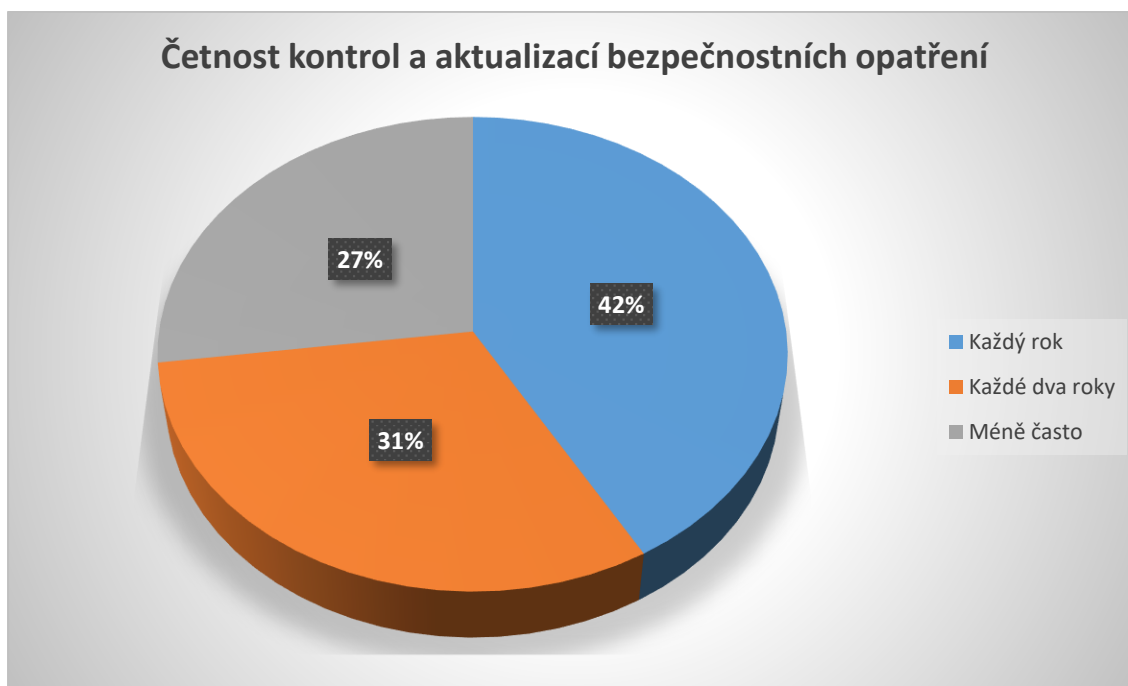
Obrázek 22 Jaká bezpečnostní opatření jsou aktuálně zavedena na Vaší škole?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 22 přináší přehled bezpečnostních opatření, která jsou dle vyjádření vedoucích zaměstnanců škol aktuálně zavedena na jejich pracovištích. Vzhledem k tomu, že otázka umožňovala vícenásobný výběr, výsledky znázorňují četnost jednotlivých opatření napříč všemi 48 respondenty. Nejčastěji implementovaným opatřením je omezení vstupu do budovy školy pouze jedním hlavním vchodem, které bylo uvedeno 36 respondenty. Na druhém místě se umístila speciální školení pro pedagogický a nepedagogický personál, jež označilo 25 dotazovaných, což potvrzuje rostoucí důraz na přípravu zaměstnanců v oblasti bezpečnosti. Kontrola vstupu prostřednictvím vrátnice byla zaznamenána v 21 případech, zatímco 17 respondentů uvedlo využívání čipových karet nebo jiných elektronických identifikátorů. Kamerové systémy byly zmíněny ve 12 odpovědích, což ukazuje, že některé školy již investovaly do technického zabezpečení prostor. Méně frekventovaná opatření zahrnovala zákaz vstupu cizích osob bez registrace (7 odpovědí),

použití alarmů či nouzových tlačítek (6 odpovědí), bezpečnostní zámky na dveřích učeben (3 odpovědi) a přítomnost profesionální bezpečnostní služby, kterou zmínili pouze 2 respondenti.

Z výsledků vyplývá, že školy nejčastěji preferují organizační a personální opatření zaměřená na kontrolu přístupu a vzdělávání zaměstnanců. Naopak technologická či fyzická opatření, jako je bezpečnostní služba či alarmy, zůstávají zatím méně rozšířená. Tento trend poukazuje na určité limity v oblasti investic i na rozdílné přístupy k zabezpečení mezi jednotlivými školami.

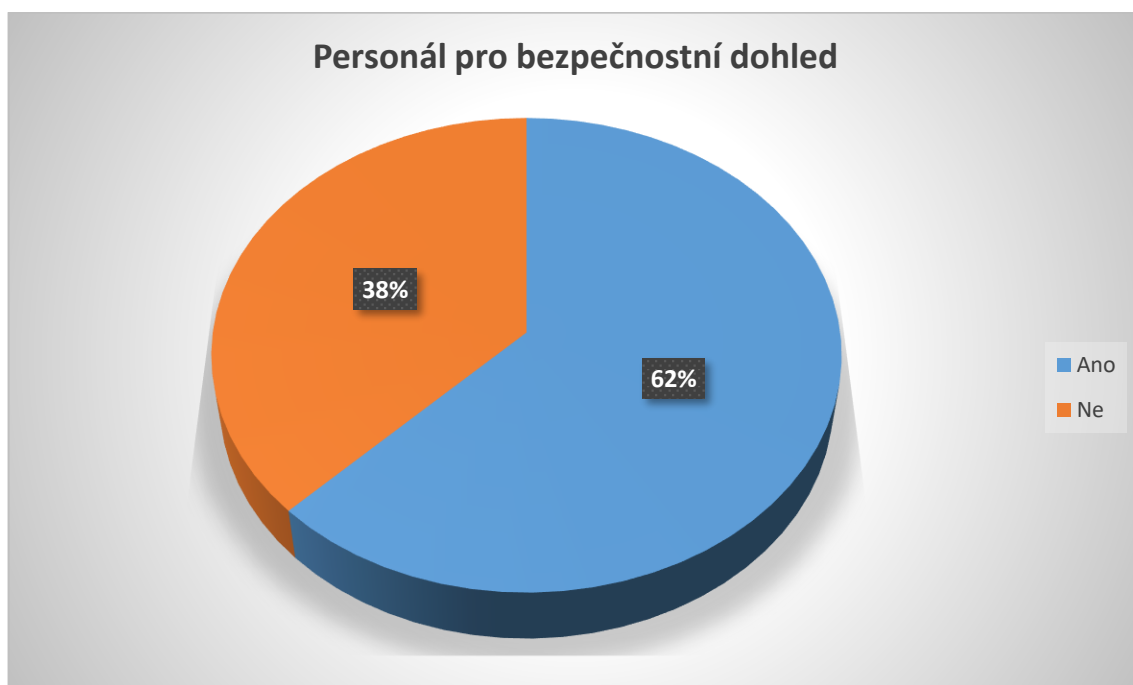
Obrázek 23 Jak často jsou na škole kontrolována a aktualizována bezpečnostní opatření?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 23 znázorňuje, jak často jsou podle vedoucích zaměstnanců škol prováděny kontroly a aktualizace bezpečnostních opatření. Největší skupinu tvoří respondenti, kteří uvedli, že tato opatření jsou kontrolována a aktualizována každoročně. Tuto možnost označilo 21 osob (44 %). Takový výsledek svědčí o zavedené a relativně systematické praxi, která může přispívat k vyšší míře připravenosti škol na potenciální hrozby. Dalších 15 respondentů (31 %) uvedlo, že aktualizace probíhají v dvouletém intervalu. Zbývajících 12

vedoucích zaměstnanců (25 %) odpovídalo, že kontrola a revize bezpečnostních opatření je prováděna méně často nebo nepravidelně.

Získané údaje ukazují, že přístup škol k udržování bezpečnostního systému se liší. Přestože téměř tři čtvrtiny škol deklarují alespoň pravidelnou revizi, stále existuje významný podíl institucí, kde může být proces aktualizace zanedbáván. Tyto školy by mohly profitovat z vytvoření jasně stanoveného plánu periodických kontrol, který by přispěl k vyšší úrovni ochrany a připravenosti v případě mimořádné situace.

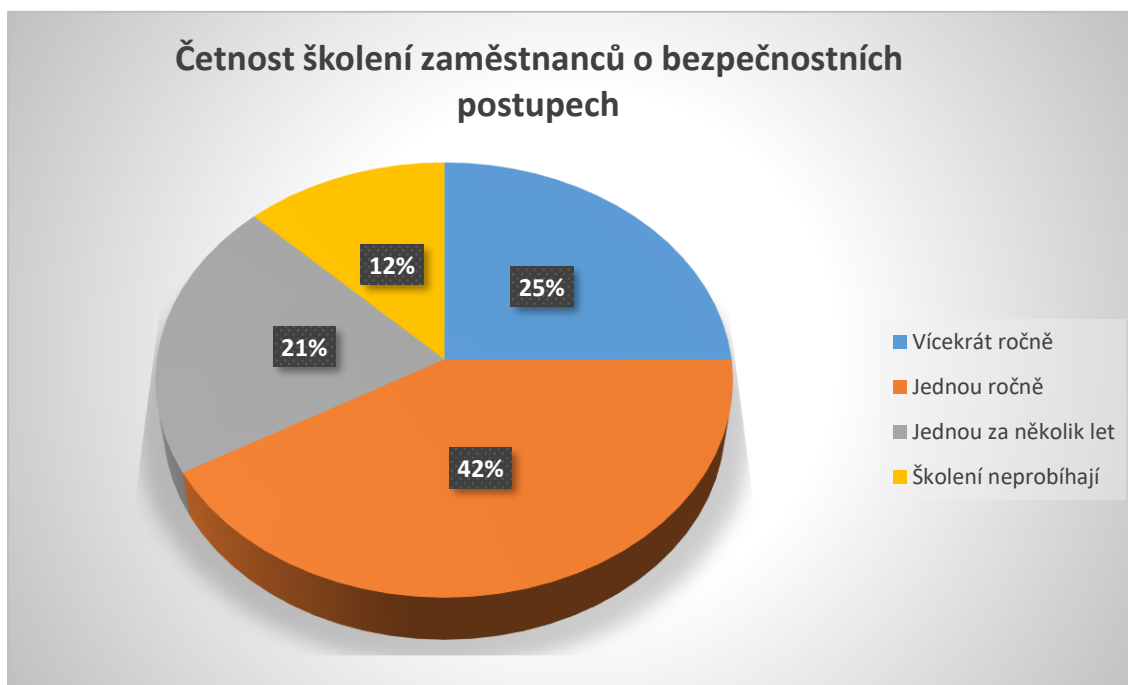
Obrázek 24 Je ve škole vyhrazený personál pro bezpečnostní dohled?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 24 se zaměřuje na otázku, zda mají školy k dispozici vyhrazený personál, který zajišťuje bezpečnostní dohled (např. školníka s bezpečnostním školením či jiného určeného pracovníka odpovědného za monitoring rizik a reakci na mimořádné situace). Z odpovědí vedoucích zaměstnanců vyplývá, že 30 respondentů (62 %) uvedlo, že na jejich škole takový personál funguje. Tato většina svědčí o rostoucím důrazu škol na institucionální zajištění bezpečnosti a aktivní kontrolu prostředí. Naopak 18 respondentů (38 %) potvrdilo, že jejich

škola vyhrazený personál pro bezpečnostní dohled nemá. Tento údaj poukazuje na určité nedostatky v personálním zabezpečení, které mohou představovat riziko zejména v případě vážného narušení bezpečnosti.

Zjištěné výsledky rovněž zdůrazňují význam systematického přístupu ke školní bezpečnosti, včetně jasně definovaných rolí a odpovědností za dohled nad školním prostředím. Zavedení vyhrazeného personálu může představovat jeden z klíčových kroků ke zvýšení úrovně ochrany jak studentů, tak zaměstnanců škol.

Obrázek 25 Jak často probíhají školení zaměstnanců o bezpečnostních postupech?

Obrázek č. 25 se zaměřuje na četnost školení zaměstnanců škol v oblasti bezpečnostních opatření a postupů. Výsledky ukazují, že většina dotazovaných vedoucích pracovníků deklaruje pravidelné proškolení personálu. Konkrétně 20 respondentů (42 %) uvedlo, že školení probíhá jednou ročně a dalších 12 respondentů (25 %) označilo, že školení se koná dokonce vícekrát ročně. Naopak méně uspokojivou četnost školení vykazuje 10 respondentů (21 %), kteří uvedli, že se školení realizuje pouze jednou za několik let. Alarmujícím zjištěním je, že podle 6 respondentů (12 %) školení neprobíhají vůbec.

Tato data poukazují na rozdíly v přístupu jednotlivých škol k systematické přípravě personálu na situace, které mohou ohrozit bezpečnost školního prostředí. Přestože většina škol již školení realizuje v pravidelných intervalech, stále existuje prostor ke zlepšení. Nedostatečná frekvence školení může vést ke snížení efektivity krizové reakce a celkové připravenosti zaměstnanců v případě mimořádné situace.

Tabulka 8 Jak často probíhají školení zaměstnanců o bezpečnostních postupech?

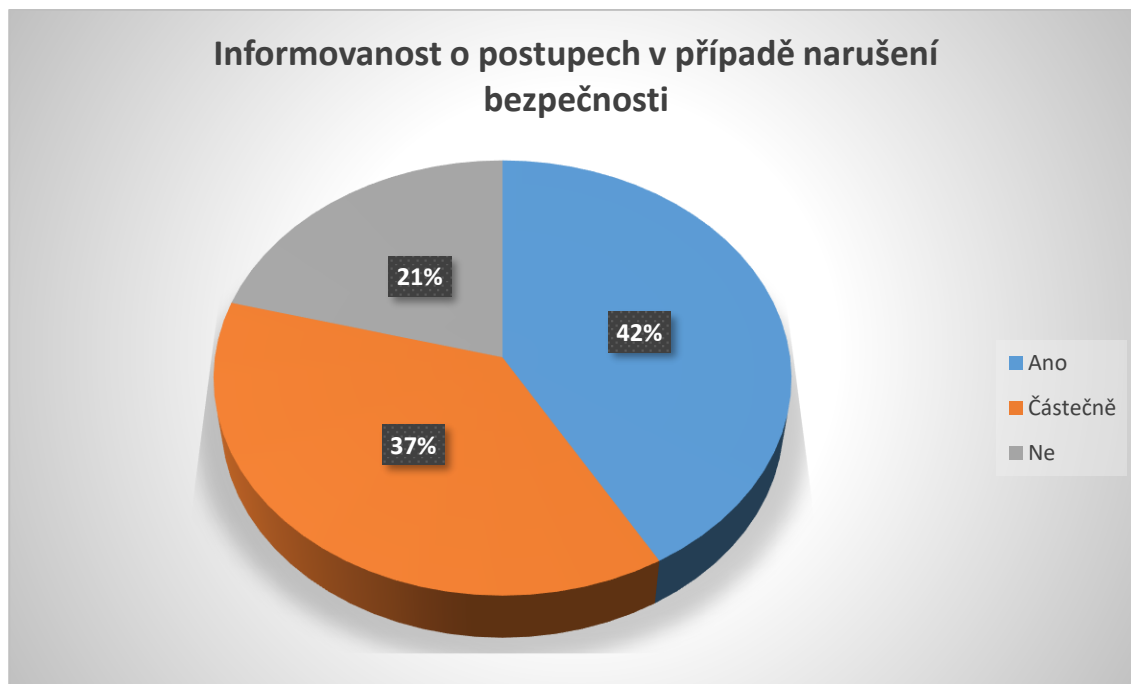
	Vícekrát ročně	Jednou ročně	Jednou za několik let	Školení neprobíhají
SŠ	4	9	4	1
VOŠ	2	3	2	1
VŠ	6	8	4	4

(zdroj: vlastní)

Tabulka č. 8 zachycuje četnost školení zaměstnanců o bezpečnostních postupech dle typu školy (střední školy, vyšší odborné školy a vysoké školy). Z výsledků je patrné, že nejčastější formou školení napříč všemi kategoriemi je každoroční školení, které uvedlo celkem 20 respondentů, z toho 9 ze SŠ, 3 z VOŠ a 8 z VŠ. Významná část vysokých škol (6 respondentů) uvádí, že školení probíhají vícekrát ročně, což může svědčit o vyšší institucionální kapacitě i důrazu na krizovou připravenost v univerzitním prostředí.

Naopak nejnížší četnost školení – jednou za několik let nebo vůbec – přiznali častěji zástupci VOŠ (3 respondenti z VOŠ) a 5 vedoucích pracovníků SŠ, což může naznačovat rozdíly ve zdrojích či prioritách. Znepokojujícím zjištěním je skutečnost, že šest respondentů uvedlo, že žádná školení neprobíhají.

Celkově tabulka poukazuje na potřebu zavedení systematických a pravidelných školení napříč všemi typy škol. Nepravidelná či zcela chybějící školení mohou vážně ovlivnit schopnost pedagogického personálu reagovat v krizových situacích. Výsledky zároveň potvrzují nutnost stanovení minimálních standardů školení v oblasti bezpečnosti ve školství.

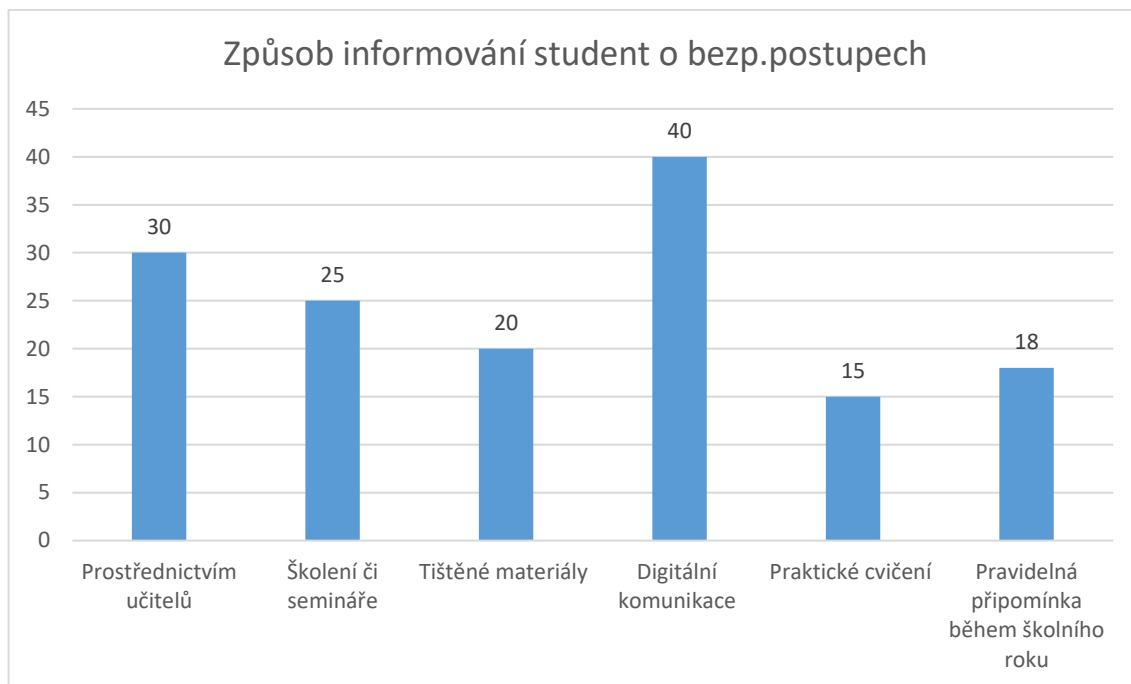

Obrázek 26 Jsou studenti informováni o postupech v případě vážného narušení bezpečnosti?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 26 se zaměřuje na pohled vedoucích zaměstnanců škol na úroveň informovanosti studentů o postupech, které je třeba dodržet v případě vážného narušení bezpečnosti. Z odpovědí vyplývá, že 20 respondentů (42 %) považuje informovanost studentů za dostatečnou, což ukazuje, že téměř polovina škol se snaží o systematické předávání těchto informací. Dalších 18 respondentů (37 %) uvedlo, že studenti jsou informováni pouze částečně, tedy základní informace jsou dostupné, ale mohou být neúplné nebo nedostatečně prakticky uchopené či nedostatečný zájem tyto informace sdílet. Zbýlých 10 respondentů (21 %) označilo informovanost studentů za nedostatečnou, což poukazuje na přetrvávající slabiny v oblasti komunikace krizových protokolů a bezpečnostních opatření směrem k žákům.

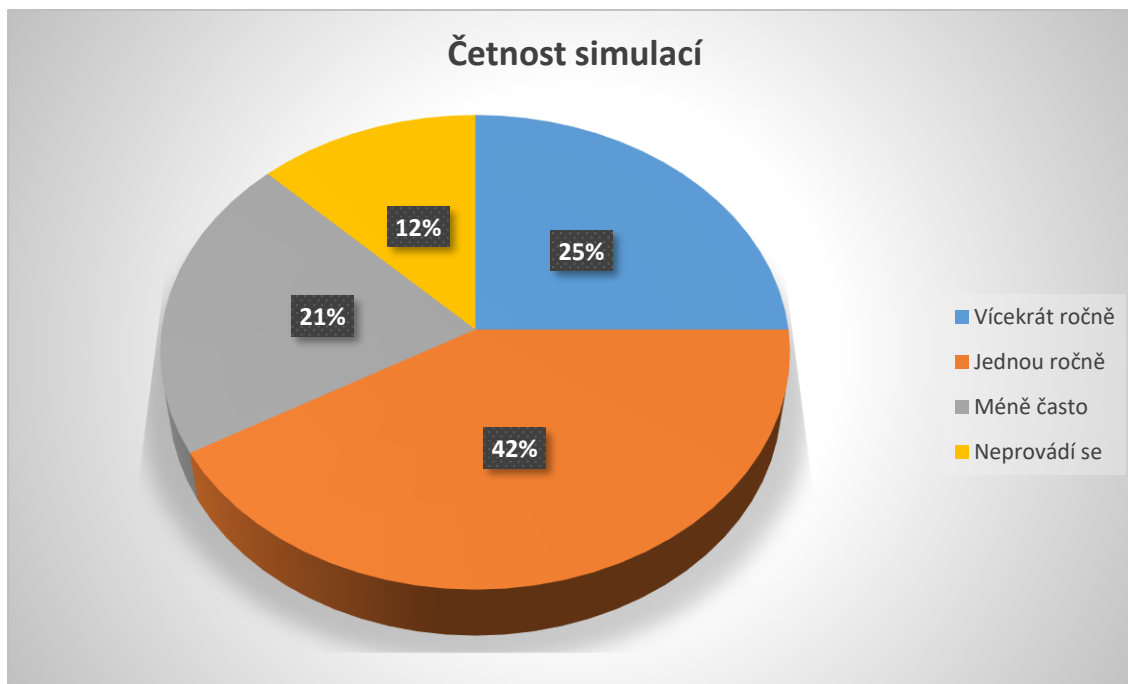
Zjištěné výsledky potvrzují význam pravidelného a efektivního vzdělávání studentů o tom, jak reagovat v případě ohrožení. Kvalitní informovanost může přispět k posílení celkové odolnosti školního prostředí a zajištění bezpečnosti všech přítomných osob.

Obrázek 27 Pokud ano, jakým způsobem jsou studenti informováni o bezpečnostních opatřeních a postupech?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 27 zachycuje, jaké formy komunikace využívají školy k informování studentů o bezpečnostních opatřeních a postupech při mimořádných situacích. Vzhledem k možnosti označit více odpovědí graf reflektuje četnost jednotlivých způsobů informování napříč respondenty z řad vedení škol. Nejčastěji uváděným způsobem byla digitální komunikace, (např. prostřednictvím školního webu nebo e-mailu) kterou zmínilo 40 respondentů. Na druhém místě se umístila tradiční komunikace prostřednictvím učitelů, uvedená 30krát. Poměrně rozšířeným způsobem jsou i školení a semináře (25 odpovědí), stejně jako tištěné informační materiály – brožury, letáky či manuály, které byly zmíněny ve 20 případech. Méně často jsou využívána praktická cvičení (např. nácvik evakuace nebo lockdownu), která označilo 15 respondentů. Pravidelnou připomínku bezpečnostních opatření během školního roku uvedlo 18 respondentů. Celkové výsledky ukazují, že školy se opírají o kombinaci tradičních a moderních forem komunikace, přičemž hlavní roli hraje dostupnost digitálních kanálů. Přesto data naznačují potenciál pro posílení praktických forem přípravy, které přispívají k hlubšímu porozumění a lepší připravenosti studentů.

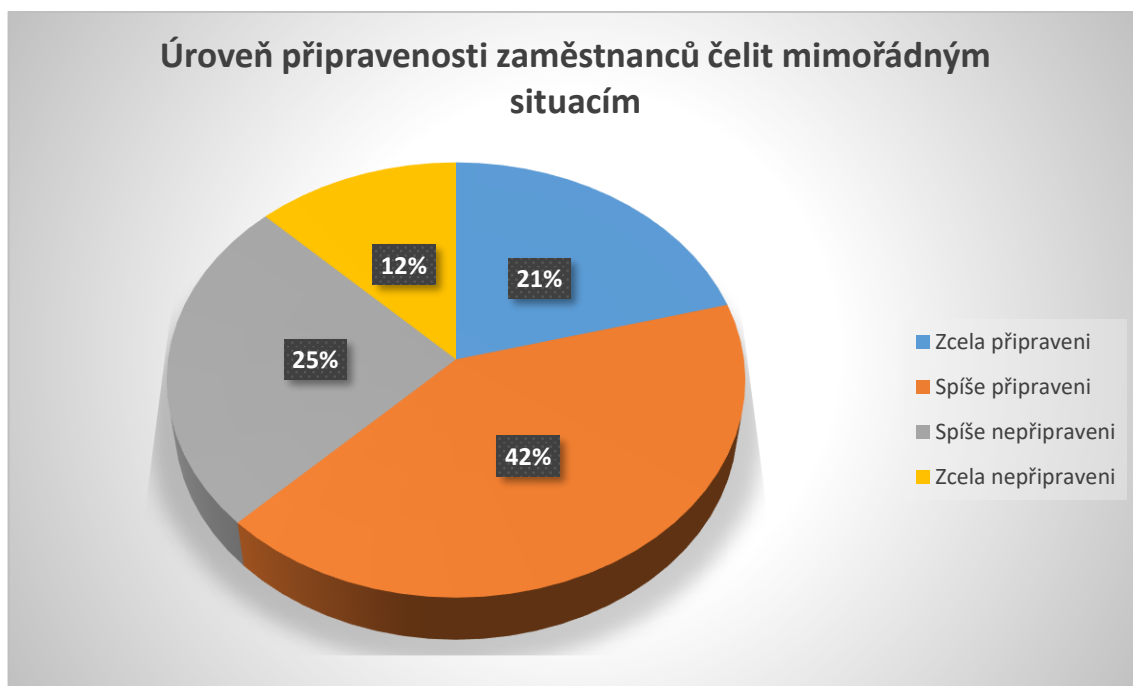

Obrázek 28 Pokud ano, jak často se tyto simulace provádějí?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 28 poskytuje přehled o četnosti, s jakou se na školách provádějí simulace mimořádných situací, jako jsou evakuační cvičení nebo nácvik uzamčení školy. Z dotazníkového šetření mezi vedoucími zaměstnanci škol vyplývá, že nejčastěji se tyto simulace konají jednou ročně, tuto odpověď uvedlo 20 respondentů (42 %). Druhou nejčastější variantou byla odpověď „vícekrát ročně“, kterou označilo 12 vedoucích pracovníků (25 %). Tato skupina škol zjevně klade důraz na opakovaný trénink krizových postupů. Naopak 10 respondentů (21 %) uvedlo, že simulace se na jejich škole provádějí méně často, a 6 respondentů (12 %) uvedlo, že simulace se vůbec neprovádějí.

Z výsledků je patrné, že většina škol má zavedený alespoň základní systém praktické přípravy na mimořádné události. Přesto však existuje významná skupina škol, kde jsou simulace buď sporadické, nebo zcela chybí. Tato skutečnost podtrhuje potřebu zvýšení důrazu na praktický trénink krizových scénářů, jenž může významně přispět k celkové bezpečnostní kultuře a připravenosti školního prostředí.

Obrázek 29 Jak hodnotíte připravenost zaměstnanců školy čelit mimořádným situacím?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 29 se zaměřuje na hodnocení připravenosti školních zaměstnanců ze strany vedení škol v kontextu zvládání mimořádných situací, které mohou narušit bezpečnost školního prostředí. Výsledky ukazují, že pouze 10 respondentů (21 %) považuje připravenost zaměstnanců za zcela adekvátní. Dalších 20 vedoucích pracovníků (42 %) se domnívá, že zaměstnanci jsou spíše připraveni, což naznačuje převládající mírně pozitivní vnímání stávající úrovně připravenosti. Zároveň však 12 respondentů (25 %) označilo připravenost jako spíše nedostatečnou a 6 (12 %) ji hodnotí jako zcela nedostatečnou.

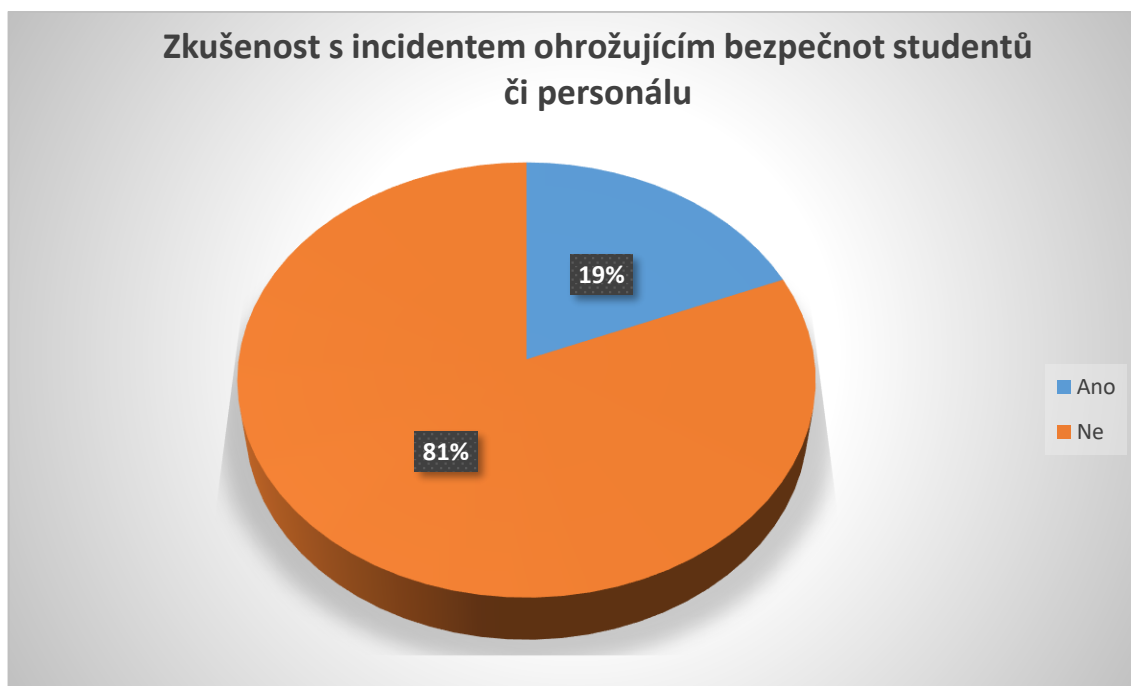
Tato data ukazují, že přestože více než polovina vedení škol vnímá zaměstnance jako alespoň částečně připravené, nemalá část respondentů vidí v této oblasti výrazné rezervy. Výsledky tedy podtrhují nutnost dalšího systematického vzdělávání a praktického výcviku personálu v oblasti bezpečnostních protokolů a reakcí na mimořádné situace, což je nezbytným předpokladem pro posílení odolnosti celého školního prostředí.

Tabulka 9 Jak hodnotíte připravenost zaměstnanců školy čelit mimořádným situacím?

	Zcela připraveni	Spíše připraveni	Spíše nepřipraveni	Zcela nepřipraveni
SŠ	4	7	5	2
VOŠ	2	3	2	1
VŠ	5	9	5	3

(zdroj: vlastní)

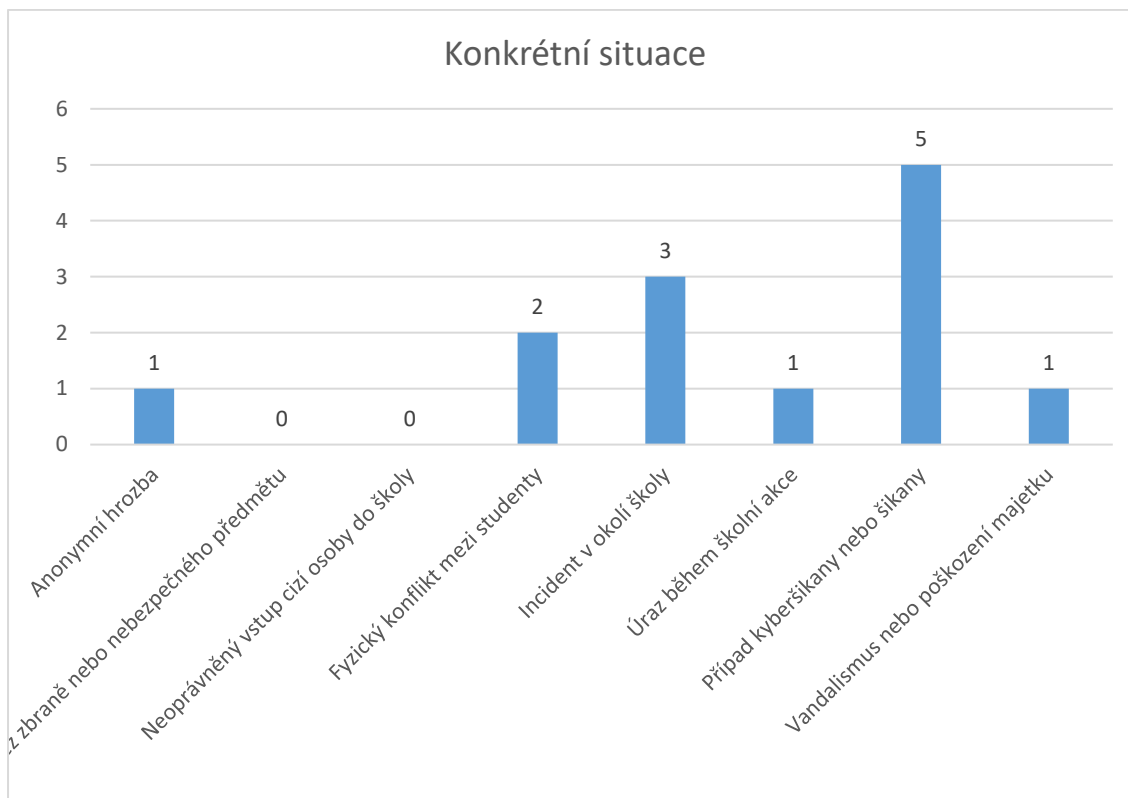
Tabulka č. 9 znázorňuje pohled vedoucích zaměstnanců škol na připravenost pedagogického i nepedagogického personálu čelit mimořádným situacím, a to dle typu školy. Z údajů vyplývá, že nejvyšší míru spokojenosti s připraveností zaměstnanců deklarovali vedoucí pracovníci vysokých škol – 5 z nich (z celkových 22) uvedlo, že připravenost je zcela adekvátní, dalších 9 označilo stav za spíše připravený. Naproti tomu vedoucí pracovníci VOŠ byli kritičtější – za zcela připravené považuje zaměstnance pouze 2 z nich, přičemž 2 hodnotí připravenost jako spíše nedostatečnou a 1 jako zcela nedostatečnou.

Obrázek 30 Setkali jste se na škole v minulosti s incidentem, který by ohrozil bezpečnost studentů či personálu?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 30 přináší přehled o zkušenostech vedoucích zaměstnanců škol s výskytem incidentu, který mohl představovat ohrožení bezpečnosti studentů nebo personálu. Z celkového počtu 48 respondentů uvedlo 9 osob (19 %), že se na jejich škole v minulosti vyskytl takový incident. Naopak 39 respondentů (81 %) tuto zkušenost nemá. Tato zjištění ukazují, že drtivá většina škol doposud nemusela čelit závažné bezpečnostní události, což může svědčit o efektivitě dosavadních opatření, ale také o možném nedostatku detekce méně viditelných forem ohrožení. Současně však přítomnost reálných incidentů v téměř pětině škol potvrzuje existenci potenciálních bezpečnostních hrozeb, která nelze podceňovat.

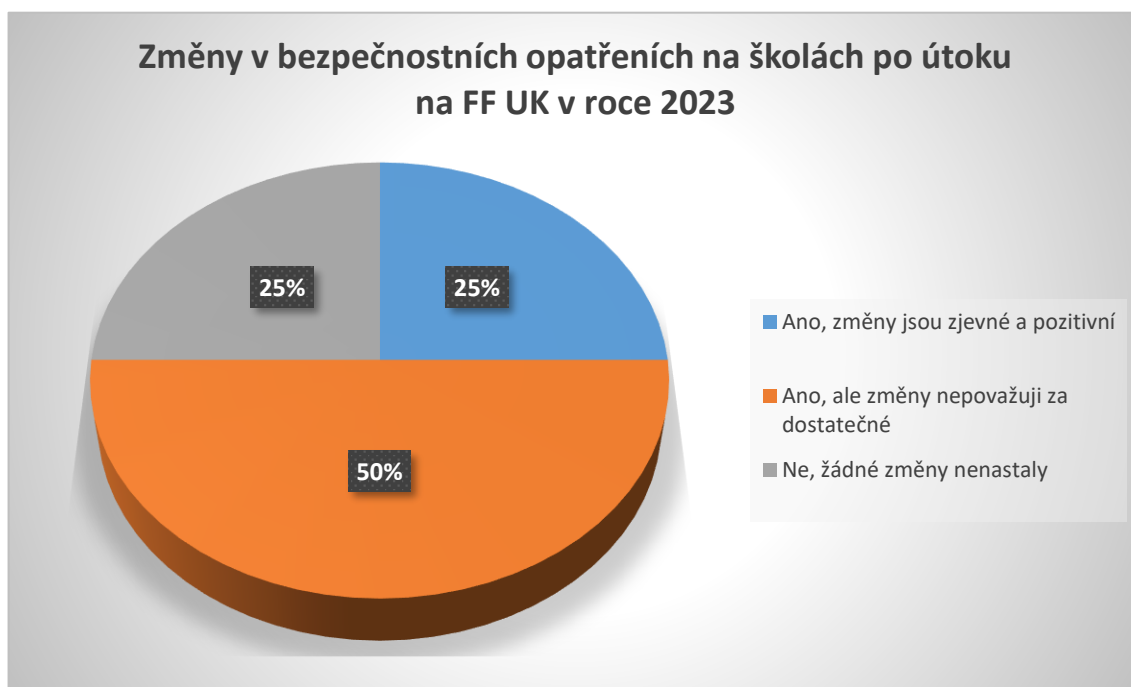
Obrázek 31 Pokud ano, o jakou situaci se jednalo?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 31 prezentuje přehled konkrétních typů incidentů, se kterými se podle vedoucích zaměstnanců školy v minulosti setkaly. Vzhledem k možnosti označit více odpovědí výsledky odrážejí různorodost potenciálních bezpečnostních hrozeb. Nejčastěji zmiňovaným typem incidentu byly případy kyberšikany nebo šikany, které označilo 5 respondentů. Tři zaměstnanci uvedli incidenty v okolí školy, zatímco fyzický konflikt mezi studenty byl zaznamenán ve dvou případech. Jednotlivě byly dále uvedeny následující typy událostí - anonymní hrozba, úraz během školní akce a vandalismus či poškození majetku. Ostatní nabízené varianty (např. nález zbraně nebo neoprávněný vstup cizí osoby) nebyly označeny žádným respondentem.

Výsledky ukazují, že výskyt závažných bezpečnostních incidentů je relativně vzácný, přesto však upozorňují na přítomnost latentních rizik, která mohou eskalovat. Dominance případů šikany a kyberšikany zároveň potvrzuje, že školy čelí nejen fyzickým, ale i psychologickým formám ohrožení. Tyto poznatky podporují potřebu systematické

prevence, včetně zavádění vzdělávacích programů a posílení vnitřních krizových mechanismů.

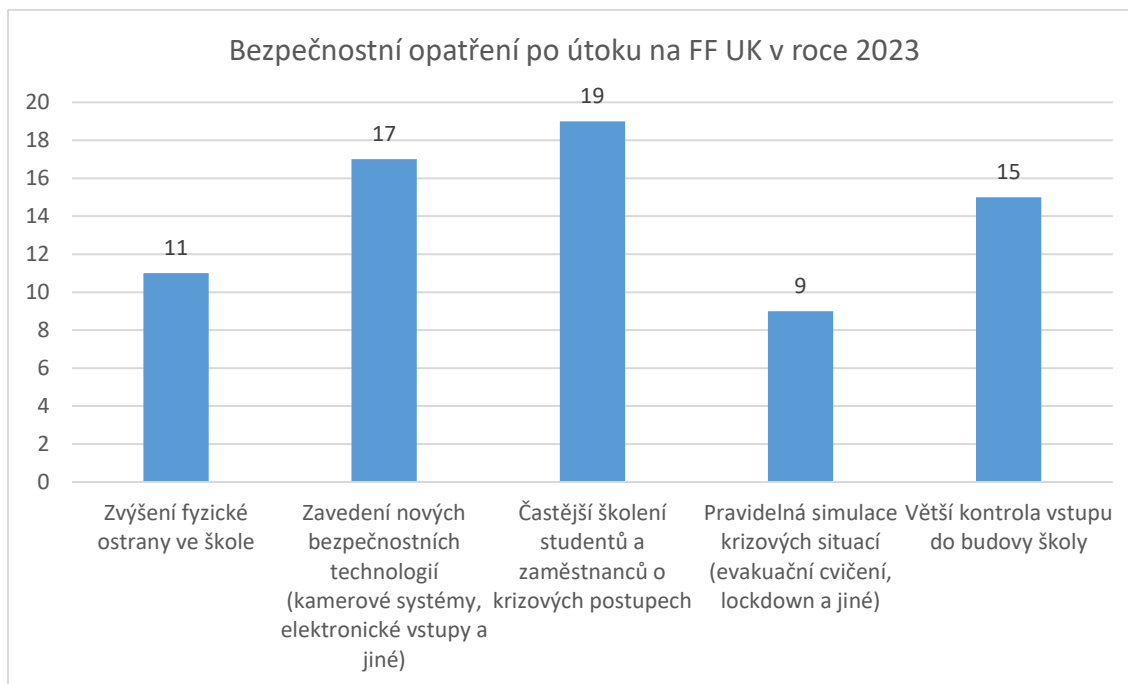

Obrázek 32 Nastaly nějaké změny v bezpečnostních opatřeních na Vaší škole/univerzitě po útoku na FF UK v roce 2023?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 32 shrnuje odpovědi vedoucích zaměstnanců škol týkající se vnímaných změn v bezpečnostních opatřeních po tragickém útoku na FF UK v roce 2023. Výsledky ukazují, že 24 respondentů (50 %) zaznamenalo určitá opatření, avšak nepovažují je za dostatečně efektivní či komplexní. Dalších 12 respondentů (25 %) hodnotí provedené změny jako zjevné a pozitivní, což značí, že některé školy reagovaly cíleně a aktivně posílily svůj bezpečnostní rámec. Stejný počet dotazovaných, tedy 12 respondentů (25 %) však uvedl, že na jejich škole k žádné změně nedošlo.

Tato data poukazují na výraznou variabilitu v přístupu jednotlivých škol k otázce krizové připravenosti po velmi medializované události. Ačkoli polovina škol provedla alespoň částečné změny, absence jakýchkoli úprav ve čtvrtině případů poukazuje na přetrvávající mezery, které by měly být adresovány v rámci systematického přehodnocení a posílení bezpečnostní politiky školských zařízení.

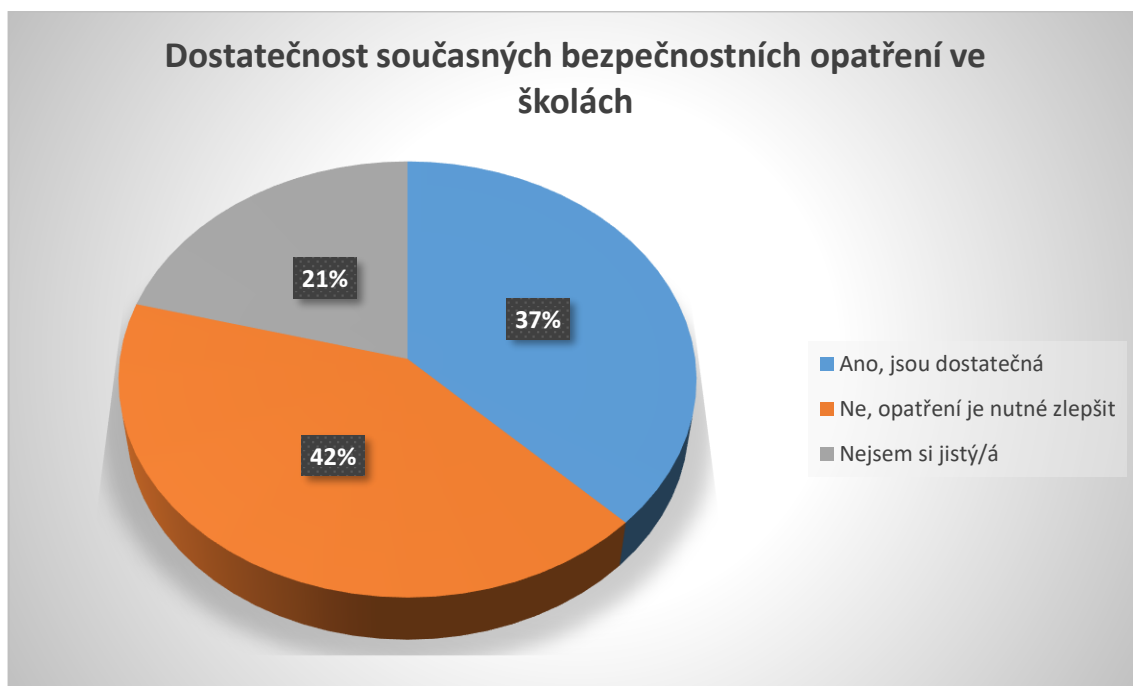
Obrázek 33 Pokud jste zaznamenali změny, jaká opatření byla na Vaší škole nově zavedena?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 33 prezentuje odpovědi vedoucích zaměstnanců škol, kteří uvedli, že po útoku na FF UK v prosinci 2023 došlo na jejich pracovišti k zavedení nových bezpečnostních opatření. Vzhledem k možnosti označit více odpovědí zachycují výsledky četnost jednotlivých typů opatření implementovaných v různých školách. Nejčastěji zmiňovaným opatřením bylo častější školení studentů a zaměstnanců o postupech při ohrožení bezpečnosti, které uvedlo 19 respondentů. Tato skutečnost podtrhuje rostoucí důraz škol na prevenci prostřednictvím vzdělávání a připravenosti. Zavedení nových bezpečnostních technologií, jako jsou kamerové systémy či elektronické vstupní kontroly, označilo 17 respondentů, což ukazuje na rostoucí využívání technických prostředků v rámci zabezpečení školního prostředí. Zvýšená kontrola vstupu do budovy byla zaznamenána v 15 případech, zatímco zajištění fyzické ostrahy bylo uvedeno 11krát. Pravidelné simulace ohrožení, jako například evakuační cvičení či uzamčení budovy (lockdown), uvedlo pouze 9 respondentů, čímž se toto opatření zařadilo mezi méně frekventované.

Celkové výsledky naznačují, že školy se po útoku na FF UK zaměřily především na preventivní opatření, která jsou méně nákladná a organizačně přístupnější. Naopak implementace pravidelných simulací a fyzické ostrahy je méně rozšířená, což může být

důsledkem finančních či kapacitních omezení. I přesto tyto složky zůstávají důležitou součástí komplexního systému zabezpečení a jejich posílení by mohlo přispět k celkové robustnosti krizové připravenosti školních institucí.

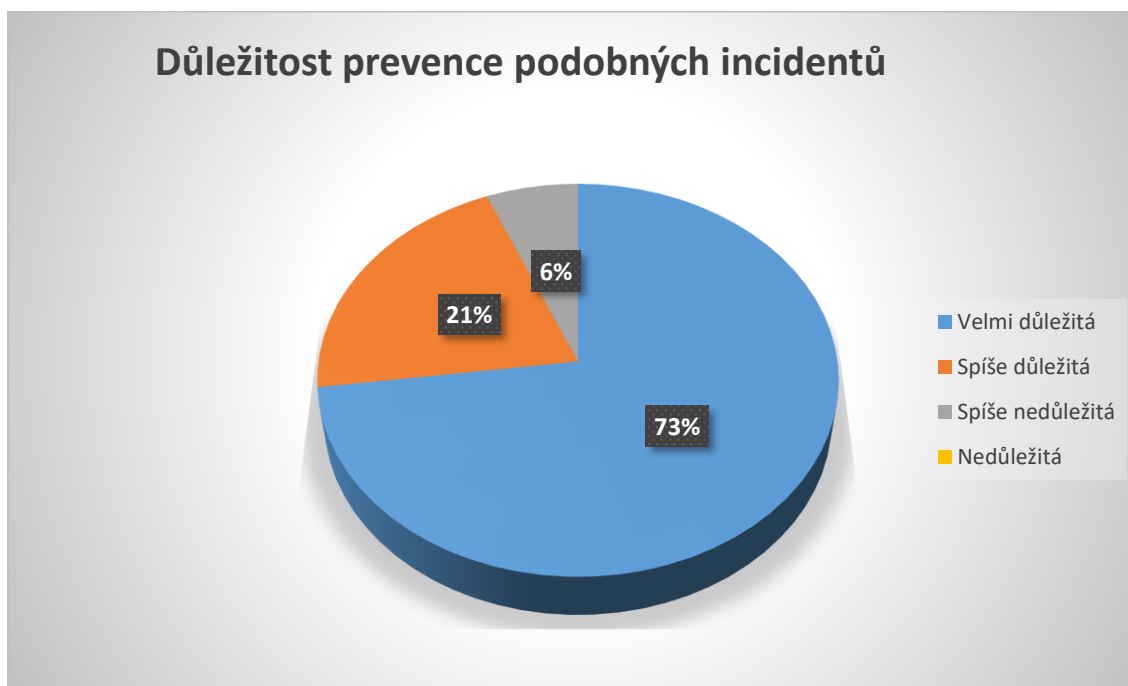
Obrázek 34 Myslíte si, že jsou současná bezpečnostní opatření na Vaší škole/univerzitě dostatečná, aby zabránila podobnému incidentu?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 34 poskytuje pohled na míru spokojenosti vedoucích zaměstnanců škol se stávající úrovní bezpečnostních opatření, zejména v kontextu prevence před vážnými incidenty, jako byl útok na FF UK v roce 2023. Pouze 18 respondentů (37 %) uvedlo, že považují aktuální opatření za dostatečná a efektivní. Většina respondentů, konkrétně 20 osob (42 %), však zastává názor, že současný stav vyžaduje zlepšení. Zbývajících 10 respondentů (21 %) vyjádřilo nejistotu v hodnocení této problematiky, což může souviset s nedostatečnou informovaností nebo absencí pravidelného vyhodnocování bezpečnostních systémů ve školním prostředí.

Dále tato zjištění poukazují na skutečnost, že přestože část vedení škol vnímá současná opatření jako funkční, přetrvává silná potřeba jejich dalšího rozvoje, zejména

směrem k lepší systémovosti, transparentnosti a pravidelnému vyhodnocování účinnosti přijatých strategií. Tyto kroky jsou klíčové pro zvýšení odolnosti školního prostředí vůči různým formám ohrožení.

Obrázek 35 Jak důležitá je podle Vás prevence podobných incidentů?

(zdroj: vlastní)

Obrázek č. 35 zachycuje postoje vedoucích zaměstnanců škol k otázce významu prevence násilných incidentů ve školním prostředí. Výsledky jednoznačně ukazují, že naprostá většina respondentů považuje preventivní opatření za zásadní prvek v rámci školní bezpečnosti. Celkem 35 respondentů (73 %) označilo prevenci za velmi důležitou, dalších 10 osob (21 %) ji vnímá jako spíše důležitou. Pouze 3 respondenti (6 %) uvedli, že prevenci považují za méně důležitou. Zcela záporné hodnocení – tedy označení prevence za nedůležitou – nebylo uvedeno žádným z dotázaných.

Tato zjištění potvrzují vysokou míru konsenzu mezi vedením škol ohledně potřeby systematické prevence jako klíčového nástroje pro minimalizaci rizik ve vzdělávacím prostředí. Zároveň podtrhují význam dalšího rozvoje preventivních strategií, které reflektují jak aktuální hrozby, tak potřeby konkrétních školských zařízení.

Tabulka 10 Komparace bezpečnostních postojů ze strany studentů konkrétních typů škol a vedoucích zaměstnanců (%)

Skupina	Počet respondentů	Preferují fyzickou ostrahu (%)	Podporují simulace (%)	Cítí se připraveni (%)	Zná bezpečnostní postupy (%)	Považují opatření za dostatečná (%)
Studenti SŠ	100	72	85	20	30	18
Studenti VOŠ	40	68	70	25	35	20
Studenti VŠ	124	52	60	28	40	15
Vedoucí zaměstnanci	48	90	85	63	79	37

(zdroj: vlastní)

Srovnávací tabulka č. 10 přehledně shrnuje vybrané odpovědi studentů různých typů škol a vedoucích zaměstnanců. Díky těmto údajům je možné identifikovat rozdíly v postojích a úrovni připravenosti mezi jednotlivými skupinami respondentů. Tabulka ukazuje, že vedoucí zaměstnanci škol výrazně častěji považují současná bezpečnostní opatření za dostatečná (37 %) ve srovnání se studenty (SŠ – 18 %, VOŠ – 20 %, VŠ – 15 %). Podobný trend se objevuje i v otázce znalosti bezpečnostních postupů – zatímco téměř 80 % vedoucích zaměstnanců uvádí, že je znají, mezi studenty se znalost pohybuje jen mezi 30–40 %. Zajímavým zjištěním je rozdíl v podpoře pravidelných simulací. Studenti středních škol je preferují nejvíce (85 %), zatímco u studentů VŠ podpora klesá na 60 %, což může souviset s jejich větší autonomií a menší přímou kontrolou ve vysokoškolském prostředí. Vedoucí zaměstnanci vykazují vysokou podporu simulací (85 %), což poukazuje na silný důraz na praktický nácvik. Fyzickou ostrahu nejvíce podporují vedoucí zaměstnanci (90 %) a studenti středních škol (72 %). Nejnižší míra podpory je u studentů vysokých škol (52 %), kteří mohou více důvěřovat technickému zabezpečení (např. kamerám či přístupovým systémům). Tato data naznačují, že postoje k formám ochrany se mění s věkem i typem instituce.

Tabulka 11 Komparace bezpečnostních postojů studentů a vedoucích zaměstnanců dle pohlaví (%)

	Ženy (%)	Muži (%)
Cítí se bezpečně ve škole	83	76
Zná bezpečnostní postupy školy	32	38
Považuje prevenci za velmi důležitou	84	74
Podporuje přítomnost fyzické ostrahy	70	57
Podporuje pravidelné simulace	78	70

(zdroj: vlastní)

Tabulka č. 11 srovnávající odpovědi studentů dle pohlaví nabízí cenný vhled do rozdílů v percepci školního prostředí z hlediska bezpečnosti mezi ženami a muži. Na základě dat získaných z dotazníkového šetření je zřejmé, že ženy obecně vnímají školní prostředí jako méně bezpečné než muži. Zatímco 41 % žen se cítí zcela bezpečně, u mužů je to 50 %. Tento rozdíl může být dán odlišným vnímáním rizika, které je v odborné literatuře často spojováno s genderově podmíněnými zkušenostmi a sociálním očekáváním. Z hlediska připravenosti čelit vážnému narušení bezpečnosti se ukazuje, že vyšší míru subjektivní připravenosti deklarují muži (celkem 56 % mužů se označilo za zcela nebo spíše připravené) oproti ženám (43 %). To může souviset s vyšší sebedůvěrou nebo s tím, že ženy častěji zmiňovaly absenci dostatečného informování o postupech v rizikových situacích. Významný rozdíl se objevil také u otázky týkající se přítomnosti fyzické ostrahy ve školách – tuto možnost podpořilo 83 % žen oproti 62 % mužů. To potvrzuje dřívější zjištění, že ženy vnímají fyzickou přítomnost bezpečnostního personálu jako důležitý aspekt bezpečnostních opatření. Muži naopak častěji preferují technologická řešení, jako jsou kamerové systémy, které v dotaznících rovněž získaly větší podporu u mužské části populace. Při posouzení informovanosti o bezpečnostních postupech se ukázalo, že muži častěji uvádějí, že tyto postupy znají – 43 % oproti 30 % u žen. Naopak v otázce důležitosti prevence násilných incidentů považuje tuto oblast za velmi důležitou 88 % žen oproti 75 % mužů, což ukazuje, že ženy kladou větší důraz na preventivní a dlouhodobá řešení bezpečnosti. Z uvedených údajů vyplývá, že při tvorbě a implementaci bezpečnostních strategií by měly být zohledněny i genderové rozdíly

v percepci rizika a preferovaných bezpečnostních mechanismů. Doporučuje se proto diferencovaný přístup ve vzdělávání o krizových postupech a při plánování preventivních opatření. Genderově citlivé plánování může vést k efektivnější implementaci bezpečnostních politik, které budou lépe reflektovat potřeby všech skupin studentů.

5 NÁVRHY OPATŘENÍ PRO ZVÝŠENÍ BEZPEČNOSTI ŠKOL

Cílem této práce bylo zjistit, jak studenti a vedení škol vnímají aktuální bezpečnostní opatření a připravenost škol na mimořádné situace, identifikovat slabá místa a na základě empirických zjištění navrhnout vhodná doporučení pro zlepšení bezpečnosti ve školním prostředí. Na základě rozboru dat z dotazníkového šetření mezi 264 studenty a 48 vedoucími zaměstnanci škol byly identifikovány klíčové oblasti, ve kterých je potřeba posílit jak preventivní, tak i operační složky školních bezpečnostních systémů.

K pravidelnému proškolení zaměstnanců dochází podle 20 vedoucích pracovníků (42 %) alespoň jednou ročně, dalších 12 (25 %) uvedlo, že školení probíhá častěji. Přesto 10 respondentů (21 %) označilo, že školení se konají pouze jednou za několik let, a 6 respondentů (12 %) uvedlo, že se neprovádějí vůbec. Co se týče simulací krizových situací (např. evakuace, lockdown), pouze 31 studentů (12 %) uvedlo, že se pravidelně účastní takových cvičení, zatímco mezi zaměstnanci to bylo jen 9 respondentů (19 %). Tyto údaje poukazují na skutečnost, že školení a simulace jsou v mnoha školách realizovány spíše formálně nebo zcela chybějí, což negativně ovlivňuje připravenost studentů i zaměstnanců.

Hypotéza H2, která předpokládá, že školy s pravidelnými školeními a cvičeními vykazují vyšší úroveň připravenosti, byla rovněž potvrzena: ve školách, kde probíhá výcvik pravidelně, respondenti častěji označovali svou připravenost jako dostatečnou.

Pozitivním trendem je zavádění nových bezpečnostních technologií. Celkem 65 studentů (25 %) a 17 zaměstnanců (35 %) uvedlo, že jejich škola implementovala modernizované kamerové systémy, elektronické vstupy a další technologická opatření. Přesto pouze 21 studentů (8 %) a 5 zaměstnanců (10 %) uvedlo, že tyto technologie umožňují aktivní monitoring v reálném čase, což omezuje jejich praktické využití v případě krizové situace. Zvýšení kontroly vstupu do budov je dalším hojně zmiňovaným opatřením. Celkem 79 studentů (30 %) a 15 zaměstnanců (31 %) uvedlo, že došlo k omezení vstupu na hlavní vchod, zavedení vrátnice nebo registraci návštěvníků. Vzhledem k tomu, že 52 studentů (20 %) stále uvádí zcela volný pohyb neautorizovaných osob, je zjevné, že přístupové režimy je třeba sjednotit a standardizovat.

Mezi doporučená opatření v této oblasti patří:

- zavedení povinného systému identifikačních karet pro studenty a zaměstnance,
- centrální registrace návštěv,

- instalace tísňových tlačítek propojených přímo na PČR,
- automatizované vstupní systémy s ověřením identity.

Fyzická ostraha a její vnímání

Otázka přítomnosti fyzické ostrahy na školách vyvolává rozporuplné reakce. Celkem 211 studentů (80 %) uvedlo, že se zavedením fyzické ostrahy souhlasí, přičemž ženy ji podporují výrazně častěji než muži. Podobně většina vedoucích pracovníků (77 %) považuje tento prvek za důležitý, zejména v kombinaci s dalšími opatřeními. Vzhledem k finanční náročnosti je doporučeno cílené zavádění fyzické ostrahy především na školách s vyšším počtem studentů nebo historií bezpečnostních incidentů.

Jedním z klíčových návrhů je vytvoření tzv. školních bezpečnostních týmů, složených z vedení školy, školního metodika prevence, vybraných učitelů a – pokud je to vhodné – i zástupců studentů. Tým by měl:

- pravidelně vyhodnocovat bezpečnostní situaci,
- navrhovat a aktualizovat bezpečnostní protokoly,
- dohlížet na proškolení personálu a studentů.

Dále je navrhováno zavedení pravidelných bezpečnostních auditů minimálně jednou ročně a získávání zpětné vazby formou dotazníků, které by pomohly efektivně přizpůsobovat opatření podle reálných potřeb.

Z výzkumu rovněž vyplynulo, že reakce na bezpečnostní opatření se liší dle věku, pohlaví a typu školy. Například studenti SŠ podporují více než VŠ studenti pravidelné simulace, zatímco muži preferují spíše technologická řešení, a ženy dávají přednost fyzické ochraně. Tento fakt je třeba zohlednit při navrhování opatření – jedno univerzální řešení nebude efektivní.

Poslední **hypotéza H3** předpokládala, že po útoku na FF UK v prosinci 2023 došlo ke změnám bezpečnostních opatření, ale jejich efektivita není dostatečně vnímána. Tuto domněnku potvrdilo 158 studentů (60 %), kteří se cítili informováni o útoku, avšak pouze 48 studentů (18 %) zaznamenalo konkrétní změny ve své škole. Vedoucí pracovníci častěji uváděli reakce v podobě školení a auditů, přesto 40 % z nich nepovažuje současná opatření za dostačující.

ZÁVĚR

Cílem této práce bylo zjistit, jak studenti a vedení škol vnímají aktuální bezpečnostní opatření a připravenost škol na zvládání vážných bezpečnostních incidentů. Výzkum se dále zaměřoval na identifikaci slabých míst v bezpečnostním systému škol a na základě těchto poznatků formuloval doporučení pro zlepšení bezpečnostních strategií. V práci byly stanoveny tři výzkumné otázky a tři hypotézy, které byly ověřovány prostřednictvím dotazníkového šetření mezi 312 respondenty. Výsledky výzkumu ukázaly, že vnímání bezpečnosti ve školách není jednotné. Ačkoliv většina studentů se ve školním prostředí cítí relativně bezpečně, hlubší analýza poukázala na rozdíly mezi jednotlivými demografickými skupinami. Například mladší studenti a ženy častěji deklarovali potřebu přítomnosti fyzické ostrahy, zatímco starší studenti a muži více preferovali technologická opatření. To potvrzuje, že vnímání bezpečnosti je formováno osobní zkušeností, věkem i genderovou identitou.

Z dotazníkového šetření vyplynulo, že více než polovina studentů (145 studentů, tj. 55 %) považuje současná bezpečnostní opatření za nedostatečná. Alarmujícím zjištěním je také fakt, že 66 studentů (25 %) uvedlo, že nejsou obeznámeni s bezpečnostními postupy své školy v případě mimořádné události. Kromě toho 140 studentů (53 %) označilo svou připravenost čelit vážnému narušení bezpečnosti jako spíše nebo zcela nedostatečnou. Podobný trend se projevil i v odpovědích vedoucích pracovníků – pouze 20 z nich (42 %) považuje informovanost studentů za dostatečnou. Tyto údaje potvrzují hypotézu H1, že hlavní slabinou současných opatření je nízká informovanost o krizových postupech a absence pravidelného školení a simulací.

Výzkum rovněž potvrdil druhou hypotézu, která předpokládala, že školy, které systematicky provádějí bezpečnostní školení a simulace, vykazují vyšší úroveň připravenosti a jejich studenti i zaměstnanci vykazují vyšší míru subjektivního pocitu bezpečí. Z údajů vyplývá, že právě tyto školy dokázaly lépe reagovat na zvýšené obavy po útoku na FF UK. Tato událost zároveň posloužila jako významný milník, který ovlivnil bezpečnostní politiku některých škol, ačkoliv podle odpovědí respondentů zůstávají změny často nedostatečné. Z toho vyplývá, že hypotéza H3, týkající se vnímání implementovaných změn po útoku na FF UK, byla rovněž potvrzena – ačkoli ke změnám došlo, jejich rozsah a efektivita nejsou vnímány jako adekvátní.

Identifikovány byly konkrétní oblasti, které vykazují nedostatky, a to zejména v oblasti informovanosti, praktické připravenosti a nerovnoměrné implementace opatření napříč

školy. Výzkumné otázky byly zodpovězeny na základě rozsáhlé analýzy kvantitativních dat a jejich interpretace v kontextu aktuálních bezpečnostních trendů. První výzkumná otázka potvrdila, že bezpečnostní opatření jsou ze strany studentů i vedení škol vnímána rozporuplně. Zatímco někteří respondenti je považují za dostatečná, jiní vnímají vážné nedostatky. Druhá otázka ukázala, že informovanost o postupech je nedostatečná, a že vnímání připravenosti silně souvisí s mírou školení a komunikace ve školách. Třetí výzkumná otázka odhalila, že ačkoli některé školy po útoku na FF UK zavedly nová opatření, jejich vnímání zůstává spíše kritické a poukazuje na nedůslednost či formálnost těchto kroků.

Lze tedy konstatovat, že výzkum odhalil významné mezery v bezpečnostních opatřeních i krizové připravenosti českých škol. Přes různé snahy o zlepšení zůstává klíčovým faktorem především lidský prvek – tedy systematická edukace, komunikace a aktivní zapojení všech členů školní komunity. Práce zároveň otevřela prostor pro další výzkum, například v oblasti dlouhodobého dopadu implementovaných opatření nebo analýzu bezpečnostních strategií v mezinárodním kontextu. Přestože nelze eliminovat riziko násilí ve školách zcela, lze jej prostřednictvím promyšlených a efektivních opatření výrazně snížit.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] FREILICH, D. Joshua, CHERMAK, M. Steven et al. *Overview of The American school shooting study (TASSS)*. Regional Gun Violence Research Consortium. Institute of Government, 2022.
- [2] JIMERSON, Shane, NICKERSON, Amanda et. al. *Handbook of school violence and school safety: International research and practice*. Routledge. 2nd edition, 2012. ISBN 978-0415884624.
- [3] CORNELL, Dewey, MAYER, J. Matthew, SULKOWSKI, Michael. *History and future of school safety research*, School Psychology Review, 2020. 50.2-3: 143-157.
- [4] TUTTY, Leslie Maureen, BRADSHAW, Cathryn et al. *School based violence prevention programs: Preventing violence against children and youth*. The University of Calgary, 2005.
- [5] VOLUNGIS, M. Adam, GOODMAN, Katie. *School violence prevention: Teachers establishing relationship with students using counseling strategies*. Article Reuse Guidelines, 2017. 7.1: 2158244017700460.
- [6] FIRSTOVÁ, Jana, ZÁMEK, David. *Prevence kriminality – nedílná součást systému vnitřní bezpečnosti*. Právní monografie. Praha: Wolters Kluwer, 2021. ISBN 978-80-7676-057-8.
- [7] KLEIN, Jennifer, CORNELL, Dewey, KONOLD, Timothy. *Relationships between bullying, school climate and student risk behaviors*. *School Psychology Quarterly*, 2012. 27.3:154.
- [8] SCHWARTZ, L. Heather, RAMCHAND, R. et. al. *The Role of Technology in Improving School Safety*. RAND Corporation, the Police Executive Research Forum, RTI International and the University of Denver, 2016.
- [9] FAHRUROZI, Muhammad, TARIGAN, Soli Agrina et. al. *The use of ISO/IEC 27005: 2018 for strengthening information security management (a case study at data and information Center of Ministry of Defence)*. In *2020 12th International Conference on Information Technology and Electrical Engineering (ICITEE)* (pp. 86-91). IEEE.
- [10] LANGMAN, Peter, *Why kids kill: Inside the minds of school shooters*. 1st edition, St. Martin's Griffin. 2009. ISBN 978-0230101487.
- [11] ROCQUE, Michael. *Exploring school rampage shootings: Research, theory, and policy*. The Social Science Journal. 2012. 49(3), 304-313.

- [12] ISO/IEC 31010, *International Standard. Norme Internationale. Risk management – Risk assessment techniques*. 2019. ISBN 978-2-8322-6989-3.
- [13] Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon). Sbírka zákonů. 2004.
- [14] Zákon č. 258/2000 Sb. Zákon o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. Sbírka zákonů. 2000.
- [15] Zákon č. 262/2006 Sb. Zákon zákoník práce. Sbírka zákonů. 2006.
- [16] Zákon č. 133/1985 Sb. Zákon České národní rady o požární ochraně. Sbírka zákonů. 1985.
- [17] MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY. 2024. *Metodická doporučení a metodické pokyny*. Dostupné z: <https://msmt.gov.cz/vzdelavani/socialni-programy/metodicke-dokumenty-doporuzeni-a-pokyny>. [cit. 2024-11-10]
- [18] KOVAŘÍKOVÁ, Miroslava. *Krizové situace ve škole: Bezpečnostní problematika ve školní praxi*. Praha: Grada Publishing. 2020. ISBN 978-80-247-2731-8
- [19] SHEWBRIDGE, Claire et al. *OECD reviews of school resources*. 2016.
- [20] World Health Organization. *Improving health through schools: National and International Strategies*. No. WHO/NMH/HPS/00.1. World Health Organization, 2000.
- [21] SCHUSTER, Beth. *Preventing, Preparing for Critical Incidents in Schools*. National Institute of Justice. Advancing Justice Through Science, 2010.
- [22] KOSTINSKY, Spencer, BIXLER, Edward O.; KETTL, Paul A. *Threats of school violence in Pennsylvania after media coverage of the Columbine High School massacre: examining the role of imitation*. Archives of pediatrics & adolescent medicine, 2001, 155.9: 994-1001.
- [23] BROWN, Neil. *The Dunblane Primary School Shootings, March 13, 1996*. Disaster Victim Identification: Experience and Practice, 2011, 143.
- [24] Žďárský deník., *Žďár vzpomíná na tragédii. Student položil život při záchrane spolužačky*. Dostupné z: <https://zdarsky.denik.cz/krimi/zdar-nad-sazavou-tragedie-utok-stredni-skola-zemrel-student-petr-vejvoda.html>. [cit. 2024-11-10]
- [25] ASOCIACE BEZPEČNÁ ŠKOLA,. *Po útoku mačetou na učilišti v Praze 4 Michli zemřel učitel*. Dostupné z: <https://www.asociacebezpecnaskola.cz/2022/03/31/po-utoku-macetou-na-ucilisti-v-prazske-michli-zemrel-ucitel/>. [cit. 2024-11-10]

- [26] ALT, Martin, MATÝSEK, Jiří., *Na základce v České Třebové zaútočil žák nožem, druhého zranil*. Orlický deník. Dostupné z: https://orlicky.denik.cz/zpravy_region/na-zakladce-v-ceske-trebove-zautocil-zak-nozem-20230119.html
<https://www.policie.cz/clanek/zena-byla-obvinena-z-vrazdy-a-brani-rukojmich.aspx>.
[cit. 2024-11-10]
- [27] POLICIE ČR., *Tisková konference: k vyhodnocení zásahu na FF UK v Praze*
- [28] AMES, Blair. *Making schools safe for students*. Washington, D.C. National Institute of Justice, Office of Justice Programs. 2019
- [29] O'TOOLE, J. Laurence, L. *Research on policy implementation: Assessment and prospects*. Journal of public administration research and theory, 2000. 10(2), 263-288.
- [30] BYARS, Jason, GRAYBILL, Emily et. al. *Monitoring social media and technology use to prevent youth suicide and school violence*. Contemporary School Psychology. 2020. ISSN 2159-2020
- [31] MARTÍNEK, Zdeněk. *Agresivita a kriminalita školní mládeže*. 2. aktual.vydání, Praha: Grada Publishing. 2015. ISBN 978-80-247-9760-1.
- [32] EDMONDSON, Lynne, et al. Perceptions of physical and psychosocial aspects of a safe school. *American Journal of Health Studies*, 2007, 22.1.
- [33] VOSSEKUIL, B. *The final report and findings of the Safe School Initiative: Implications for the prevention of school attacks in the United States*. Diane Publishing. Washington D.C. 2002
- [34] SPRINGHALL, J.,. *Violent media, guns and moral panics: The Columbine High School massacre*, 20 April 1999. Paedagogica Historica, 35(3), 621-641.
- [35] BROWN, N.. The Dunblane Primary School Shootings, March 13, 1996. *Disaster Victim Identification: Experience and Practice*, 143.

SEZNAM GRAFŮ

Obrázek 1 Kolik je Vám let?	48
Obrázek 2 Jaké je Vaše pohlaví?	49
Obrázek 3 Kde momentálně studujete?	50
Obrázek 4 Cítíte se na své škole bezpečně?	51
Obrázek 5 Jak byste ohodnotil/a aktuální bezpečnostní opatření na Vaší škole?	52
Obrázek 6 Myslíte si, že jsou studenti dostatečně informováni o tom, jak postupovat v případě násilného incidentu?	53
Obrázek 7 Jak byste hodnotil/a svou vlastní připravenost čelit vážnému narušení bezpečnosti?	54
Obrázek 8 Znáte bezpečnostní postupy své školy pro případ vážného narušení bezpečnosti?	57
Obrázek 9 Souhlasíte s tím, aby na školách byla přítomna fyzická ostraha?	58
Obrázek 10 Myslíte si, že by měly být zavedeny pravidelné simulace týkající se vážného narušení bezpečnosti (např. evakuační cvičení) na školách?	60
Obrázek 11 Setkali jste se na škole v minulosti s incidentem, který by ohrozil bezpečnost studentů či personálu?	61
Obrázek 12 Pokud ano, o jakou situaci se jednalo?	62
Obrázek 13 Zaznamenal/a jste změny v bezpečnostních opatřeních na Vaší škole/univerzitě po útoku na FF UK v roce 2023?	63
Obrázek 14 Pokud jste zaznamenali změny, jaká opatření byla na vaší škole nově zavedena?	64
Obrázek 15 Myslíte si, že jsou současná bezpečnostní opatření na vaší škole/univerzitě dostatečná, aby zabránila podobnému incidentu?	65

Obrázek 16 Jak dobře jste informován/a o detailech útoku na FF UK?	66
Obrázek 17 Jak důležitá je podle vás prevence podobných incidentů?	68
Obrázek 18 Kolik je Vám let?	69
Obrázek 19 Jaké je Vaše pohlaví?	70
Obrázek 20 Jaká je vaše aktuální pozice ve vedení školy?	71
Obrázek 21 Kolik let působíte ve vedení této školy?	72
Obrázek 22 Jaká bezpečnostní opatření jsou aktuálně zavedena na Vaší škole?	73
Obrázek 23 Jak často jsou na škole kontrolována a aktualizována bezpečnostní opatření?	74
Obrázek 24 Je ve škole vyhrazený personál pro bezpečnostní dohled?	75
Obrázek 25 Jak často probíhají školení zaměstnanců o bezpečnostních postupech?	76
Obrázek 26 Jsou studenti informováni o postupech v případě vážného narušení bezpečnosti	77
Obrázek 27 Pokud ano, jakým způsobem jsou studenti informováni o bezpečnostních opatřeních a postupech?	78
Obrázek 28 Pokud ano, jak často se tyto simulace provádějí?	79
Obrázek 29 Jak hodnotíte připravenost zaměstnanců školy čelit mimořádným situacím?	80
Obrázek 30 Setkali jste se na škole v minulosti s incidentem, který by ohrozil bezpečnost studentů či personálu?	81
Obrázek 31 Pokud ano, o jakou situaci se jednalo?	82
Obrázek 32 Nastaly nějaké změny v bezpečnostních opatřeních na Vaší škole/univerzitě po útku na FF UK v roce 2023?	83
Obrázek 33 Pokud jste zaznamenali změny, jaká opatření byla na vaší škole nově zavedena?	84

Obrázek 34 Myslíte si, že jsou současná bezpečnostní opatření na vaší škole/univerzitě dostatečná, aby zabránila podobnému incidentu?	85
Obrázek 35 Jak důležitá je podle Vás prevence podobných incidentů?	86

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1 Cítíte se na své škole bezpečně ?	52
Tabulka 2 Jak byste hodnotil/a svou vlastní připravenost čelit vážnému narušení bezpečnosti ?	53
Tabulka 3 Jak byste hodnotil/a svou vlastní připravenost čelit vážnému narušení bezpečnosti ?	54
Tabulka 4 Souhlasíte s tím, aby na školách byla přítomna fyzická ostraha?	59
Tabulka 5 Souhlasíte s tím, aby na školách byla přítomna fyzická ostraha?	60
Tabulka 6 Jak dobře jste informován/a o detailech útoku na FF UK?	67
Tabulka 7 Jak důležitá je podle Vás prevence podobných incidentů?	69
Tabulka 8 Jak často probíhají školení zaměstnanců o bezpečnostních postupech?	79
Tabulka 9 Jak hodnotíte připravenost zaměstnanců školy čelit mimořádným situacím? ..	80
Tabulka 10 Komparace bezpečnostních postojů ze strany studentů konkrétních typů škol a vedoucích zaměstnanců	91
Tabulka 11 Komparace bezpečnostních postojů studentů a vedoucích zaměstnanců dle pohlaví	92

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

CCTV	Kamerový systém (Closed-circuit Television)
ČR	Česká republika
DVI	Tým určený k identifikaci těl po katastrofách (Disaster Victim Identification)
EU	Evropská unie
FF	Filozofická fakulta
IZS	Integrovaný záchranný systém
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
OBSE	Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě
OSN	Organizace spojených národů
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
PČR	Policie České republiky
SŠ	Střední škola
SWAT	Speciální zásahová jednotka (Special Weapons and Tactics)
UNICEF	Dětský fond OSN
UK	Univerzita Karlova
VOŠ	Vyšší odborná škola
VŠ	Vysoká škola
WHO	Světová zdravotnická organizace (World Health Organization)
ZZS	Zdravotnická záchranná služba
ZŠ	Základní škola

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha I: Dotazník – studenti

Příloha II: Dotazník – vedoucí zaměstnanci

PŘÍLOHA I: DOTAZNÍK - STUDENTI

Vážené studentky a vážení studenti,

obracím se na Vás s žádostí o vyplnění dotazníku, který poslouží jako podklad k mé bakalářské práci zabývající se možnostmi zabezpečení škol proti násilnému útoku. Dovoluji si Vás požádat o pravdivé a co nejpřesnější vyplnění dotazníku, který jste obdrželi. Účast v tomto výzkumu je zcela dobrovolná a anonymní.

Předem Vám velice děkuji za spolupráci.

1. Kolik je Vám let?

- a) 15-18 let
- b) 19-24 let
- c) 25-34 let

2. Jaké je Vaše pohlaví?

- a) Žena
- b) Muž

3. Kde momentálně studujete?

- a) Vysoká škola
- b) Střední škola
- c) Vyšší odborná škola

4. Cítíte se na své škole bezpečně?

- a) Ano
- b) Spíše ano
- c) Spíše ne

d) Ne

5. Jak byste ohodnotil/a aktuální bezpečnostní opatření na Vaší škole?

(např. ostraha, kamerový systém, vstupní kontrola apod.)

a) Velmi dobrá

b) Spíše dobrá

c) Spíše špatná

d) Velmi špatná

6. Myslíte si, že jsou studenti dostatečně informováni o tom, jak postupovat v případě násilného incidentu?

a) Ano

b) Spíše ano

c) Spíše ne

d) Ne

7. Jak byste hodnotil/a svou vlastní připravenost čelit vážnému narušení bezpečnosti (např. násilnému útoku)?

a) Zcela připraven/a

b) Spíše připraven/a

c) Spíše nepřípraven/a

d) Zcela nepřípraven/a

8. Znáte bezpečnostní postupy své školy pro případ vážného narušení bezpečnosti?

a) Ano

b) Ne

9. Souhlasíte s tím, aby na školách byla přítomna fyzická ostraha?

a) Ano

b) Spíše ano

c) Spíše ne

d) Ne

10. Myslíte si, že by měly být zavedeny pravidelné simulace týkající se vážného narušení bezpečnosti (např. evakuační cvičení) na školách?

a) Ano

b) Spíše ano

c) Spíše ne

d) Ne

11. Setkali jste se na škole v minulosti s incidentem, který by ohrozil bezpečnost studentů či personálu?

a) Ano

b) Ne

12. Pokud ano, o jakou situaci se jednalo? (lze označit více odpovědí)

a) Anonymní hrozba

b) Nález zbraně nebo nebezpečného předmětu

c) Neoprávněný vstup cizí osoby do školy

d) Fyzický konflikt mezi studenty

e) Incident v okolí školy

f) Úraz během školní akce

g) Případ kyberšikany nebo šikany

h) Vandalismus nebo poškození majetku

13. Zaznamenal/a jste změny v bezpečnostních opatřeních na Vaší škole/univerzitě po útoku na FF UK v roce 2023?

a) Ano, změny jsou zjevné a pozitivní

b) Ano, ale změny nepovažuji za dostatečné

- c) Ne, žádné změny jsem nezaznamenal/a

14. Pokud jste zaznamenali změny, jaká opatření byla na vaší škole nově zavedena?
(možnost označení více odpovědí)

- a) Zvýšení fyzické ostrahy ve škole
- b) Zavedení nových bezpečnostních technologií (např. kamerové systémy, elektronické vstupy)
- c) Častější školení studentů a zaměstnanců o krizových postupech
- d) Pravidelná simulace rizikových situací (evakuační cvičení, lockdown a jiné)
- e) Větší kontrola vstupu do budovy školy

15. Myslíte si, že jsou současná bezpečnostní opatření na vaší škole/univerzitě dostatečná, aby zabránila podobnému incidentu?

- a) Ano, jsou dostatečná
- b) Ne, opatření je třeba zlepšit
- c) Nejsem si jistý/á

16. Jak dobře jste informován/a o detailech útoku na FF UK?

- a) Zcela
- b) Spíše ano
- c) Spíše ne
- d) Vůbec

17. Jak důležitá je podle vás prevence podobných incidentů?

- a) Velmi důležitá
- b) Spíše důležitá
- c) Spíše nedůležitá
- d) Nedůležitá

Děkuji Vám za čas a odpovědi, které poskytnou cenné poznatky pro mou bakalářskou práci.

PŘÍLOHA II: DOTAZNÍK – VEDOUCÍ ZAMĚSTNANCI

Dobrý den,

obracím se na Vás s žádostí o vyplnění dotazníku, který poslouží jako podklad k mé bakalářské práci zabývající se možnostmi zabezpečení škol proti násilnému útoku. Dovoluji si Vás požádat o pravdivé a co nejpřesnější vyplnění dotazníku, který jste obdrželi. Účast v tomto výzkumu je zcela dobrovolná a anonymní.

Předem vám velice děkuji za spolupráci.

1. Kolik je Vám let?

- a) 25-34 let
- b) 35-44 let
- c) 45-54 let
- d) 55 a více let

2. Jaké je Vaše pohlaví?

- a) Žena
- b) Muž

3. Jaká je vaše aktuální pozice ve vedení školy?

- a) Ředitel/ka
- b) Zástupce/kyně ředitele
- c) Člen/ka vedení (jiná specifikace)
- d) Jiné

4. Kolik let působíte ve vedení této školy?

- a) Méně než 1 rok
- b) 1–3 roky
- c) 4–6 let

- d) 7–10 let
- e) Více než 10 let

5. Jaká bezpečnostní opatření jsou aktuálně zavedena na Vaší škole? (lze označit více odpovědí)

- a) Instalace kamerového systému
- b) Bezpečnostní zámky na dveřích učeben
- c) Vstup do školy kontrolovaný vrátnicí
- d) Čipové karty či jiné elektronické identifikátory
- e) Bezpečnostní služba
- f) Speciální školení pro personal a učitele
- g) Alarmy či nouzová tlačítka
- h) Omezení vstupu na jeden hlavní vstup do budovy
- i) Zákaz vstupu cizích osob bez předchozí registrace

6. Jak často jsou na škole kontrolována a aktualizována bezpečnostní opatření?

- a) Každý rok
- b) Každé dva roky
- c) Méně často

7. Je ve škole vyhrazený personál pro bezpečnostní dohled? (např. ostraha, vyškolený školník, speciálně vyškolení zaměstnanci, kteří monitorují bezpečnost a pomáhají při mimořádných událostech)

- a) Ano
- b) Ne

8. Jak často probíhají školení zaměstnanců o bezpečnostních postupech?

- a) Vícekrát ročně
- b) Jednou ročně
- c) Jednou za několik let
- d) Školení neprobíhají

9. Jsou studenti informováni o postupech v případě vážného narušení bezpečnosti (např. násilného útoku)?

- a) Ano
- b) Částečně

c) Ne

10. Pokud ano, jakým způsobem jsou studenti informováni o bezpečnostních opatřeních a postupech? (lze označit více odpovědí)

- a) Prostřednictvím učitelů
- b) Školení či semináře
- c) Tištěné materiály (např. informační letáky, brožury, manuály)
- d) Digitální komunikace (např. školní web, e-mail atd.)
- e) Praktické cvičení
- f) Pravidelná připomínka během školního roku

11. Pokud ano, jak často se tyto simulace provádějí?

- a) Vícekrát ročně
- b) Jednou ročně
- c) Méně často
- d) Neprovádějí se

12. Jak hodnotíte připravenost zaměstnanců školy čelit mimořádným situacím?

- a) Zcela připraveni
- b) Spíše připraveni
- c) Spíše nepřipraveni
- d) Zcela nepřipraveni

13. Setkali jste se na škole v minulosti s incidentem, který by ohrozil bezpečnost studentů či personálu?

- a) Ano
- b) Ne

14. Pokud ano, o jakou situaci se jednalo? (lze označit více odpovědí)

- a) Anonymní hrozba
- b) Nález zbraně nebo nebezpečného předmětu
- c) Neoprávněný vstup cizí osoby do školy
- d) Fyzický konflikt mezi studenty
- e) Incident v okolí školy
- f) Úraz během školní akce
- g) Případ kyberšikany nebo šikany
- h) Vandalismus nebo poškození majetku

15. Nastaly nějaké změny v bezpečnostních opatřeních na Vaší škole/univerzitě po útoku na FF UK v roce 2023?

- a) Ano, změny jsou zjevné a pozitivní
- b) Ano, ale změny nepovažuji za dostatečné
- c) Ne, žádné změny nenastaly

16. Pokud jste zaznamenali změny, jaká opatření byla na vaší škole nově zavedena?
(možnost označení více odpovědí)

- a) Zvýšení fyzické ostrahy ve škole.
- b) Zavedení nových bezpečnostních technologií (např. kamerové systémy, elektronické vstupy).
- c) Častější školení studentů a zaměstnanců o krizových postupech.
- d) Pravidelná simulace rizikových situací (evakuační cvičení, lockdown a jiné).
- e) Větší kontrola vstupu do budovy školy.

17. Myslíte si, že jsou současná bezpečnostní opatření na vaší škole/univerzitě dostatečná, aby zabránila podobnému incidentu?

- a) Ano, jsou dostatečná
- b) Ne, opatření je nutné zlepšit

c) Nejsem si jistý/á

18. Jak důležitá je podle Vás prevence podobných incidentů?

a) Velmi důležitá

b) Spíše důležitá

c) Spíše nedůležitá

d) Nedůležitá

Děkuji Vám za čas a odpovědi, které poskytnou cenné poznatky pro mou bakalářskou práci.